

1987 மே 4]

6. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1987-88, வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி)

(அ) கோரிக்கை எண். 15—காவல் துறை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 117,87,73,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

டாக்டர் தே. குமாரசாலை: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 117,87,73,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தென்காசியில் பாழ்பட்டு கிடக்கும் காவலர் குடியிருப்புகளை இடித்துவிட்டு புதிய வீடுகள் கட்ட வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 117,87,73,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறையில் முறைகேடுகளை ஒழிக்க காவல் துறை அதிகாரிகளின் சொத்துக்களைப் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 117,87,73,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1987 மே 4]

திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கணவன் மனைவி மத்தியில் வரதட்சணை பற்றிய தகராறு காரணமாக பெண்கள் சித்திரவதை செய்யப்பட்டு கொலைகள் நடப்பது அதிகரித்து வருவதைத் தடுக்க காவல்துறை உடனடி நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 117,87,73,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவலர் குடியிருப்புகளுக்கு தனி மீட்டர் (மின்சார அளவை) பொருத்துவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 25—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 117,87,73,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதக் கலவரத்தைத் தடுக்கும் வகையில், மேலகிருஷ்ணன் புதூரில் ஒரு காவல் நிலையம் ஆரம்பிக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 117,87,73,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஆ) கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,79,55,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

1987 மே 4]

திரு. கோ. வீரய்யன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வட்டத் தலைநகர்களில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் அமைக்க வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 8,79,55,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. மு. இராசாங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் மாவட்டம், கும்பகோணம் தீயணைப்பு நிலைய ஊர்திகள் இயங்காத நிலை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 8,79,55,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பி. கே. எம். முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உசிலம்பட்டி தீயணைப்புப் படையினரின் பல நாளைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 8,79,55,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை பற்றிய விளக்கக் குறிப்புகளும், * * தீயணைப்புப் பணிகள் பற்றிய விளக்கக் குறிப்புகளும் விரிவாக மாண்புமிகு பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு

* * 477-573 239-258 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் III, IV ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மே 4]

ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றையே முன்னுரையாக நிகழ்ச்சி நிரலில் ஏற்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவாதத்திற்குப் பிறகு முடிவுரை கூறுகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு காவல்துறையினுடைய மானியக் கோரிக்கையின்மீதும், தமிழ்நாடு தீயணைப்புப் பணிகள் துறையினுடைய மானியக் கோரிக்கை எண். 16-ன் மீதும் பேசுகின்ற வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்காக நான் சார்ந்து இருக்கின்ற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழக காவல் துறை குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதிலும் சரி, பாதுகாப்புப் பணிகளிலும் சரி மற்ற மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் முன் உதாரணமாக இருந்து வருகிறது என்ற முத்திரையை காங்கிரஸ் ஆட்சி புரிந்த காலத்திலேயே இந்தத் துறை பெற்று இருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அன்று முதல் தன்னுடைய பணிகளை ஒரளவுக்கு நிறப்பாக செய்து அன்று கிடைத்த புகழை அழியாது காத்து வருகிறது என்றே சொல்லலாம். நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வரும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் துணையோடு புது புது யுக்திகளைக் கையாண்டு குற்றம் செய்வதில் குற்றவாளிகள் கை தோர்ந்து இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் அறிய வேண்டிய ஒன்று ஆகும். அரசும் இதை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு காவல் துறையை எந்த அளவுக்கு நவீனப் துறையில் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு வசதிகளை உருவாக்கி நவீனமயமாக்கி வருகிறது.

காவலர்கள் கடமை ஆற்றும்போது தன்னுடைய குடும்பத்தைப் பற்றிக் கவலை சிறிதும் இல்லாமல் துணிவோடு கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்பதால் அவர் உம் குடும்பத்தினருக்கு கல்வி, மருத்துவம், பொருதுபோக்கு வசதிகள், குடும்ப வருவாயை அதிகரிப்பதற்கான மனையில் நால் ஈற்றல், வசியல் வேலை, பாய் முடைதல், தறி நெய்தல், நீக்குச்சி செய்தல், பால் பண்ணை,

1987 மே 4]

[திருமதி டி. ய்சோதா]

கோழிப்பண்ணை அமைத்தல் போன்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றத் தவறியது இல்லை. இவ்விதம் சகல வழிகளிலும் காவலர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து வரும் அரசு மேலும் அவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக 10 ஆண்டுகள் தண்டனை எதுவும் இல்லாமல் பணி புரிந்தால் முதலமைச்சரின் காவலர் பதக்கம் அளிக்கும் திட்டமும் ஏற்படுத்தப்பட்டு 1986 முதல் அமல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 50 வயதுக்கும் மேலே உள்ள காவலர்களில் 10 ஆண்டுகள் நிரம்பியவர்கள் பெரும் அளவு இருப்பார்கள். அவர்களில் 1986 ஆம் ஆண்டில் 1,359 பேருக்கும் 1987 ஆம் ஆண்டில் 1,366 பேருக்கும் மட்டுமே பதக்கம் கிடைத்து இருக்கிறது. அப்படியானால் மற்றவர்கள் தண்டனை அடைந்தவர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

இதுபோலவே பத்து ஆண்டுகள் சர்வீஸ் செய்தவர்களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு கொடுத்து ஆக வேண்டும் என்று உத்திரவிட்டுள்ளது. இதன்படி 1980-81 ஆம் ஆண்டில் செலக்ஷன் கிரேடு தேர்வுக்கு வந்து காவலர்கள் தேர்வில் கலந்து கொண்டு செலக்ஷன் கிரேடு பட்டியலில் இடம் பெற்று விட்டார்கள். ஆனால் 1987 ஆம் ஆண்டு ஆகியும் செலக்ஷன் கிரேடு கொடுக்கப்படவில்லை. சர்வீஸ் முடிந்து வீட்டுக்குப் போகும்போது செலக்ஷன் கிரேடு கொடுப்பது என்பது வழக்கமாக இருக்கிறது. இப்படி ஒரு செலக்ஷன் கிரேடு அவசியம்தானா என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

முன்பு எல்லாம் அர்த்தால், மறியல் மற்றும் போராட்ட காலங்களில் பெரிய அளவில் செய்யப்படும் பந்தோபஸ்து நேரங்களில் மோபிலைசேஷன் செய்யப்படுவது உண்டு. காவலர்கள் அழைக்கப்படுவது உண்டு. அப்படி வரும் காவலர்களுக்கு அன்றாடம் தேவைப்படும் உணவுப் படியை 'பீடிங் அலவன்ஸ்' அவ்வப்போது பட்டுவாடா செய்து விடுவது வழக்கம். அப்படிப்பட்ட முறை இப்போது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. திடீர் என்று ஆணையாளர் அழைப்பு வந்தால் வாச்சொல்லும் இடத்திற்கு, வரச் சொல்லும் நேரத்திற்கு வசதி இருந்தாலும் வசதி இல்லாவிட்டாலும் ஆஜர் ஆகிவிடுகிறார்கள். அப்படி வந்த பிறகு தான் தனக்கு எங்கே என்ன வேலை என்ற உத்திரவு கொடுத்த

[திருமதி டி. யசோதா]

[1987 மே 4]

மாத்திரத்தில் பணியிடத்திற்குச் சென்று பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். அப்படிச் செல்லும் காவலர்கள் பசியோடும், பட்டினியோடும் இருக்கவேண்டிய பரிதாப நிலையில் கடமையை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். எப்படியோ ஒரு வழியாக கடமை முடிந்து சில தினங்களில் இந்தப் படி கிடைக்கிறதா என்றால் கிடைப்பது இல்லை. மாதம் பல கடந்து ஆணையாளர் அலுவலகத்தில் பீடிங் அலவன்ஸ் மீல் தயார் செய்து அலுப்புங்கள் என்று ஆணை பிறப்பிக்கும்வரை காத்து இருக்கவேண்டும். அதுவும் எத்தனை நாள் டீட்டி செய்தாலும் சரி அத்தனை நாளுக்கும் உணவுப் படி கொடுக்கப்படுவது இல்லை. ஆணையாளர் குறிப்பிட்டுச்சொல்லும் நாட்களுக்கு மட்டுமே கொடுக்கப் படுகிறது. ஆனால் வெளியூரிலிருந்து வருபவர்களுக்கு மட்டும் உணவுப் படி உடனுக்குடன் தரப்பட்டு விடுகிறது. வெளியூரிலிருந்து வரும் காவலர்கள் எப்படி வீட்டுக்குச் செல்ல முடியாதோ அப்படித்தான் உள்ளூரில் இருந்து வருபவர்களும் வெகு தொலைவிலிருந்து வருபவர்களும் வீட்டுக்கு நேரத்திற்குச் சென்று சாப்பிட முடியாது என்பதைக் கருத்தில்கொண்டு உடனுக்குடன் அனைத்துக் காவலர்களுக்கும் உணவுப்படி வழங்குதல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

காவல்துறை எஸ்கார்ட் ஆயாக்கள் பெரும்பாலும் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்களாகவும், விதவைகளாகவும், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்களாகவும், தன்னைவிட வேலை செய்து சம்பாதித்துக்கொடுக்க வேறு எவரும் இல்லாத கஷ்ட சூழ்நிலையில் உள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இந்த உத்தியோகத்தினால் கிடைக்கும் ஊதியத்தைக் கொண்டு ஒரு பெரிய குடும்பத்தையே காப்பற்றி வருகிறார்கள். அரசு ஊழியர்களுக்குப் பொங்கல் பரிசு என்று ரூ. 300 தரப்படும் என்று அரசு அறிவித்ததால், அந்தப் பொங்கல் பரிசு தங்களுக்கும் கிடைக்கும் என்று நம்பியிருந்த எஸ்கார்ட் ஆயாக்கள், பலமுறை மேலதி காரிகளைச் சந்தித்துத் தங்களுக்கும் பொங்கல் பரிசுத் தொகை கொடுக்குமாறு வற்புறுத்திப் பார்த்து, பொங்கல் பரிசுத் தொகை கிடைக்காததால் கோர்ட் மூலம் தீர்வு காணச்சென்று

1987 மே 4]

[திருமதி டி. யசோதா]

விட்டார்கள். அதன் காரணமாக அவர்களைப் பழி வாங்கும் எண்ணத்துடன் காலை 7 மணி முதல் மாலை 5 மணி வரை காத்திருக்க வைத்துவிட்டு, கடைசியில் இன்று உங்களுக்கு வேலையில்லை, போகலாம் என்று கூறி அனுப்பி விடுகிறார்கள். மாதம் ஒன்றுக்கு 5 அல்லது 6 நாட்களுக்கு மேல் வேலை கொடுப்பது கிடையாது. இதற்கு முன்பெல்லாம் மாதம் 30 நாட்களுக்கும், எங்காவது வேலை போட்டுக்கொடுத்து, குறைந்தது மாதம் ரூ. 300 ஊதியம் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்திருக்கிறது. இப்போது அது இல்லாத ஒன்றாக அவர்களுக்கு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கு ஒரே காரணம் ரூ. 300 பொங்கல் பரிசு தங்களுக்கும் வேண்டுமென்று கேட்டு, நீதிமன்றம் சென்ற காரணத்தால், நிர்வாகம் பழி வாங்குகிறதோ என்ற எண்ணம் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. தெரிந்தோ, தெரியாமலோ அவர்கள், மற்றவர் களுக்குக் கிடைத்த பொங்கல் பரிசு பெறவேண்டி, அதுவும் இல்லாமல் கஷ்டத்தின் காரணமாக தூண்டுதலாக கோர்ட்டிற்குச் சென்று இருக்கின்ற காரணத்தால் அதை மையமாக வைத்து, அவர்களுடைய வயிற்றிலே அடிப்பது நல்லதாக இருக்க முடியாது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எஸ்கார்ட் ஆயாக்களின் கண்ணீர் இதுவரைக்கும் துடைக்கப்படுவதுபோல், அவர்களை பழி வாங்கும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டு, அவர்களுக்கும் ஏதாவது வேலை கொடுத்து, அவர்களுடைய வருமை நீங்க உதவ வேண்டும். ஏனென்றால், நானும் அவர்களைப்போல் பெண்ணினத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற காரணத்தால் உங்களிடம் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காவல் துறையினுடைய குறைகள் களையப்பட வேண்டுமென்று விரும்புவது போலவே, அவர்களுடைய கடமையிலுள்ள குறைபாடுகளும் நீக்கப்பட வேண்டுமென்று விரும்புவது நியாயம் என அவை ஏற்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். 1985-ல் கொலை பற்றி காவல் துறைக்குக் கிடைத்த புகார்கள் 76. அவற்றில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 60. இதன் சதவீதம் 78.9 ஆகும். 1986-ல் கொலை பற்றி காவல்துறைக்குக் கிடைத்த புகார்களோ 68 தான். 1985 ஆம் ஆண்டைவிட 1986 ஆம் ஆண்டு கிடைத்த

[திருமதி டி. யசோதா]

[1987 மே 4]

புகார்கள் மிகவும் குறைவுதான். குறைவான புகார்கள் வந்திருந்தும் கூட, கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை கடந்த ஆண்டைவிட சதவீதத்தில் அதிகமாக இருக்க வேண்டாமா? அதுதான் இல்லை. நடந்த கொலைகள் 68. கண்டுபிடிக்கப்பட்டவையோ 45 தான். இதன் சதவீதம் 66.1. அதற்கு முந்தைய ஆண்டைவிட 11.8 சதவீதம் குறைவாகவே கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1985 ஆம் ஆண்டு கண்டுபிடிக்கப்படாத கொலைகள் 16. 1986-ல் கண்டுபிடிக்கப்படாத கொலைகள் 23. ஆக மொத்தம் 39 கொலைகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்றாகிறது. ஆக ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடக்கின்ற கொலைகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது போக மீதமுள்ள கொலைகள் 'கேரீட் ஓவர்' செய்யாமல் அப்படியே விடப்பட்டதால் குற்றவாளிகள் தலைமறைவில் இருந்து, புதுப் புது உத்திகளைக் கையாண்டு மறுபடியும் மறுபடியும் கொலை செய்து விட்டு, தலைமறைவாக ஏன் இருக்கக்கூடாது என்றுதான் நான் கேள்வியாகத் தொடுக்க விரும்புகிறேன். இப்படி கண்டுபிடிக்கப்படாது விட்டு விட்ட கொலைகள் ஒன்றிரெண்டை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

1985 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 19 ஆம் தேதி எழும்பூர் ரயிலடி அருகில், ஆல்பர்ட் சினிமாக் கொட்டகைக்கு எதிரே உள்ள கட்டிடத்தின் ஓரமாக, சாமந்தி என்கிற ரிக்ஷாத் தொழிலாளி, யின் ஒரே மகன் ஆண் குழந்தை பாலாஜி தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், ஆள் நடமாட்டம் ஏந்த நேரத்திலும் உள்ள அந்தப் பகுதியில் எந்தவித பயமும் இல்லாமல் தூங்கிக் கொண்டிருந்த குழந்தையை, தாய்-தந்தையருக்குத் தெரியாமல் கொண்டுபோய், அந்தக் குழந்தை காணவில்லை என்று போலீசிலே புகார் செய்து, கிட்டத்தட்ட 3 நாட்களுக்குப் பிறகு எழும்பூரிலே வைகை ஓட்டலுக்குப் பின்னாலே இருக்கின்ற, மணல் கிரவுண்டிற்கு அருகேயிருக்கின்ற ஒரு புதரிலிருந்து அந்தக் குழந்தை வலது கை வெட்டப்பட்டு, கண்கள் எல்லாம் பறிக்கப்பட்டு, அந்தச் சூழ்நிலையில், அந்தக் குழந்தை அழுகிய நிலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு போலீஸ் நாயெல்லாம் வரவழைக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்னம்கூட அந்தக் குற்றத்தைச் செய்த குற்றவாளி யார் என்று நாம் கண்டுபிடிப்பதற்கு இன்றைக்கும் தயாராயில்லை. கண்டுபிடிக்கவில்லை.

1987 மே 4]

[திருமதி டி. யசோதா]

அதேபோன்று ஒரு குழந்தை மதுரையில், ஒரு ஆற்று ஓரமாகக் கிடைத்தது. அந்தக் கொலையையும் இதுவரையில் கண்டுபிடிக்கவில்லை. இதுவரையில் காவல் துறைக்கு இவைகள் எல்லாம் விடப்பட்ட சவால்களா என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

கொள்ளை குற்றம். இது கொலை போலவேதான் 1985-ல் 53 புகார்களுக்கு 33 குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. 20 கொள்ளைகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. 1986-ல் 79 கொள்ளைக் குற்றங்களில் 43 கொள்ளைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கண்டுபிடிக்கப்படாதவை 36 கொள்ளைகள். இரண்டு ஆண்டுகளையும் சேர்த்து கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் கண்டுபிடிக்கப்படாதவை 56 கொள்ளைகள். இது நம்முடைய காவல் துறைக்கு உள்ள நல்ல புகழுக்கு இழுக்கு என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மற்ற குற்றங்களை எடுத்துக்கொண்டால் பெரிய திருட்டு, சிறிய திருட்டு, கால்நடை திருட்டு போன்றவைகள் 1985 ஆம் ஆண்டில் நடந்தது போலவே 1986 ஆம் ஆண்டிலேயும் குற்றங்கள் நடந்திருக்கின்றன. கண்டுபிடிப்புகளும் ஒரே சீராகவே இருந்துள்ளன. அதன் அதன் இலக்கை எட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன. கண்டுபிடிப்புகளும் இலக்கில் ஒரே சீராக இருந்தாலும் அது குறித்து சிறப்பாக கூறிவிட முடியாது. சைக்கிள்களை திருடுகின்றவன் சைக்கிள்களை திருடிக்கொண்டிருக்கிறான். பாத்ரிங்களை திருடுகிறவன் பாத்ரிங்களைத் திருடிக்கொண்டே இருக்கின்றான். கால்நடைகளைத் திருடுகிறவன் கால்நடைகளைத் திருடுகின்றான். இது ஒரு மெக்கானிக்கல் போன்றது. ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒரு மெக்கானிக் இருப்பது போலத்தான் இதுவும். ஒவ்வொரு பொருளையும் திருடுவதிலே, திருடுகின்ற வல்லுநர்கள் தனித்தனியாக இருக்கிறார்கள். 100 இடங்களில் சைக்கிள்கள் காணவில்லை என்று புகார் வருகின்றது. 101-வது இடத்திலே சைக்கிள் திருடுபவன் கிடைக்கின்றான். புலன் விசாரணை செய்கின்றபோது 100 சைக்கிள்களும் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. என்னுடைய வேண்டுகோள் எல்லாம் அத்தனை குற்றங்களும் நடவாமல் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான்.

[திருமதி டி. யசோதா]

[1987 மே 4]

குண்டு வெடிப்பு சம்பவங்களை எடுத்துக்கொண்டால் நம் முடைய முன்னாள் முதல்வர் கருணாநிதி அவர்கள் கலந்து கொண்ட கடற்கரைக் கூட்டத்திலே மேடைக்குப் பின்னால் வெடித்த குண்டு வெடிப்பு சம்பவமானாலும் சரி, பெரியவர் பாலசிங்கம் அவர்கள் இல்லத்தில் வெடித்த குண்டு வெடிப்பு சம்பவமானாலும் சரி, அரியலூர் இரயில் விபத்திற்குக் காரணமான குண்டு வெடிப்பு சம்பவமானாலும் சரி, தபால் நிலையங்கள், மற்ற இடங்களில் ஏற்பட்ட குண்டு வெடிப்பு சம்பவங்களானாலும் சரி, உண்மை உடனுக்குடன் கண்டறியப்பட்டிருந்தால், உண்மையான குற்றவாளிகள் நிரூபிக்கப்பட்டிருந்தால் நிச்சயமாக தொடர்ச்சியான விபத்துக்கள் தவிர்க்கப்பட்டிருக்க முடியும். குண்டு யாருக்கு எதற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுபற்றி அல்ல, அதே நேரத்தில் குண்டு வைத்தது யார் என்பதுதான் முக்கியம். அது தெரிந்தால்தான் பெரிய பெரிய விபத்துக்கள் தடுக்கப்பட முடியும். இந்த விபத்தில் காவல் துறை தவறிவிட்டதாக நான் கூற மாட்டேன். இதற்குக் காரணமே போலீஸ் கொள்கைதான் என்றுதான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக சப்-இன்ஸ்பெக்டர் செலக்ஷன் என்பது ஆண்டுதோறும் நடத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். ஆண்டுக்கு ஆண்டு எஸ்.ஐ. செலக்ஷன் நடத்துவது கிடையாது. 1979-ல் எஸ்.ஐ. செலக்ஷன் நடைபெற்றது. அதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு 1987-லே எஸ்.ஐ. செலக்ஷன் நடத்துகின்றோம். கிட்டத்தட்ட 8 ஆண்டு காலத்திற்கு பிறகு இந்த எஸ்.ஐ. செலக்ஷனை நாம் நடத்துகின்றோம். அப்படி நடத்துகின்றபோது கிட்டத்தட்ட 600-க்கு மேலே 700-க்குள்ளே என்று சொல்லி நாம் தேர்ந்தெடுக்கின்றோம். அப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றவர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கென்று சென்னையில் அசோக் நகரில் எஸ்.ஐ. டிரெயினிங் காலேஜ் என்று இருக்கின்றது. அது 300 பேர்களுக்குத்தான் பயிற்சி கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கக்கூடிய இடம். அந்த தேர்வில் இன்றைக்கு 700 பேர்களை தேர்ந்தெடுத்துவிட்டார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். மீதி இருக்கின்ற 400 பேர்களுக்கு நீங்கள் எப்படி பயிற்சி அளிக்கப்போகிறீர்கள்? இதனை ஆண்டுக்கு ஆண்டு நீங்கள் செய்கிறீர்களானால் இது போன்ற

1987 மே 4]

[திருமதி டி. யசோதா]

ஒரு இக்கட்டான நிலைமை ஏற்படுவதை தவிர்ப்பதற்குரிய வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். அதைப் போல போலீஸ் துறையிலே போலீஸ்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, தலைமைக் காவலர்களாக இருந்தாலும் சரி, இவர்களை நாம் இன்றைக்கு தேர்வு செய்ய இருக்கின்றோம். வேலூரில் இருக்கின்ற பயிற்சிப் பள்ளியிலும் சரி, கோயம்புத்தூரில் இருக்கின்ற பயிற்சிப் பள்ளியிலும் சரி, 600 பேர்களுக்கு மேலே பயிற்சி பெற முடியாது. அப்படி என்றால் 1,200 பேர்களைத்தான் நாம் எடுக்க முடியும். இரண்டு பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கும் நீங்கள் திடீரென்று 2,000 பேர்களை தேர்ந்தெடுத்து விட்டீர்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்படியானால் மீதம் இருக்கின்றவர்களுக்கு எப்படி நாம் பயிற்சி கொடுக்க முடியும்? அதிகபட்சமான நபர்கள் அங்கே திணிக்கப்படும்போது உண்மையான பயிற்சி கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிலே 16 டி.எஸ்.பி.-க்களை நீங்கள் தேர்வு செய்திருக்கிறீர்கள். கீழே பணிபுரிய காவலர்களும் இல்லை, தலைமைக் காவலர்களும் இல்லை. எஸ்.ஐ.யும் இல்லை. ஆய்வாளரும் இல்லை என்ற நிலையில் 16 டி.எஸ்.பி.-க்கள் மட்டும் இன்றைக்கு அவசர அவசரமாக தேர்வு செய்யப் பட்டிருக்கின்றபோது—மக்களே இல்லாத நாட்டிற்கு மன்னன் இருந்து ஆட்சி செய்தது போல—அங்கே கீழே பணிபுரிய பணியாளர்கள் இல்லாத சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு டி.எஸ்.பி.க்கள் பதவிகள் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எல்லாம் கூறாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அதேபோல இந்த எஸ்.ஐ. போன்ற பதவியிலே இருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் பயிற்சி பெற்றதற்குப் பிறகு பதவிக்கு வருகிறார்கள். பதவிக்கு வந்ததற்கு பிறகு பணியிலே இடைக்காலத்திலே அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பயிற்சியும் தருவது இல்லை. மற்ற எல்லா துறைகளிலும் பயிற்சிக்குக் காக அவர்கள் பல்வேறு இடங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். ஆனால் போலீஸ் துறையிலே பயிற்சி பெற்று வந்ததற்குப் பிறகு இடையிலே இவர்களுக்குப் பயிற்சி இல்லாத காரணத்தினாலே உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சேத்துப்பட்டு ரயில்வே பாலத்திற்குக் கீழே

[திருமதி டி. யசோதா]

[1987 மே 4]

(முற்பகல் 11.40)

குண்டு இருக்கின்றது என்று சொன்னால், அந்த குண்டை சப்-இன்ஸ்பெக்டராலோ, இன்ஸ்பெக்டராலோ, காவல் துறையிலே இருக்கின்ற தலைமைக் காவலர்களாலோ எடுக்க முடியவில்லை. அதற்கு என்று எழுப்பூரிலிருந்து காவல்துறை ஆணையர் உயர்திரு தேவாரம் அவர்கள் போய்த்தான் குண்டை எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அங்கே இருக்கின்றவர்களுக்குப் பயிற்சி இல்லை. ஒரு குண்டை எடுப்பதற்கு ஆணையர் அவர்கள் போகவேண்டியுள்ளது. அதேபோல், ராஜபாளையத்தில் ஒரு ஜாதிக் கலவரம் நடக்கிறது என்றால், அதை அடக்குவதற்கு அந்த மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற எஸ்.பி.யாலோ, டி.எஸ்.பி. யாலோ, ஆய்வாளர்களாலோ, துணை ஆய்வாளர்களாலோ முடிய வில்லை. அதற்கு இங்கேயிருந்து ஐ.ஜி. அவர்கள்தான் போக வேண்டும். அவர் போய்த்தான் அங்கே சட்டம் ஒழுங்கை நிலை நாட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால், இன்றைக்கு இருக்கிற அதிகாரிகளுக்குப் பயிற்சி குறைவாக இருக்கிறது அல்லது பெற்ற பயிற்சியை மறந்து இருக்கிறார்களோ என்ற ஐயம்கூட ஏற்படக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

அதேபோல, போலீஸ்காரர்களுடைய குடியிருப்புகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். அந்தக் குடியிருப்புகள் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நீங்கள் 47 சதவீதம்தான் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் காலத்திலே காவலர்களுக்கு 70 சதவிகிதம் வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் இன்றைக்கு 47 சதவிகிதம் என்று சொல்கிறபோது அது மிக, மிகக் குறைவான ஒன்றாக இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல; அந்தக் காவலர்களுடைய வீடுகளுக்கு, பராமரிப்பிற்கென்று நீங்கள் கொடுப்பது—ஒரு உதாரணத்திற்கு, பி.டபிள்யூ.டி.யிலே இருந்து எடுத்துக்கொண்டால், 100 வீடுகள் இருக்கின்றன. காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, அங்கே பி.டபிள்யூ.டி.யிலே ஒதுக்கக்கூடிய தொகை குறைந்தபட்சம் ஒரு வீட்டிற்கு 100 ரூபாய்க்குள்ளேதான் இருக்கின்றது. அந்த ரூ. 100-க்குள்ளே அவர்களாலே எந்த மசாமத்து வேலைகளை

1987 மே 4] [திருமதி டி. யசோதா]

சரியாகச் செய்துவிட முடியும். பராமரிப்பு வேலைகளை எப்படி சரி செய்து விடமுடியும்? தரையைச் சரியாக்குவது முடியுமா, கக்கஸ், பாத்திரம் சரியாக்குவது முடியுமா, கதவுகளைச் சரி செய்துவிட முடியுமா? வெள்ளை அடிக்கமுடியுமா என்ற நிலை இருக்கின்றது.

அதுமட்டுமல்ல, குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், காவல் துறையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு, அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் மூலமாக வீடு இல்லாத காரணத்தால், அவர்களில் பலர் குடிசைப் பகுதிகள் இருக்கின்ற இடங்களில் அவர்களுக்கு நீங்கள் கொடுக்கின்ற வீட்டு வாடகைப்படி குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தால்—குடிசைப் பகுதிகள் அதிகம் இருக்கின்ற பகுதிகளில் குடியிருக்கக் கூடிய நிலை இருக்கின்றது.

அப்படி குடியிருக்கிறபோது, அங்கே சட்டத்திற்குப் புறம்பான சமுதாய விசேடக் காரியங்கள் நடைபெறுகிறபோது, அதை அந்தக் காவல்துறையைச் சார்ந்தவர்கள் கண்டும் காணாமலும் போகக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கின்றதே தவிர, அதுகுறித்து அவர்களால் முறையாக நடவடிக்கை எடுக்கமுடியவில்லை. முறையான நடவடிக்கை அவர்களால் எடுக்கப்பட்டால், குடிசைப் பகுதிகளில் அவர்கள் குடியிருக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. ஆகவே, அவர்களது வீட்டு வசதிப் பிரச்சினைகள் உடனடியாக நாம் தீர்க்க வேண்டிய ஒன்று என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டும் அல்ல; எனக்கு ஒரு கடிதம்கூட வந்திருக்கின்றது. அதிலே அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள்—எங்களுக்கு வீடு கொடுப்பதில்லை என்பது மட்டுமல்ல; ஆயுதப் படைப் பிரிவிலே பணியாற்றிய ஆயிரம் காவலர்களுக்கு ஆயுதப் படையைச் சேர்ந்த குடியிருப்புகள் கொடுக்கப்பட்டன. அவர்கள் பாவம், தனித்தனியாகவே, எங்கெங்கோ இருந்தவர்கள் ஆயிரம் பேர் உடனடியாக அந்த வீடுகளிலே வந்து குடியமர்ந்து விட்டார்கள் குடியும், குடித்தனமுமாக. அப்படி குடும்பத்தோடு குடியமர்ந்தவர்கள் திடீரென்று ‘லா அண்டு ஆர்டர்’ பிரிவிற்கு மாறுதல் செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி மாறுதல் செய்தவுடனே நம்முடைய ஆணையர் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்

[திருமதி டி. யசோதா]

[1987 மே 4]

என்றால், அந்த ஆயிரம் பேரும் உடனடியாக வீட்டைக் காலி செய்து கொடுக்க வேண்டும். நீங்கள் 'லா அண்டு ஆர்டர்' பிரிவிற்கு வந்து விட்டதனால், ஆயுதப் படையைச் சேர்ந்த இல்லத்தில் இருக்கக்கூடாது, நீங்கள் காலி செய்து தரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே இப்படி நடந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இப்போது இந்த ஆணையர் தான் இந்த சட்டதிட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்கள்.

அது உண்மையாக இருக்குமேயானால், காவல்துறையிலே இருக்கின்ற அவர்கள், சட்டம் ஒழுங்குப் பிரிவுக்கு வந்திருக்கின்றவர்கள், ஆயுதப் படைப் பிரிவினருந்து வருகின்றபோது, உடனடியாகக் காலி செய்யச் சொன்னால், எங்கே போவார்கள்? அவர்களுக்கென்று, காவல்துறைக்கென்று பொருத்தமான வீடுகள் இல்லை. இன்றைக்கு காவல் துறை லா அண்டு ஆர்டர் பிரிவைக் கவனிக்கிற காவலர்களுக்குச் சரியான குடியிருப்புகள் இல்லாத காரணத்தால், அவர்களைத் திடீர் திடீரென்று இப்படி மாற்றுங்கள் என்று சொல்வது, காலி செய்து கொடுங்கள் என்று சொல்வது ஒரு நியாயமான செய்கையாக இருக்க முடியுமா என்பதைத்தான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதேபோல் ஓய்வுபெறுகின்ற போலீஸ்காரர்கள்—காவல்துறையைச் சேர்ந்த காவலர்கள், தலைமைக் காவலர்கள்—அவர்களுடைய பிள்ளைகள் அதே போலீஸ் இலாகாவிலே பணியாற்றுகிறபோது அவர்களுடைய வீடுகளை, ஓய்வு பெறுகின்ற காரணத்தால் அவர்கள் காலி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என் மகன் இருக்கிறான். என்னுடைய மகன் பணியில் இருக்கின்றான், ஆகவே அந்த வீட்டை அவர்களுக்குக் கொடுங்கள் நாங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளோடு எங்கே நடுத்தெருவிலே போய் நிற்கமுடியுமா என்று கேட்டால்கூட இந்த இலாக்கா அதற்கு கருணை உள்ளத்தோடு பதில் அளிப்பது கூடையாது. 35 ஆண்டுக்காலம் இந்த நாட்டுக்காகவும் நாட்டு மக்களுக்காகவும் நிர்வாகத்திற்கும் உண்மையாக இருந்து பணியாற்றி சேவை செய்தவர்களையெல்லாம் இப்படி கௌரவக் குறைவாக நடத்தி “சர்வீஸ் முடிந்த உடனே நீ வீட்டை விட்டு வெளியே போ” என்பதும், என் மகன் இந்த

1987 மே 4]

[திருமதி டி. யசோதா]

இலாக்காவில் வேலை செய்கிறான் அவனுக்கு இந்த வீட்டைக் கொடுங்கள் என்றாலும் அதைப்பற்றி கவலைப்படாமல் பெட்டி படுக்கைகளையெல்லாம் வெளியிலே கொண்டு வந்து ரோட்டில் போடுகிற கொடுமை இனியாவது வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே இந்த இலாக்காவில் பணியாற்றியவர்களின் பிரச்சினைகளைக் குறித்து கொஞ்சம் கருணை உளளத்தோடு கவனிக்க வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே இன்றைக்கு வெடிகுண்டு சம்பவங்கள் தொடர்பாகப் பலரை காவல் துறை கைது செய்திருக்கிறது. ஆனால் கைது செய்யப்பட்ட அத்தனை பேர் மீதும் குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்து அவர்கள் மீது வழக்கு இன்னும் வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்லவில்லை. ஒரு சிலர் மீது மட்டுமே குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பெரும்பாலானவர்கள் மீது காவல் துறை வழக்கை நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யவில்லை. இதன் காரணமாகப் பல தவறுகள் நடக்க வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஜப்படிப்பட்ட காரணத்திற்காகக் கைது செய்தார்கள் என்று வதந்திகள் பரவ வாய்ப்பாக இருக்கிறது. எனவே இதைத் தடுக்க யார் யார் மீது வெடிகுண்டு வழக்கு இருக்கிறதோ அவர்கள்மீது உடனடியாக நீதிமன்றத்தில் குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோர்ட்டில் அவர்களை நிறுத்தினால் கோர்ட்டு அவர்களைச் சந்திக்கும். அவர்களும் கோர்ட்டைச் சந்திப்பதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படும். அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால் காவல் துறையினர் எடுக்கிற நடவடிக்கைகள் எல்லாம் களங்கள் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலையை நாமே உருவாக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். அது ஒரு ஆரோக்கியமான நிர்வாக அமைப்பாக இருக்க முடியாது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேலும் காவலர்களுக்கு வாரத்தில் ஒரு நாள் விடுமுறை அளிக்கப்படுகிறது. அப்படி விடுமுறை அளிக்கப்பட்ட நாட்களில் அவர்கள் பணி செய்தால் அதற்காக ரூ. 10 அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் காவலர்களை அதே அடிப்படையில் மொபிலைசேஷன் பணிக்காக அழைக்கிறபோது ஒரு நாளைக்கு அவர்களுக்கு ரூ. 6 மட்டும்தான் தரப்படுகிறது. சாதாரணமாக விடுமுறை நாட்களில் வேலை செய்தால் ரூ. 10

[திருமதி டி. யசோதா]

[1987 மே 4]

தரப்படுகிறபோது மொபிலைசேஷனுக்கு பயன்படுத்துகிற போது ஒரு நாளைக்கு ரூ. 6 மட்டும் கொடுக்கப்படுவது எப்படி நியாயமாகும்? ஒரு நாளைக்கு அவர்களுக்கு ரூ. 4 நட்டம் ஏற்படுகிறது. எனவே அந்தச் சூழ்நிலையை தவிர்க்க வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே சாதாரண குற்றங்களைப் பொறுத்த மட்டில் காவல் நிலையத்திலேயே சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்து எச்சரித்து மன்னித்து விட வேண்டும் என்பதுதான் அரசின் கொள்கை என்று தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் அளித்துள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் குழாயடிச் சண்டைகள், வாய்த் தகராறுகள் இப்படிப்பட்ட குற்றங்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்டு இரு தரப்பாரிடமும் அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போனால் என்ன தண்டனைத் தொகை கட்ட வேண்டியிருக்குமோ அந்தத் தொகையை காவல் துறையினரே வாங்கி வசூலித்துக் கொண்டு அனுப்பி விடுகிறார்கள். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அந்தத் தொகையைக் கொடுக்கவில்லை என்றால் வழக்குப் போட்டு நீதி மன்றத்தில் அவர்களுக்கு அதிகமான தண்டனையை வாங்கிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். பொது மக்கள் இதுபோன்ற கொடுமைகளிலிருந்து காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றையதினம் காவல் துறையினரிடமிருந்து மக்களுக்கு உண்மையான பாதுகாப்பு தேவை. மேலும் குற்றம் நடந்தால் குற்றவாளிகளை உடனடியாகக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் குற்றவாளிகளுக்குத்தான் கொண்டாட்டமாக இருக்கும். ஆண்டுக்காண்டு கண்டுபிடிக்கப்படாத குற்றங்கள் அதிகமானால் குற்றவாளிகளுக்குத்தான் கொண்டாட்டமாக இருக்கும். அத்துடன் குற்றங்களை அதிகமாக இழைக்கும் தைரியத்தையும் அவர்களுக்கு அது உண்டு பண்ணும். பொதுமக்களிடம் காவல் துறை ஏற்படுததிக் கொண்டிருக்கிற நல்லுறவை மேலும் மேலும் வளர்த்துக் கொண்டு குற்றங்கள் நிகழாமல் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல; லஞ்ச ஒழிப்பிலும் தீவிரமாக இருக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 மே 4]

[திருமதி டி. யசோதா]

அரசியல்வாதிகள் லஞ்சம் வாங்குவதாக அரசியல் மேடையில் சொல்லுகிறோம். இன்னார் இவ்வளவு லஞ்சம் வாங்கினார், அவர் இப்படி லஞ்சம் வாங்கினார் என்றெல்லாம் அதே கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லது எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் சாடுகிறார்கள். அதற்கு மக்கள் மன்றம் தீர்ப்பு கொடுக்கிறது. அரசியல்வாதிகள் தவறுகள் செய்திருப்பார்களானால், சில அரசியல்வாதிகளை மக்கள் தண்டிக்கிறார்கள். சில அரசியல்வாதிகளை மக்கள் மன்னித்து மீண்டும் அவர்களுக்கு ஆளுகிற தகுதியைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆக, அரசியல்வாதிகள் தவறு செய்கிறபோது மக்கள் மன்றம் தீர்ப்பளிக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் இன்றையதினம் அரசியல்வாதிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டே அதிகாரிகள் மட்டத்தில் மிக அதிகமாக லஞ்ச லாவண்யம் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு நாம் என்ன வழிவகைகளைக் கண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் இந்த மன்றத்தில் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கென்று—அதாவது லஞ்ச ஒழிப்புக்கு என்று ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

அடுத்தாற்போல் தீண்டாமை ஒழிப்பு. தீண்டாமை ஒழிப்பைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய தொகுதியில் உண்மையிலேயே பயங்கரமாக இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 7 வழக்குகள் தீண்டாமை ஒழிப்புபற்றி இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு நேசமணி என்ற கிராமசேவக் குன்றத்தூரில் இருக்கிறார், அவர் மேல் ஒரு தீண்டாமை வழக்கு இருக்கிறது. சந்திரசேகரன் என்ற காவல் துறை உதவி ஆய்வாளர், குன்றத்தூர், அவர் மீது ஒரு தீண்டாமை வழக்கு இருக்கிறது. ப. சிதம்பரம் என்ற அண்ணா தி.மு.க. ஒன்றியச் செயலாளர் மீது ஒரு தீண்டாமை வழக்கு இருக்கிறது. திரு. ப. சந்திரசேகரன், அண்ணா தி.மு.க. பேரூராட்சி, குன்றத்தூர், இவர் மீது ஒரு தீண்டாமை வழக்கு. பி. எஸ். மோகனலிங்கம், குன்றத்தூர் செயலாளர், இவர் மீது ஒரு தீண்டாமை வழக்கு. பொன்னம்பலம், ஜகதீசன் என்றவர் பெயரில் தீண்டாமை வழக்கு இருக்கிறது. குன்றத்தூர் வங்கி மேனேஜர் மீது ஒரு தீண்டாமை வழக்கு இருக்கிறது. அருள் என்பவர் மீது ஒரு தீண்டாமை வழக்கு இருக்கிறது. இப்படி

[திருமதி டி. யசோதா]

[1987 மே 4]

ஏழு தீண்டாமை வழக்குகள் நடக்கின்றன. தீண்டாமை வழக்குகளை எடுத்துக்கொள்கிறவர்கள் உண்மையிலேயே ஆய்வு செய்து அதற்குப் பிறகு வழக்குகள் உண்மையாக நடைபெற்றிருக்குமானால் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க நாங்கள் இடையூறாக இருக்கமாட்டோம். ஆனால் அதிகாரிகளை மிரட்டுவதற்கு, தங்களுடைய காரியங்களைச் செய்து கொள்வதற்கு, அதிகாரிகளைத் தங்கள் இஷ்டத்திற்குப் பணிய வைப்பதற்கு தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தை பயன்படுத்துகிறவர்கள் மீது தீங்கள் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். குன்றத்தூர் இந்தியன் ஒவாசீஸ் வங்கியின் மாணேஜர் மீது ஒரு தீண்டாமை வழக்கைத் தொடுத்தார்கள். போலீசார் லாரிகளில் வந்துவிட்டார்கள். வேறு சாதிக்காரர் என்று நினைத்துக்கொண்டு வழக்கைப் போட்டார்கள். அதிகாரிகள் விசாரணை செய்யாமலே வங்கிக்கு வண்டிகளில் வந்துவிட்டார்கள். வந்து விசாரிக்கும் போது நான் அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன், அம்பேத்கார் அமைப்பில் நான் பெரிய பொறுப்பில் இருப்பவன், என் மீது தீண்டாமை வழக்கை போட்டிருக்கிறீர்களே என்று அவர் கேட்டார். சில காரியங்களை அவர் நிறைவேற்ற முடியாது என்று சொன்ன காரணத்தால் அவர் மீது அந்த வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த வாரம் அந்தப் புகார் வாபஸ் வாங்கப் பட்டிருக்கிறது.

அதே போல அருள் என்பவர் மீது தீண்டாமை புகார் கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு அந்தப் புகாரை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். அதேபோல சந்திரசேகரன் என்று சொல்லக்கூடிய காவல் துறையின் ஆய்வாளர், குன்றத்தூரில் இருப்பவர். அவர் மீதும், நேசமணி என்ற கிராமசேவக் மீதும், ப. சிதம்பரம், அண்ணா தி.மு.க. ஒன்றியச் செயலாளர் மீதும் போடப்பட்ட வழக்குகள் அத்தனையும் இன்றைக்கு வெவ்வேறு காரணங்களால் திரும்பப் பெறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தை மிக ஜாக்கிரதையாக கையாள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1987 மே 4] [திருமதி டி. யசோதா]

அடுத்தாற்போல் தீயணைப்புத் துறை. தீ விபத்துக்களைத் தடுப்பதும், தீயினாலும், இதர இயற்கைச் சேற்றங்களினாலும் பாதிக்கப்பட்டோரை மீட்டு அவர்களின் துயர் நீக்கி நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொண்டு அழிவைக் குறைக்கும் தீயணைப்புத் துறையை நான் பாராட்டுகிறேன். மத்திய அரசிலிருந்து அளிக்கப்படும் உதவித் தொகைகளையும், மற்றும் மத்திய அரசால் அங்கீகரிக்கப்பெற்ற நிதி உதவி நிறுவனங்களிடமிருந்தும் கடன் வசதிகள் பெற்று இந்த மாநிலத்தின் நிதிநிலைமைகளுக்கேற்ப முடிந்த அளவிற்கு தீயணைப்பு நிலையங்களைத் தொடங்குவதே அரசின் குறிக்கோள் என்றும், 25 கிலோ மீட்டருக்கு ஒன்று என்ற வீதத்தில் ஒவ்வோரிடத்திலும் தீயணைப்பு நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்து வருகிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை எவ்வளவு காலத்திற்குள் உருவாக்கப் போகிறார்கள் என்று கால வரையறையைக் கொடுக்கவில்லை. தீயணைப்பு நிலையங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு தொடங்கப்படாமல் இருப்பவை 14. ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு இதுகாறும் துவக்கப்படக்கூடிய நிலையிலே முன்னுரிமை பெற்றிருப்பது 31 என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கடைசி பக்கத்திலே 9 இடங்களுக்குத்தான் இன்றைக்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது. ஆகவே தீயணைப்பு நிலையங்களை அதிகமாக ஏற்படுத்தி இயற்கைச் சேற்றங்களுக்குப் பயன்படுத்தி நிச்சயமாக உங்கள் குறிக்கோள் உடனடியாக அடைய வேண்டும்.

இந்தத் துறையில் பணியாளர்கள் 5,236 பேர் இருக்கிறார்கள், நிர்வாகப் பணியில் 201 பேர் இருக்கிறார்கள். இது குறைந்த அளவாக இருக்கிறது. இதை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதைக் கூறி அவர்களுடைய சில கோரிக்கைகளை உங்களிடத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் ரூபாய் 705 ஆக இருக்கிறது, 'ரிஸ்க் அலவன்ஸ்' ரூபாய் இருபதாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் நிச்சயமாக உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் துறையில் தீயணைப்பு அலுவலர்கள் சுமார் 15 ஆண்டுக் காலம் உழைத்தாலும் பதவி உயர்வு கிடைப்பதில்லை. பட்ஜெட் உரையின்போது கூட

[திருமதி டி. யசோதா]

[1987 மே 4]

சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அரசு ஊழியர்கள் இருபது ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றினால் அவர்களுக்கு விசேஷ சலுகை அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இதுகூட அவர்கள் விஷயத்தில் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே கருணையோடு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல நவீன கருவிகளை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். பணியாளர்கள் சேம நலங்கள் அதிகமாக கவனிக்கப்பட வேண்டும். குடியிருப்பு வசதிகள் செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டு இறுதியாக சில விவரங்களைக் கூறி, நான் விடை பெறலாமென்று நினைக்கிறேன்.

இன்றைக்கு காவல் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஜீப்புகள் கிடையாது. கிராமங்களிலே இருக்கின்ற காவல் நிலையங்களுக்கு ஜீப்புகள் இல்லாத காரணத்தாலே, யார் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவர்களே பணத்தோடு வந்து, பிரைவேட் டாக்கி எடுத்து, போலீஸ்காரர்களை அழைத்துக் கொண்டு தங்கள் பகுதிகளுக்குச் சென்றால்தான் குற்றவாளிகளைப் பிடிக்க முடியும் என்பதால், இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, சென்னையிலே வீடுகளைக் காலி செய்ய வேண்டுமென்றால் முறையான அணுகுமுறை கிடையாது. குடித்தனம் இருக்கிறவர்களைக் காலி செய்ய வேண்டுமென்றால், அந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போவதில்லை, காவல் துறையை அணுகுவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக ரவுடிகளை அணுகுகிறார்கள். 5,000 ரூபாய், பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால், ரவுடிக் கூட்டம் உள்ளே நுழையும், எல்லோரையும் அடித்து நொறுக்கும், உள்ளே இருக்கும் சாமான்களை வெளியே தூக்கிப் போட்டுவிட்டு, வீட்டைப் பூட்டி, சாவியை விட்டுக்காரரிடம் கொடுக்கும் என்ற நிலைமை தலைநகரில் இருக்கிறது. இது நிச்சயமாகத் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 மே 4] [திருமதி டி. யசோதா]

இன்றைக்குக் காலையிலேகூட நம்முடைய பழைய ஐ.ஜி.-யாக இருந்த திரு. மோகன்தாஸ் அவர்கள் பற்றி பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. அவரே ஒப்புதல் அளித்து, நான் பதவியிலிருந்து விலகிக்கொள்கிறேன் என்று எழுதிக் கொடுத்து, அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற அவர், இன்றைக்குப் பல சிறப்புக்குரிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறார் என்பதைப் பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். போலீஸ் துறை ரகசியங்களைக் காப்பாற்றக்கூடிய ஒரு துறை. அந்தத் துறையில் உள்ள இதுபோன்ற செய்தி அந்தத் துறையிலிருந்து பெறப்பட்டு பத்திரிகையில் போடப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது யாராவது பத்திரிகைகளுக்கு செய்திகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு போலீஸ் துறையினுடைய நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஓரளவுக்குப் பேசிய நேரத்தில், அதனுடைய நடவடிக்கைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏ. பி. ஜெயபாரதி என்ற கருப்பையா—இவர் சுதந்திரப் போராட்ட வீரர். இவர் புதுக் கோட்டை மாவட்டம், அலங்குடி தாலுக்கா, சூர்ப்பம்பட்டி வட்டம், காத்தம்பட்டி கிராமத்தில் வசித்து வருகிறார். இவருடைய பெண்ணுக்கு இரண்டு கால்களும் நடக்க முடியாமல் ஊனமுற்ற நிலையில் இருக்கிறது. மகளின் மருத்துவ வசதிக் காக அவர் கூட்டுறவு வங்கியிடமிருந்து கடன் வாங்கி இருக்கிறார். தனியார்களிடம் கடன் வாங்கியிருக்கிறார். பென்ஷனைக் காட்டி, பலரிடம் கடன் வாங்கியிருக்கிறார். ஓரளவுக்குக் குணமாகியிருக்கிற அவர் பெண்ணுக்குப் பூரணமாகக் குணமாக வேண்டுமென்றால் இன்னும் பணம் தேவை என்பதால் தனக்குள்ள நிலத்தை விற்க முயற்சி செய்கின்றார். அப்படி முயற்சி செய்கின்றபோது, அங்கே இருக்கின்ற ஒருவர் அந்த நிலத்தை வாங்க வந்திருக்கிறார். அப்படி நிலத்தை வாங்க வந்தவரிடம், தங்கராஜ் என்பவர் பயமுறுத்தி, அந்த நிலத்தை வாங்க வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அங்கே நிலச் சொந்தக் காரரை மிரட்டி, எப்படி இந்த நிலத்தை விற்கப் போகிறாய் என்று பார்க்கலாம் என்று அச்சுறுத்தப்படும் நிலையில் தகராறுகள் ஏற்பட்டு, அவர் காவல் துறைக்கு மசஜர்கள் எழுதி இருக்

[திருமதி டி. யசோதா]

[1987 மே 4]

கிறார். இந்த மனு தயாரித்த பின்பு, எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி என்னையும், என்னுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும் கொலை முயற்சி செய்ய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது என்று தெரியவருகிறது என்பதை உங்களுடைய மேலான பார்வைக்குக் கொண்டுவருகிறேன் என்று கண்டசியில் எழுதியிருக்கிறார். இந்த நாட்டுக்கு விடுதலை வாங்கித் தந்த பெரியவர்களைக் கவுரவிக்கவில்லை என்றாலும், அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் ஏற்படுவதை காவல் துறையினர் கவனிக்க வேண்டாமா? அவருடைய மனுக்களை பரிசீலிக்க வேண்டாமா என்றுதான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, சாராயத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், கள்ளச் சாராயம் விற்கப்படுகிறது, ஆதாக ஓடுகிறது, கடலாக ஓடுகிறது, இப்போதுதான் ஓடுகிறது. அப்போது ஓடவில்லை என்றெல்லாம் சொல்லவில்லை. உங்கள் காலத்திலே கள்ளச் சாராயமே இல்லை என்றாலும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இதனால் அரசாங்கத்திற்கு வந்துகொண்டிருந்த வருமானம், தின்றைக்கு காவல் துறையில் இருக்கின்றவர்களுக்கும், சமூக நல அமைப்புகளுக்கும் போகிற சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. எனவே நிச்சயமாக கள்ளச் சாராயம் ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதை ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். வெள்ளக் கோவில் ஒன்றியம், கடலூர் ஒன்றியம் ஆகிய ஒன்றியங்களில் நம்முடைய காவல் துறை ஐ.ஜி. அவர்கள் கட்டளை பேரில் கிட்டத்தட்ட 3, 4 வண்டிகளில் போய், 7-4-1987 இரவு 12 மணி அளவில் மூலனூர் சேர்மன் பெரியசாமி கவுடர், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், அவர் சென்னையிலே இருக்கும்போது, வீட்டிலே சாராயம் இருக்கிறது என்று சொல்லி, அவர் வீட்டை கலால் துறையினர் சோதனை செய்திருக்கிறார்கள்.

(நண்பகல் 12-00)

அவர் தோட்டத்தைப் பரிசோதித்து இருக்கின்றார்கள். அவருடைய சகோதரருடைய வீட்டைப் பரிசோதித்து இருக்கின்றார்கள். அது மட்டுமல்ல, அங்கேயிருக்கின்ற டி.தி.மு.க. செயலாளர் திரு. வி. பி. பாலசுப்பிரமணியம் வீட்டிலேயும், எக்ஸ்

1987-மே 4] [திருமதி டி. யசோதா]

எம்.எல்.ஏ., அப்பன் பழனிசாமி அவர்கள் வீட்டிலேயும், அ.தி.மு.க. முன்னணித் தோழர் சிவா, பாலகிருஷ்ணன், வீரகுமார், சுவாமி போன்ற பொறுப்பு வாய்ந்த நபர்கள் வீடுகளிலேயும் சோதனை போட்டு வீட்டிலே இருந்த சிலரை அழைத்துச் சென்று விசாரிப்பதாகச் சொல்லி ஒரு நாள் பூராவும் வைத்திருந்து அனுப்பியதோடு அன்றி, ஒரு சிலர் மீது வேண்டுமென்றே வழக்கு தொடர்ந்திருப்பதாக அவர் சொல்கின்றார். இது விவரம் சென்னை யிலே இருந்த அவருக்கு தெரிவிக்கப்பட்டதாக இப்போது மனு எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் என்ன கேட்கிறேன்? பொறுப்பானவர்கள், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சேர்மன், அவருடைய தம்பி, அவருக்குப் பக்கத்திலேயிருக்கின்ற அ.தி.மு.க. ஒன்றியச் செயலாளர், முன்னாள் எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் வீடுகளிலே சோதனை செய்து எதேனும் கிடைத்திருக்குமேயானால் அவரை விட்டுவிட வேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்வதற்கு நாங்கள் தயாராக இல்லை.

திரு. துரை ராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் சொல்கின்ற ஊராட்சி ஒன்றியத்தினுடைய தலைவர் திரு. பெரியசாமி அவர் களுடைய மைத்துனர் மகன் கருணாநிதி என்பவர் மூலப் பட்டியிலே சாராயக் கோடவுன் நடத்தி அங்கே சாராயம் கைப்பற்றப்பட்டு அவரை போலீசார் கைது செய்வதற்காகப் போகின்றபோது அவர் மறைந்து வாழ்கின்றார் என்று அறிந்து அவர் ஒரு சமயம் அவருடைய வீட்டிலே இருப்பார்களா என்ற அடிப்படையிலேதான் இது நடந்திருக்கும் என்பதை நான் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறையினருக்குப் பரிந்துரை செய்கின்ற நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்று சொன்னால் ஒரு கிராமம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் சொந்தக்காரர்கள் இருக்கத்தான் செய்வார்கள். இப்போது எனக்கு என்று எடுத்துக் கொண்டால் எக்மோர் ஐஸ் பேக்டரி எதிரிலே ஒரு ஸ்லம் இருக்கின்றது, வரதராசபுரம் என்று ஒரு பகுதி. அங்கே

[திருமதி டி. யசோதா]

[1987 மே 4]

மொத்தமே எங்கள் சொந்தக்காரர்கள். ஆனால் எவனோ ஒருத்தனுடைய வீட்டிலே ஏதோ ஒன்றைச் செய்தான் என்றால் என் வீட்டிலே வருவது என்பது சரியாக இருக்க முடியாது. மக்களாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் அவர், அந்த வீட்டிலே இருக்கின்றாரா என்று கேட்டிருக்கலாம். ஆனால் வீட்டுக் கதவை எல்லாம் உடைத்திருக்கின்றார்கள். அது காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர் வீடு. ஒன்றியப் பெருந்தலைவராக இருக்கின்றார்கள். (குறுக்கீடு) அவர் தலைவர்தான். பெருந்தலைவர் அல்ல. அவருடைய வீட்டிற்குள்ளே போய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீட்டிலே புகுந்து சோதனை செய்தது மட்டுமல்ல. அ.தி.மு.க. செயலாளர் அவர்கள் வீட்டிற்குள்ளே புகுந்திருக்கின்றார்கள். எக்ஸ். எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் வீட்டிற்குள்ளே நுழைந்திருக்கின்றார்கள். ஆக அந்த வீடுகளுக்குள்ளே

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதிலே உள்நோக்கமா அல்லது எப்படியாகிலும் அந்த ஆளைப் பிடிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கமா என்பது தெரியவில்லை. அதை ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக ஆக்காமல் இருப்பது நல்லது.

திருமதி டி. யசோதா: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதைப் பிரச்சினை ஆக்குவது என்பதல்ல. மானம், மரியாதை, கௌரவம் என்பது எல்லோருடைய பிரச்சினை இல்லையா? அது மானத்திற்கு, மரியாதைக்கு குறை அல்லவா? ஒரு சேர்மன், ஒரு ஒன்றியத் தலைவர் என்று சொன்னால் அல்லது ஒரு அரசியல் கட்சியிலே இருக்கின்ற தலைவர் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு என்று ஒரு கௌரவம் இருக்க முடியாதா? அந்தக் கௌரவத்தை போலீசார் குறைக்கப் போகின்றார்களே. உண்மையாகவே தவறு செய்தவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்து ஏதாவது கையிலே சிக்குமானால் அப்படிப்பட்டவர்கள் குற்றவாளிகளாக இருந்தால் அவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்குகின்ற நிலைமையிலே நாங்கள் இல்லை. அதைத்தான் நான் மீண்டும் மீண்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஆக இதுபோன்ற நிலைமைகளை நீங்கள் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1987 மே 4]

[திருமதி டி. யசோதா]

இறுதியாக நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புவது எல்லாம் இன்றைக்கு பல தீர்க்குதல்கள் பல இடங்களிலே வந்துகொண்டிருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன் தோதல்கள் நடைபெற்றதற்குப் பின்னர் அரசியல் கட்சிகள் தங்களுடைய கட்சிகளிலே வேட்பாளர்களை அந்தந்த ஊராட்சி மன்றங்களுக்குக் குறிப்பிட்டு அறிவிக்காத காரணத்தினாலேயே கட்சிக்காரர்களை கட்சிக்காரர்களே எதிர்த்து நிற்கின்ற நிலைமைகள் ஏற்பட்ட காரணத்தினாலே இன்றைக்கு வெற்றி பெற்றவர்கள் தோற்றவர்கள் மீது படையெடுக்கின்ற படலம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. அந்தக் காரணத்தினாலே எங்கு பார்த்தாலும் அடிதடி, கலவரங்கள் ஏற்பட்டு இன்றைக்கு ஒருவருக்கொருவர் உண்டா இல்லையா என்று பார்க்கக்கூடிய சூழ்நிலையாக இருக்கின்றது. அந்த நிலைமைகளை நாம் போக்கவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியிலே கூட ஏகணாபுரத்திலே இதுபோன்ற அ.தி.மு.க.விலே போட்டியிட்டவர்தான் திருவேங்கட நாயக்கர், அவரை எதிர்த்து தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த தேவராசு என்று சொல்லக்கூடியவர் இன்றைக்கு அ.தி.மு.க.விற்கு வந்துவிட்டார். அவர் ஏற்கனவே இருந்த பழைய அ.தி.மு.க.காரரை நையப் புடைத்துவிட்டார். அவர் ஊரிலே இருக்க முடியவில்லை. என் லிட்டிலே வந்து இருக்கின்றார்கள். இதுபோன்ற நிலைமைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்றுதான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன். காவல்துறையைப் பொறுத்தமட்டில் உங்கள் நண்பன் என்று சொல்லியிருப்பதைப் போலவே, எந்த நேரத்திலேயும் நம்முடைய நண்பர்களாக இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்க வேண்டும். ஏழையெளியவர்களுடைய நண்பர்களாகவும், வசதியற்றவர்களுடைய நண்பர்களாகவும் அந்தத் துறையினர் இருக்க வேண்டும். வசதி படைத்தவர்கள் எந்தவிதமான பெரிய குற்றங்களைச் செய்தாலும் நாங்கள் தப்பித்து விடலாம் என்ற நிலை இருக்கக்கூடாது, ஏழைகள் குற்றம் செய்யவில்லை என்றாலும் அவர்கள் அப்பாவிகளாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே அவர்களைத் தண்டிக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கக்கூடாது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு பாட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய பொறுப்பில் இருக்கின்ற இந்தத் துறை பற்றிய மாலியங்களை நடமாடும் முத்தமிழ்

[திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்]

[1987 மே 4]

சங்கமாம் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற காவல் துறை மற்றும் தீயணைப்புத் துறை பற்றிய மானியங்கள் மீது நான் பச வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைக் காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற காவல் துறையை நல்வழிப்படுத்தி, காவல் துறையின்கீழ் பணியாற்றுகின்ற அத்தனை பணியாளர்களையும், காவல் துறையில் பணியாற்றுகின்ற அத்தனை காவல் துறை அதிகாரிகளையும் தன்னுடைய அன்பால், தன்னுடைய மதிதூட்டத்தால், அனுபவத்தால், அரவணைத்துக்கொண்டு தமிழகத்திலே சட்டம்-ஒழுங்கை நல்ல முறையில் பராமரிக்கின்ற பணியை செயல்படுத்தி வருவதற்காக இந்த நேரத்தில் காவல் துறைத் தலைமை அதிகாரியை, தலைமை இயக்குநரை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழக முதல்வர் இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய பொறுப்பிலே இருக்கின்ற காவல் துறையினர் செவ்வனே இருந்தால்தான் இந்த தமிழகத்திலுள்ள நம்மைப் போன்ற மக்கள் எல்லாம் எந்தவிதமான துன்பமும் இல்லாமல் வாழ முடியும் என்பதை உணர்ந்து, அந்த உயர்ந்த எண்ணத்தோடு அவர்களுக்கு பல்வேறு வகையிலே நல்ல முறையில் உதவிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்கின்றார்கள் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். தமிழகத்தினுடைய காவல் துறை இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் பாராட்டுகின்ற வண்ணம் பல்வேறு விஷயங்களில் நல்ல பல ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழக காவல் துறை ஏறத்தாழ அது தோன்றிய நாட்களிலிருந்து இன்று வரை சிறப்பான காவல் துறை என்று பல்வேறு வகைப்பட்ட அரசியல் கட்சித் தலைவர்களாலும், பல்வேறு பெரியவர்களாலும், பாராட்டுதல்களையும், சான்றிதழ்களையும் பெற்றிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1987 மே 4]

[திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்]

அதேநேரத்தில் காவல் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற காவலர்களுக்கும், காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கும் எப்படிப்பட்ட நடைமுறைச் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை எல்லாம் நான் இங்கே விளக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு குற்றவாளியை அவர்கள் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று எண்ணினால் ஒருசில பெரியவர்களின், அரசியவாதிகளின் தலையீட்டின் பெயரால் ஒரு சில இடங்களில் காலத் தாழ்வு ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால் பல்வேறு தவறுகள் அந்த சமூக விரோதிகளால் நடைபெற்று விடுகின்றன என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அருமைச் சகோதரி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி யசோதா அவர்கள் சமீபத்தில் நடைபெற்ற இராஜபாளையம் கல்வரம்பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இரு சமூகத் தரப்பிலுள்ளவர்களின் மன நிலையையும் நன்கு புரிந்து செயல்பட்டிருந்தால் அப்படிப்பட்ட தவறுகள் எல்லாம் நடந்திருக்காது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதை எதற்கு நான் சொல்கிறேன் என்றால் இரு சமூகத்தவர்களும் ஒன்றுக்கொன்று பின்னிப் பிணைத்துதான் அந்தப் பகுதியிலே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-10)

ஒரு பெரிய சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களிடையேதான், அதுவும் அவர்களுக்குள்ள பண்ணைகளிலும், வேறு சில இடங்களிலும் சிறுபான்மை இனத்தவர்கள் அவர்களோடு இணைந்து தொழில் செய்து மிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், மே 1 ஆம் தேதி நேரடியாகவே இராஜபாளையம் சென்று எப்படி அந்தத் தவறுகள் நடக்கின்றன என்பதை அந்த நேரத்திலே தெரிந்துகொண்டேன்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அங்கே மலைப் பகுதி அதிகமாக இருக்கின்றபடியால், ஒருசில வேலையில்லாத சமூக விரோதிகள் அங்கே வாடகைக்கு விடுகின்ற சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு, மலையிலே இருக்கின்ற விறகுகளைக் கள்ளத்தனமாக சைக்கிளின் பின்னாலே வைத்துக் கொண்டு, எப்படியேனும் மரக்கடைகளிலே விற்க வேண்டுமென்ற

[திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்]

[1987 மே 4]

குறுகிய எண்ணத்தோடு வருகின்ற நேரத்திலே, காவல் துறையினரால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு, பிடிக்கப்பட்டு, சைக்கிளோடு அந்த நபரையும் கைது செய்கிறார்கள். அந்த சைக்கிளை நேரடியாகக் காவல் நிலையத்திலே வைத்து விடுகின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் இருக்கின்றபடியால் அந்தக் கடைச் சொந்தக்காரர்கள் தன்னுடைய சைக்கிள் பறி போய்விடுகிறதே, காவல் நிலையத்திலே எந்த முகாந்திரத்தைச் சொல்லி எடுத்து வர முடியும் என்று அவர்கள் ஏங்கித் தவிக்கிறார்கள். ஏனென்றால் சிறிய வங்கிகளிலே கடனை வாங்கித்தான் அப்படிப்பட்ட சைக்கிள் கடைகளை அங்கே இருக்கின்ற நபர்கள் நடத்திக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இப்படி பல்வேறு வழக்குகள், திருட்டுத்தனமாக விறகு எடுத்துச் சென்றதற்காகப் பதிவு செய்யப்பட்டதன் கொடுமையால், அங்கேயிருக்கின்ற நபர்கள் எந்த சைக்கிளையும் வாடகைக்கு விட மறுத்ததன் காரணமாக ஒரு நபருக்கும் அந்தக் கடையினுடைய உரிமையாளருக்கும் நேரடி மோதல் ஏற்படுகிறது. அதன்விளைவாக அங்குள்ள இரண்டு சமூகத்தைச் சார்ந்த பெரியவர்களும், இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாகவே அதைப் பேசித் தீர்த்து நல்ல முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். மாவட்டத் தினுடைய காவல்துறை கண்காணிப்பாளரும், சிவகாசியிலே இருக்கின்ற அந்தக் கோட்டத்தைச் சார்ந்த துணைக் கண்காணிப்பாளரும், அங்கே இருக்கின்ற ஆய்வாளர்களும் எல்லோரும் அங்கே முகாமிட்டிருக்கின்றார்கள். அதன் பின்பு மூன்று தினங்களாக ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. அந்த இரண்டு கொலைகளோடு முடிந்து விட்டன என்றும் அமைதி நிலவ வேண்டுமென்றும் எண்ணுகின்ற நேரத்திலே—அங்கேயிருந்து 7, 8 கிலோ மீட்டர்களுக்கு அப்பால் மலைப் பிரதேசம் வந்து விடுகிறது. அங்கே பணியாற்றுகின்ற நபர்களின் மத்தியிலே தவறான, பொய்யான, உண்மைக்குப் புறம்பான செய்திகளைச் சொன்னதன் காரணமாக நம் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களையெல்லாம் இவர்கள் வெட்டி வீழ்த்துகிறார்கள். இவர்களை எப்படியும் நாம் பழி தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகச் சிறிய சிறிய தோட்டங்களிலேயும் வேறு இடங்களிலேயும், காவல் புரிகின்ற அந்தப் பெரியவர்களையெல்லாம், இவர்களுடைய காழ்ப்புணர்ச்சியைத் தீர்க்கின்ற வண்ணம் கொலை செய்கிறார்களார்கள் என்று அங்கே போய் நேரடியாகத் தெரிந்து கொண்டதன் விளைவாக இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1987 மே 4] [திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்]

இப்படி அந்தக் கொலைகள் நடந்தவன்மாம் இருக்கின்ற படியால் வெளியே சென்று, காவலர்களும், காவலர்களோடு இருக்கின்ற கண்காணிப்பாளர், அவர்களோடு இருக்கின்ற அதிகாரிகளெல்லாம் காடுகளுக்குச் சென்று, அங்கே இருக்கின்ற தீய சக்திகளை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் செல்ல வேண்டுமென்று கருதினார்கள். அருகிலே இருக்கின்ற அத்தனை மாவட்டங்களிலேயிருந்தும் ஏறத்தாழ 3,000 காவலர்களை உடனடியாகக் காவல் துறைத் தலைவரவர்கள் அனுப்பி வைக்கின்றார்கள். நேரடியாக நமது காவல் துறைத் தலைவரவர்கள் சென்று பார்த்து, அவர்களுக்கு இட்ட நல்ல கட்டளையினால், இரவு முழுவதும் ரோந்து சுற்றுகின்றனர். அக்காரணத்தினால், அங்கே இன்றைய சூழ்நிலையிலே அமைதி நிலவுகிறது. இரு பகுதி தரப்பினரையும் காவல் துறையினர் நேரடியாக அங்கே அரசுச் செய்து, வழக்குகளைத் தொடுத்து இருக்கின்றார்கள். இரு சமூகப் பெரியவர்களையும் அழைத்து, இன்றையதினம் ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி அங்கே சமாதானம் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இன்று எந்தச் சூழ்நிலையும் அங்கே ஏற்படுகின்ற நிலைமை இல்லை என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதேபோன்று, காவல்துறை கண்காணிப்பாளராலும் சரி, காவலர்களானாலும் சரி, அவர்களுக்கு உதவுகின்ற எண்ணம் பொதுமக்களுக்கு இருக்க வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்திலே தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

காவலர் யார்? காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர் யார்? காவல் துறையிலே மேலதிகாரிகளாக இருப்பவர் யார்? நம்மிடையே இருக்கிறவர்கள்தான் அந்த வேலைகளைப் பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று தனியாக திறமைகள் இருந்தாலும் ஒருசில குற்றங்களைச் செய்கின்ற சமூக விரோதிகளை நாமும் காட்டிக் கொடுக்கத் தயங்காமல், அவர்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் நாம் செயல்பட்டால் தமிழ்நாட்டிலே எந்தவிதமான தீய சக்திகளையும் ஒடுக்கிவிடலாம் என்பதை அந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்]

[1987 மே 4]

நான் முதலிலேயே சொன்னதைப்போல தமிழகக் காவல் துறை ஏற்படிப்பட்ட சிறந்த காவல் துறை என்பதை இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே வேறு எங்கும் இல்லாத அளவுக்கு தமிழ்நாட்டுக் காவல்துறை சிறப்பு வாய்ந்ததாக அமைந்திருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் நம்முடைய சென்னை மாநகரிலே இன்றையதினம் ஆணையராகப் பணியாற்றுகின்ற மதிப்பிற்குரிய தேவாரம் அவர்கள் பொற்கோவிலில் நடந்த அத்தனை அக்கிரமங்களையும் ஒழித்துக்கட்டிய பெருமைக்குரியவர்கள். அவர்களுக்கு உதவியாக சென்ற மற்ற காவல்துறை அதிகாரிகளும் சிறப்பாகப் பணியாற்றிய பெருமை திரு. தேவாரம் அவர்களையேச் சேரும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏன்? பஞ்சாப் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த காவலர்கள் சிறந்த வர்கள் இல்லையா? இருந்தாலும் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த காவல் துறை அதிகாரிகள்தான் அங்கே சென்று தங்களுடைய திறமையை நிலைநாட்டி இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போன்று தேசவிரோத சக்திகள் கடந்த ஆண்டில் வெடிகுண்டு சம்பவங்களை இந்த நாட்டில் பரப்பிவிட்டார்கள். அதை எல்லாம் ஒடுக்குகின்ற முறையில் மிகத் திறமையாக நல்ல முறையில் பணியாற்றினார்கள் காவல் துறைத் தலைவர் அவர்கள். சமீபத்தில் நடந்த அரியலூர் வெடிவிபத்தைக்கூட கண்டுபிடித் திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இன்னும் அதை ஆய்வில் வைத் திருக்கிறார்கள். குற்றவாளிகள் எல்லாம் நிச்சயமாக வெளியிடப் படுவார்கள்; அவர்கள்மீது வழக்குத் தொடரப்படும் என்பதை அவர்கள் சார்பாக இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதைப்போன்று திருநெல்வேலியிலும் அருப்புக்கோட்டையிலும் இடைத்தேர்தல் நடப்பெற்றது. அந்த நேரத்திலே நெல்லை மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற திருப்போரைக் கோவிலில் கொள்ளை நடக்கின்றது. அந்தக் கொள்ளையை யார் செய்தார்கள் எப்படிச் செய்தார்கள் என்று பார்க்கின்றபோது பல்வேறு வகைகளில் உண்மைக்குப் புறம்பான செய்திகளை எல்லாம் எதிர்க்க

1987 மே 4] [திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்]

கட்சியினர் பரப்பி வந்தனர். தமிழ்நாட்டில் காவல் துறைக்கு ஒரு சவாலாக அந்த நேரத்தில் அவர்கள் எல்லாம் பேசித் தீர்த் தார்கள். அதையெல்லாம் முறியடிக்கின்ற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. மதுரை மாநகரில் இருக்கிற குற்றப்புவலனாய்வுத் துறை (CB, CID) யைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் நேரடியாக அழைக்கப்பட்டு, அந்தக் கொள்ளையைக் கண்டுபிடிக்க உத்திர விடப்படுகிறது. அவர்கள் சென்ற பத்து நாட்களில் அந்தக் கொள்ளைக் கூட்டம் பிடிக்கப்பட்டு, அத்தனை நகைகளும் மீட்கப் பட்டு உரியவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட சாதனைகளைப் புரிகின்ற காவல்துறைதான் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற காவல் துறை என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எத்தனை வெடிகுண்டு சம்பவங்கள் நடந்தாலும் அத்தனை யையும் தாங்கிக்கொண்டு உழைக்கின்ற சக்தி படைத்தவர்கள் தமிழகக் காவல் துறையினர். இப்படி உழைக்கின்ற காவல் துறையினருடைய வீட்டிலே நல்லது கெட்டது நடைபெறுகின்றபோது அவர்கள் வீட்டிலே இருக்க முடிகிறதா என்று பார்த்தால் பெரும் பாலும் இருக்க முடிவதில்லை. அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக் காகவே உழைக்கிறார்கள். மக்களுக்காக உழைக்கின்ற அவர்களுக்கு மக்களும் உதவிகரமாக இருக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமீப காலமாக தமிழகக் காவல் துறையினர் மத்தியிலே ஒரு சில ஜாதி சமய உணர்வுகள் தலைதூக்குவதாகத் தெரிகின்றது. பொறுப்பான பணியில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற அவர்களுடைய மனம் அத்தகைய உணர்வுகளுக்கு இடம் கொடுப்பது சரியாகாது. நாம் எப்படி அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் பதவிப் பிரமாணம் எடுத்து, இந்த நாட்டுக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் உழைப்போம் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு வருகிறோம், அதைப் போன்று காவல் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற நபர்களும் தங்க ளுடைய சுய ஜாதி, சுய மதம் என்பன போன்றவைகளுக்கு இடம் கொடுக்காமல் தூய எண்ணத்தோடு, தூய சிந்தனையோடு நல்ல முறையில் பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்]

[1987 மே 4]

அதைப்போன்று இன்றையதினம் காமராஜர் மாவட்டத்திலே இராஜபாளையம் பரந்திருக்கிற ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. சேத்தூர் வத்திராயிருப்பு போன்ற பகுதிகள் எல்லாம் தீவிர கம்யூனிஸ்டுகள் நடமாடுகின்ற இடங்களாக இருக்கின்ற காரணத்தால் இராஜபாளையத்தை மையமாகக் கொண்டு தனி சட்டிஷன், உட்கோட்டம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிவகாசி, இராஜபாளையம் நகரங்களில் போக்குவரத்து காவல் பிரிவு அமைத்துத் தர வேண்டுகிறேன்.

அதைப்போன்று சிவகாசி, சாத்தூர், விருதுநகர் ஆகிய இடங்களில் காவல் துறையினருக்கு குடியிருப்பு கட்டுவதற்காக இடங்கள் கொடுக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ ஓராண்டுக்கு மேலாகிறது. வீடுகள் கட்டுவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை, குறிப்புகளை காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர் அனுப்பி வைத்திருக்கிறார். இந்த ஆண்டிலே அந்த முப்பெரும் நகரங்களில் காவல் துறையினருக்கு குடியிருப்புகளை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

முகவை மாவட்டத்தினுடைய சேமப்படைப் பிரிவு மதுரையிலே இருந்தது. இப்போது முகவை மாவட்டம் மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்ட நிலைமையில் காமராஜர் மாவட்டத்தினுடைய தலைநகராக விருதுநகர் இருக்கிறது. அந்த சேமப் படைப் பிரிவை உடனடியாக விருதுநகருக்கு நீங்கள் மாற்றித் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று தாயில்பட்டி கிராமத்தை மையமாக வைத்து புதிய காவல் நிலையத்தை இந்த ஆண்டே திறக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை இந்த நேரத்திலே வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

தீயணைப்புத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிவகாசியைப் பொறுத்தவரையில் தீப் பெட்டித் தொழில், பட்டாசுத் தொழில் ஆகியவை அதிகமாக நடக்கிற நகரமாகும். அந்த நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ 35 ஆண்டுகளுக்கு மண்பு வம்ங்கப்பட்ட தீயணைப்பு வண்டிதான் இப்போதும் இருக்கிறது. தீயணைப்புத் துறையிலே

1987 மே 4] [திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்]

பணியாற்றுகிற காவலர்கள் அந்த வண்டியைத் தள்ளிக்கொண்டு செல்கிற கோரக் காட்சியைக் கண்ணால் காணுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் குறைந்தது ஆண்டில் ஒருமுறையாவது அங்கே தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் தீப் பிடித்துவிடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அப்போதெல்லாம் உடனடியாக அருகிலே இருக்கிற சாத்தூர், விருதுநகர் போன்ற இடங்களோடு தொடர்பு கொண்டு வண்டிகளை வரவழைக்க வேண்டி இருக்கிறது. சிவகாசியில் இருக்கின்ற வண்டிகள் இரண்டுமே பழுதடைந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன. அவை 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சிவகாசிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வண்டிகள் என்பதால் உடனடியாக சிவகாசியில் உள்ள தீயணைப்புப் பிரிவுக்கு இரண்டு புதிய வண்டிகளை வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏழாயிரம் பண்ணைப் பகுதியில் அதிகமான தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன; பட்டாசுத் தொழிற்சாலைகளும் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்தப் பகுதியில் தீயணைப்பு நிலையம் இல்லை. எனவே, இந்த ஆண்டு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு இந்த நல்ல வாய்ப்பினைக் கொடுத்த மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்திலே நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்குக் காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு வருத்தத்திற்குரிய விஷயம் என்னவென்றால், உயர்மட்ட போலீஸ் அதிகாரிகளே லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று இங்கே குற்றச்சாட்டுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு பெயர்கள்கூட கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. துணை இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் அதிகாரபூர்வமாக சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் லஞ்ச ஊழல் இலாக்காவில் பல புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. இன்றைக்கு வருமானத்திற்கு மேலே சொத்துக்களைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்ற புகார்கள் எல்லாம் வருகின்றன. ஆகவே, நான் ஒன்றைக் கேட்க விரும்பு

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1987 மே 4]

கிறேன். உயர்மட்ட போலீஸ் அதிகாரிகளே இதுபோன்ற காரியங்களில் ஈடுபட்டால் இலாக்கா எந்த இலட்சணத்தில் இருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏழைகளுக்கு நீதி கிடைக்குமா என்பதைத் தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒன்றை இந்த அரசிவிடத்திலிருந்து உங்கள் மூலம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். டி.ஜி.பி.-யாக குற்றப்படிஸ்தாய்வுத் துறையிலே இருந்தவர் திரு. மோகன்தாஸ் அவர்கள். உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். முதலமைச்சர் அவர்கள் அமெரிக்காவிலே உடல் நலம் இல்லாமல் இருந்தபோது டி.ஜி.பி.-யாக இருந்த திரு. மோகன்தாஸ் அவர்களை திடீரென்று நிர்வாக சீர்திருத்தத் துறை, பணியாளர் மற்றும் பயிற்சித் துறை, செக்கரட்டேரியட்டுக்கு பதவி இறக்கம் செய்தார்கள், அந்த நேரத்திலே இங்கே பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள். பிறகு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அமெரிக்காவிலே இருந்து இங்கே வந்தவுடனே அவர்களை அந்தத் துறையிலே இருந்து மாற்றி பழைய படி டி.ஜி.பி.-யாக பதவி நியமனம் செய்தார்கள். முதல் உத்தரவு அவர் போட்டது அதுதான். ஆனால் இப்போது என்ன நிலைமை என்று கேட்டால் பழையபடியும் முதலமைச்சரே, அன்றைக்கு அவர் அமெரிக்காவிலிருந்தபோது எந்தத் துறையில் இருந்தாரோ அதே துறைக்கு, செக்கரட்டேரியட்டுக்கு அவரைப் போட்டு, அவர் விடுப்பு கொடுத்து, பிறகு தன்னைக் கட்டாய விடுப்பில், விட்டால் போதும் என்று சொல்கிற நிலைமை வந்திருக்கிறது. ஏன்? முதலிலே ஏன் மாற்றினார்கள்? பிறகு ஏன் டி.ஜி.பி.-யாக ஆக்கினார்கள்? பிறகு ஏன் பழைய இடத்திற்கு அனுப்புகிறார்கள்? இதற்கு என்ன காரணம்? அவர் சிங்கப்பூருக்குப் போய்விட்டு வந்தார் என்று சொல்கிறார்களே, அதுதான் காரணமா? போராளிகளின் ஆயுதத்தைக் கைப்பற்றியது குறித்து மத்திய அரசுக்குத் தெரியாது என்று சொல்கிறார்களே, அது காரணமா? மாநில சர்க்கார், முதலமைச்சருக்கும் தெரியாது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் இவர்தான்

1987 மே 4] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

கைப்பற்றுவார் என்ற காரணமா? என்ன காரணம்? ஏன் இந்தப் பிரச்சினையில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் என்பதை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. அவர்களுடைய மனைவியே ரிட் பெட்டிஷன் போட்டு கோர்ட்டிலே, என்னுடைய கணவரின் உயிருக்கு ஆபத்து என்று சொல்கிற நிலை, அதாவது டி.ஜி.பி-யார்க இருந்த ஒருவருடைய மனைவியே இவ்வாறு ரிட் பெட்டிஷன் போடுகிற நிலைமை இருக்கிறது என்றால்—அப்படிப்பட்ட அபாயங்கள் இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கிறதா? இதனுடைய பின்னணி என்ன என்பதை எல்லாம் நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து சப்-இன்ஸ்பெக்டர் தேர்வு என்பது 1971, 1979, 1983, 1984, 1985 என்று ஆண்டுதோறும் இந்தத் தேர்வுகளுக்காக விளம்பரம் செய்யப்பட்டு—அப்ளிக்கேஷன் 25 ரூபாய், அப்படி என்றால் ஆயிரக்கணக்கில் எவ்வளவு பேர் போட்டிருப்பார்கள் என்பதைப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்—இப்போதுதான் செலக்ஷன் முடிந்ததாகச் சொல்கிறார்கள். இதிலே கூட ஊழல் நடந்து விட்டது என்று சொல்லி முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த செலக்ஷனை நிறுத்திவிட்டார்கள். பிறகு இப்போது—அதே அதி காரியோ அல்லது வேறு அதிகாரியோ தெரியவில்லை—லிஸ்ட் பிரிப்பேர் ஆகிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அது முதலமைச்சரின் மேஜையில் இருப்பதாகத் தகவல். ஏன் லிஸ்ட் வெளியேற மறுக்கிறது? என்ன காரணம்? செலக்ஷன் நடைபெறவில்லையா? இதையெல்லாம் குறித்து வைத்துக்கொண்டு நிதியமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் அப்ளிகென்ட்டைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு வயது ஆகிறது. வேறு வேலைக்குப் போகவில்லை. மேற்படிப்புக்கும் போகவில்லை. எனவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் குறித்து நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1987 மே 4]

அதைப்போலவே காவல் துறையைச் சேர்ந்த பெண் வார்டர்கள், 8 மணி நேரம், பாவம், வேலை செய்கிறார்கள், மாதச் சம்பளம் ரூ. 143. சிறையிலிருந்து பெண் கைதிகளை நீதி மன்றங்களுக்கும், மருத்துவமனைக்கும் அழைத்துச் செல்லுபவர்கள். அவர்கள் எல்லாம் கண்டின்ஜன்சி ஸ்டாப் என்ற வகையில் தற்காலிகமாக இருந்தார்கள். அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அதுவும் 1982 ஏப்ரலுக்குள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும் என்ற உத்தரவை அரசே போட்டிருக்கிறது. ஜி.ஓ.வே போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அதைச் செய்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. அவர்களுக்கு பெண் என்ற வகையில் ஏந்தச் சலுகையும் கிடையாது. அவர்கள் கேட்கக்கூடிய மற்ற சலுகைகளும் கிடையாது. இவைகளையெல்லாம் கேட்டால் ஷோ-காஸ் நோட்டீஸ் கொடுத்து உங்களை வேலையை விட்டே காலி செய்து விடுவோம் என்று சொல்ல, பாவம் அந்தப் பெண்கள் பதறிப் போய் நீதிமன்றம், ஹைகோர்ட்டிற்குப் போக, நீதிமன்றமும் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன். இந்தக் காவல் துறை அதிகாரிகள் அரசாங்கத்தினுடைய ஜி.ஓ.வை அமலாக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? அதற்குப் பதில் ஷோ-காஸ் நோட்டீஸ் கொடுத்து அந்த ஏழைப் பெண்களை, எளிய பெண்களை வேலையை விட்டே காலி செய்து விடுவோம் என்று சொல்வது நியாயம்தானா, முறைதானா என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே இன்னொரு முக்கியமான போலீஸ் அதிகாரி. அவர் ஏ.டி.எஸ்.பி. யாக மதுவிலக்கு கூடுதல் கண்காணிப்பாளராக இருக்கிறார்கள். அவருடைய மனைவி, மகள் எல்லோரும் சேர்ந்து பராசக்தி சிட் பண்ட் என்று வைத்திருந்தார்கள். நான் வேண்டுமானால் நிதியமைச்சரிடத்தில் ஆதாரம் தருகிறேன். என்னிடத்தில் ஆதாரம் இருக்கிறது. அதிலே ஏமாந்து போனவர்கள் 70 பேர்கள். ஏமாற்றப்பட்ட தொகை ஏறத்தாழ 4 லட்சத்து 34 ஆயிரம் ரூபாய். புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள் கேஸ் எல்லாம் இருக்கிறது. அதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால் அந்த ஏ.டி.எஸ்.பி.-தான் முதல் அக்யூஸ்டாக பதிவாகி இருக்கிறார்கள். இன்னும் புலன் விசாரணை போய்க்கொண்டே

1987 மே 4] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

இருக்கிறது. நடவடிக்கை இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறதே, இது குறித்து என்ன நடவடிக்கை? ஒரு போலீஸ் அதிகாரி எந்தத் தப்பும் செய்யலாம் என்று எண்ணுகிறார்களா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எனக்குக் கிடைத்த தகவலைச் சொல்லுகிறேன். தவறாக இருந்தால் நிதியமைச்சர் திருத்தலாம். 1980 ஆம் ஆண்டு 101 சிலைகள் திருடு போய் இருக்கின்றன. 1981 ஆம் ஆண்டு 113 சிலைகள் போயிருக்கின்றன. 1983 ஆம் ஆண்டு 98 சிலைகள் போயிருக்கின்றன. 1984 ஆம் ஆண்டு 103 சிலைகள், 1985 ஆம் ஆண்டு 116 சிலைகள் போயிருக்கின்றன. மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு சிலை என்று சராசரியாக திருடு போயிருக்கிறது. போலீஸ் இலாகா என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது? சட்டம்—ஒழுங்கு என்ன ஆகிறது என்பதை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

• மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதைப்பற்றியெல்லாம் நீங்கள் முன்னாடியே பேசியிருக்கிறீர்கள். அதற்கு இந்த அவையிலேயே பதில் அளிக்கப்பட்டது. வேறு ஏதாவது பேசினால் அவையின் நேரம் மிச்சப்படும். அதனால் ரெப்பிடிஷன் வேண்டாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1986 ஆம் ஆண்டு மட்டும் தமிழ்நாட்டில் கற்பழிப்பு சம்பந்தப்பட்ட கேஸ்கள் 158. 1986 ஆம் ஆண்டு மானபங்கப் படுத்தப்பட்ட வழக்குகள் 515. 1986 ஆம் ஆண்டு வரதட்சணை சாவு 17. ஆக நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கத்தில் இருக்கக் கூடிய சட்டம்—ஒழுங்கு நிலைமைகள் என்ன ஆயிற்று என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே ஆபாச தடைச் சட்டம் என்று ஒன்று இருப்பதை நீங்கள் அறிவிர்கள். நமது மரியாதைக்குரிய டெபுடிகமிஷனர் திலகவதி அம்மையார் தலைமையில்கூட ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆபாசமான படங்கள் இருந்தால்,

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1987 மே 4]

போஸ்டர்கள் இருந்தால் விசாரித்து வழக்கு போடலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால், அந்த நேரத்திலே ஒன்றை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மாலை முரசு என்ற ஒரு பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பபிதா என்ற ஒரு நபிகையின் படத்தை வெளியிட்ட குற்றத்திற்காக கைது செய்யப்பட்டு வழக்குகள் போடப்பட்டன. ஆனால் அந்த மாதிரி போஸ் கொடுத்த அம்மாவை கைது செய்யவில்லை. ஏன் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். என்னுடன் வரச் சொல்லுங்கள் அதிகாரிகளை சென்னை நகரத்தில் பல போஸ்டர்களை நான் காட்டுவேன். சபையின் நாகரிகம் கருதி மைல்டாக சொல்லுகிறேன். முத்தக் காட்சிகள் அடங்கிய பல போஸ்டர்கள் அண்ணா சாலையிலே பல இடங்களில் இருக்கிறது, காட்டுகிறேன். அவைகள் மீதெல்லாம் வழக்கு போடக்கூடிய சூழ்நிலை இன்றைக்கு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆனால் மாலை முரசு ஆசிரியர், கொடுத்த ஸ்டில்லை போஸ்டர் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக—உண்மையில் என்ன காரணமோ தெரியவில்லை—கைது செய்யப்பட்டு வழக்கு இருக்கிறது. கம்பனியின்ட் கொடுத்தவர்களுடைய அப்பா பெயர் அதாவது இனிஷியல் அதிலே தெரிவிக்கப்படவே இல்லை. ஆக நான் கேட்கிறேன், இதுபோன்ற நிலைமை ஏன். இதைப்போன்று பல போஸ்டர்கள் அச்சகப் பெயர் இல்லாமலேயே இருக்கின்றன. துள்ளக் பத்திரிகை ஆசிரியரைப் பற்றி, அந்த ஆள் ப்ளூ பிலிம் காட்டுகிறார் என்று ஒரு போஸ்டர் வந்தது. அதைப்போலவே தராசு பத்திரிகை ஆசிரியர் மீது விபச்சார விடுதி நடத்துகிறார் என்ற புகாரில் ஒரு போஸ்டர் வந்தது.

(பிற்பகல் 12-30)

அதைப்போல எங்களுடைய கலைஞரைப்பற்றி ஒரு ரெயிலைப் போட்டு ரெயிலைக் கவிழ்த்தது கருணாநிதிதான் என்று தாய்மார்கள் கருணாநிதி ஒழிக என்று சொல்கிற போஸ்டர். அதிலும் அச்சகப் பெயர் இல்லை, அடித்தவர் பெயர் இல்லை. என்ன நடவடிக்கையெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? இதுபற்றி அக்கறை காட்ட வேண்டாமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 மே 4] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அடுத்து துப்பாக்கிச் சூடுகள் ஏராளமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. 26 துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்துள்ளன.

* * * *

* * * *

திரு. ப. ந. இராமச்சந்திரன்:

* * * *

போலீசை, காவல் துறையைக் கண்டிப்பது எந்தவகையில் நியாயம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகிற போது

* * * *

குறிப்பிட்டார்கள். முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பான ஒன்று. பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறார் என்று கருதுகிறேன். அவர் சொன்னது அத்தனையும் உண்மைக்குப் புறம்பான ஒன்று என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதை விசாரிப்பதற்கு ஒரு ஜூடிஷல் என்குயரி, ஒரு நீதிபதியைக் கொண்டு ஒரு விசாரணை நடந்தால் ஓரளவிற்கு

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, உண்மைக்குப் புறம்பான செய்தியைச் சொல்வது, கேட்டால் நீதி விசாரணை என்று சொல்வது வாடிக்கையாகப் போய் விட்டது. அவர் சொன்னது உண்மைக்குப் புறம்பான செய்தி. கொஞ்சமும் ஆதாரமற்ற செய்தி.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1987 மே 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேசுகிறபோது ஆதாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு பேசினால் சரியாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் குறுக்கீடுகள் ஏற்பட்டு நேரம் போய்விடும். ஆதாரம் கொடுத்துவிட்டுப் பேசுங்கள். (குறுக்கீடு) இல்லை யென்றால் மணியடித்தால் நேரம் கொடுப்பதில்லை என்று பேசுகிறீர்கள். ஆதாரம் இருந்தால் கொடுத்துவிட்டுப் பேசுங்கள். அதிலே ஆட்சேபணை இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்:

* * * *

இப்படி உண்மைக்குப் புறம்பான செய்தியை எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லாமல், ஏதோ ஒரு பத்திரிகையில் வந்து, அதை வைத்துக்கொண்டு பேசுவது சரியல்ல. இப்படி ஆதாரமற்ற செய்திகளைச் சொல்லி அனுமதித்துக் கொண்டு போவது என்று சொன்னால் பல கதைகள் இப்படி ஆதாரமற்றவைகளைச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். அதனால் அவையின் நேரமும் வீணாகும், கஷ்டமும் குறையும். ஆகவே, ஆதாரமில்லாத செய்திகளை அனுமதிப்பது முறையல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசுகிறபோது கலைஞர் அவர்கள் ரெயிலைக் கவிழ்த்தார் என்று போஸ்டர் போட்டு ஒட்டினார்கள் என்றும், போஸ்டர் அச்சடித்த இடம் தெரியவில்லையென்றும் சொன்னார்கள். நான் அவரிடம் திரும்ப கேட்கிறேன். நீங்கள் நீதிக்குத் தண்டனையா என்று போஸ்டர் ஒட்டினீர்களே, அதை ஒட்டியது யார் என்று அதையும் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1987 மே 4]

திரு. அ. ரகுமான்கான்: துணைத் தலைவர் அவர்களே,

* * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:-

* * * *

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே,

* * * *

* * * *

திரு. எம். இராசரத்தினம்:

* * * *

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வழக்கிற்குள் நுழைய வேண்டியது இல்லை * *

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்:

* * * *

சம்பந்தமாகப் பேசிய உங்களுடைய பகுதியும் நீக்கப்படுகிறது. அதற்கு உறுப்பினர் திரு. இராசரத்தினம் என்கிற மணி அவர்கள் அளித்த விளக்கத்தையும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க உத்தரவிடுகிறேன். ஆதாரம் இருந்தால் கொடுங்கள், குறைந்தபட்ச ஆதாரத்தையாவது கொடுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் :

* * * *

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் :

* * * *

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1987 மே 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவர் சொன்னது, கொடுத்த விளக்கம் இரண்டையும் நீக்கிவிட்டேன். * *

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்:

* * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதை நீக்கிவிட்டேன். அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதையும், இதையும் சேர்த்து நீக்கிவிட்டேன். இந்த நிகழ்ச்சியே இருக்காது. அதை முழுமையையும் நீக்கிவிட்டேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீக்குவதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் நஞ்சுண்டன் கமிஷன் என்பதிலே நீதிபதி சொன்னார்—ஒரு தவறான தகவலை இந்த அவையிலே சொன்னார்கள்—ஒரு அரிசனப் பெண்மணி அநியாயமாகப் போலீஸ் லாக்கப்பிலே கற்பழிக்கப்பட்டு, அடித்துக் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார், இது தற்கொலை அல்ல, என்று தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் லாக்கப்பிலே நடந்திருக்கிறது. இதுவரைக்கும் இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே போலீஸ் லாக்கப்பிலே ஒரு அரிசனப் பெண்மணி கற்பழித்து—தற்கொலை அல்ல—கொலை நடந்திருக்கிறது என்று நீதிபதி நஞ்சுண்டன் அவர்கள் கொடுத்த ரிப்போர்ட், இந்தச் சபையின் டேபிளிலே வைத்த தற்குப் பிறகு என்ன நடவடிக்கையை நீங்கள் எடுத்திருக்கிறீர்கள், இதிலே சட்டம் ஒழுங்கு இருக்கிறதா? என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே இன்னொன்றையும் நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். எங்களுடைய தலைவர் கல்லூரி அவர்கள் பொதுக்கூட்டங்களுக்குப் போகிறார்கள். ஆனால் அதற்குப் போலீஸ் பாதுகாப்பு உண்டா என்றால் கிடையாது. நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர், எனது இனிய நண்பர் திரு. திருநாவுக்கரசு

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1987 மே 4]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள், கூட்டம் அதிகமாகக் கூடுபவர் கூடுக்குத்தான் நாங்கள் போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள். எங்கள் தலைவருக்கும் கூட்டம் அதிகமாகக் கூடுகிறது. ஆனால் போலீஸ் பாதுகாப்பு உண்டா என்றால் கிடையாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் உங்களுடைய கட்சியின் கொள்கை பரப்புச் செயலாளர் அவர்களுக்கும், அதே போல் இன்னும் பலருக்கும், இன்னும் சொல்லப்போனால் அமைச்சர் பொறுப்பிலே இல்லாதவர்களுக்கும் கூட ஏராளமான போலீஸ் பாதுகாப்புகள் தரப்படுகிறதே, ஏன் இந்த வேறுபாடு? இந்த நாட்டிலே சட்டத்தின் முன்னால் அனைவரும் சமம். பாதுகாப்பது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை. ஏன் இந்த வேறுபாடு என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே இன்னொரு சம்பவத்தையும் இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். வெள்ளக்கோவிலிலே எங்களுடைய தலைவர் பேசுகின்ற மேடைக்கு தீ வைக்கப்பட்டது. அந்தக் குற்றவாளியைக் கைது செய்ய வேண்டியது காவல் துறையினுடைய கடமை. எங்கள் தலைவர் பேச வேண்டிய நிலைமை. குற்றவாளியைக் கைது செய்து, அந்த இடத்தைப் பாதுகாத்து, பேசுவதற்கான வாய்ப்பைத் தருவதற்குப் பதிலாக, அவர்களிடம், நீங்கள் பேசக்கூடாது, தடை உத்தரவு, எனவே கைது செய்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை, போலீஸ் யுக்தி இருக்கிறது என்று சொன்னால், இது என்ன நியாயம் என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே இன்னொன்றையும் நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். போலீஸ் துறை சம்பந்தமாக நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இங்கே பதில் சொல்லப்படும் என்று. ஆனால் எந்தக் கேள்விகளுக்கும் பதிலே இல்லை. இது நியாயந்தானா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1987 மே 4]

(பிற்பகல் 12-40)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது சிலபல கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறேன். கவன ஈர்ப்பு மூலமாகவும் சொல்லி இருக்கிறேன். பல கேள்விகளுக்கு நானே கையெழுத்துப் போட்டு அனுப்பி இருக்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் காவல் துறையைப்பற்றியும் பல துறைகளைப் பற்றியும் தனக்கு வருகின்ற கேள்விகளுக்கு நானே பதில் சொல்லலாம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்தக் கோப்புகளையெல்லாம் எனக்கு திருப்பி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நானே கையெழுத்துப் போட்டு அனுப்பி இருக்கிறேன். விரைவிலே அது பற்றிய கேள்விகளையெல்லாம் மாண்புமிகு தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்கின்றபோது இந்த அவையிலே பதில் சொல்லப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: அடுத்து, இப்போது மலிவு விலையிலே காவல் துறையினருக்கு உணவுப் பொருள்களை வழங்குகின்ற திட்டத்திலே 24 கிலோ அரிசி வழங்குவதற்குப் பதிலாக 12 கிலோ அரிசிதான் தருகிறார்கள். நான்கு மாதங்களுக்கு ஒருமுறைதான் அவர்களுக்கு 'பாம் ஆயில்' தரப்படுகிறது. அது சரியாகத் தரப்படவேண்டும். 'ஆர்டர்லி' முறையை ஒழித்து 5-9-1979-லே உத்தரவு போடப்பட்டது. அது நடைமுறைப்படுத்தப்படாத நிலை; கொத்தடிமைத்தனம் இன்னும் காவல்துறையில் இருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களின் வாரிசுதாரர்களுக்கு காவல் துறையில் வேலைவாய்ப்புத் தரவேண்டும். காவலர் குடியிருப்புகளில் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உங்களின் நேரம் முடிந்து விட்டது. 'இண்டரப்ஷனுக்காக' இரண்டு நிமிடங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. சீக்கிரம் பேசி முடித்து விடுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: அதைப்போலவே இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். போலீஸ் சங்கத்தை அங்கீகரித்து 1978-லே தேர்தல் நடக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்கு சென்னை உயர்நீதி மன்றமும் அனுமதி வழங்கியிருக்

1987 மே 4] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

கிறது. ஆனால் இன்னமும் அது அங்கீகரிக்கப்படாமல், 1983-லே போராட்டத்திலே கலந்து கொண்டவர்கள் இந்த அரசைக் கவிழ்ப்பதற்காக ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டம் நடத்தினார்கள் என்று சொல்லி இந்த அரசாங்கம் பொய் வழக்கு போடுவது நியாயத் தானா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே காவல்துறை * * *

என்று நான் சொல்கிறபோது, வியாசர்பாடி போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆதாரங்களும் இருக்கின்றன.

போலீஸ்காரர்கள் அதைக் கண்டுபிடித்து அவர்களைக் கைது செய்து இருக்கிறார்கள். வழக்கும் போட்டு இருக்கிறார்கள் * * சட்டம் ஒழுங்கு பாதுகாக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: . எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியையும் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். * * *

அது உங்களுக்கும் நல்லதல்ல; நாட்டுக்கும் நல்லதல்ல. ஒரு இன்ஸ்பெக்டைச் சொன்னால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. * *

என்கின்ற வார்த்தையை நீக்கிவிடுங்கள். நீங்கள் ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்கிறீர்கள். அது அமைச்சர் அவர்களுக்கோ அல்லது அரசாங்கத்திற்கோ தெரிந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ஏதாவது ஒன்றைப் பேசக்கூடாது. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்கள் சொல்கின்றபடி இருக்கலாம்; ஒன்றிரண்டு திருட்டு நடந்திருக்கலாம். அவர்களைப் பிடித்தவர்களும் போலீஸ்காரர்

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மே 4]

கள் என்று அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதையும் காவல் துறையினர்தான் செய்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஒன்றிரண்டு இருக்கலாம்; இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆகவே அதை கண்டுபிடித்தார்களா, இல்லையா என்பதுதான் முக்கியம்; கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சபைக்கு ஒரு தகவல். நேற்றைய தினம் நான் 'இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிக்கையிலே பார்த்தேன். இங்கிலாந்திலே இருக்கிற போலீஸ்காரர்கள்கூட, டியூட்டி இல்லாத நேரங்களில் இந்த மாதிரி திருடுகிறார்கள் என்று ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. ஆகையினால், திருடுவது என்பது சமுதாயத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற ஒரு குற்றம். காவல்துறை அதைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறது என்று காவல்துறையைப் பாராட்டுகின்ற வகையிலேதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கருத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஆகவே ஸ்பெசிபிக் காகசு சொல்லுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : 'திருடாதே பாப்பா திருடாதே' என்று பாப்பாவுக்குத்தானே சொன்னார்; நமக்குச் சொல்லவில்லை என்று வலியுறுத்தக் கூடாது. ஆகவே, மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நான் சொல்வது. . . . (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 'திருடாதே தம்பி' என்று தானே அந்தப் பாட்டு; பாப்பா என்றா அந்தப் பாட்டு?

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : இந்த நாட்டிலே இருக்கும் தம்பிகள் பாப்பாக்களாக. இன்னும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இங்கே நான் இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஆயுதப் போலீஸ் படையைச் சார்ந்தவர்கள்—நம்முடைய நாவலர் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள்—நான் ஒட்டுமொத்தமாக காவல்

1987 மே 4]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

துறையைக் குறைத்துப் பேச்சுவில்லை; அங்கே பண்பாளர்கள் இருக்கிறார்கள்; சுறப்பாகப் பணி புரிபவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதனைப் பேரையும் நான் சொல்ல மாட்டேன். அவ்வளவு வலுவும் தொயாத ஆளில்லை. களவு செய்கின்றவர்களைத்தான் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறேனே தவிர, மற்றபடி அல்ல. அதைப்போலவே ஆன் தி அபென்ஸ் போலீஸ் ஸ்டேசனிலே புகார் செய்யப்பட்டு, இன்ஸ்பெக்டர் கைது செய்து ஜாமீனிலே விட்டிருக்கிற விவகாரங்கள். ஆயுத போலீஸ் படையைச் சேர்ந்தவர்கள், மாட்டு வண்டியிலே ஒரு விவசாயி கொண்டு போன 12 அரிசி மூட்டைகளை—எந்த ஊர் என்று கேட்டால், கிருஷ்ணகிரி காவல் நிலையத்திலே இருப்பவர்—தருமபுரி மாவட்டத்தில் முதல்வர் சுற்றுப்பயணம் வந்தபோது, பாதுகாப்புக்காக, வாழப்பாடிக்கு வந்தவர், ஒரு விவசாயி மாட்டு வண்டியிலே 12 மூட்டை அரிசியைக் கொண்டுபோய் இருக்கிறார் (மணியடிக்கப் பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதிக நேரம் ஆகிவிட்டது. 20 நிமிடங்களைத் தாண்டி விட்டது. சீக்கிரம் பேசி முடித்து விடுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனவே அதிலே 2, 3-ஐ கொண்டு போய் விட்டதாக புகார், கைது, வழக்கு இருக்கிறது. அடுத்து ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையைச் சொல்லி என்னுடைய இந்த உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு திருட்டுகள் எந்த அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கின்றன என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம்.

மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவிலில் திருக்கல்யாண மண்டபம் அருகில் உள்ள சாமான்கள் வைக்கும் அறையில் 25 ஆயிரம் ரூபாய் பெருமானமுள்ள வெள்ளிப் பாத்திரங்கள் திருட்டு போய் இருக்கின்றன.

அடுத்து ஒரு சுவையான செய்து, கேட்டால் நீங்களே சிரிப்பீர்கள். மலையாள வில்லன் நடிகர், அவர் பெயர் சந்தோஷ். சென்னைக்கு வந்து இருக்கிறார், டிராஸ்டியும், மறைந்துபோன நடிகர் அசோகன் வீட்டிலே நண்பர்களைப் பார்த்துவிட்டு இரவு

[திரு. அ. ரகுமானகான்]

[1987 மே 4]

11 மணிக்கு வந்திருக்கிறார். வழியில் அவரைப் பார்த்து தீப் ப்ரெட்டி—கேட்டிருக்கிறார்கள். தீப்பெட்டியை கொடுத்த நேரத்தில் கத்தி முனையைக் காட்டி 22 ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள—அவசே வில்லன் நடிகர், வில்லன் நடிகர் இடத்திலேயே—அந்த நகையை திருடிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். இவைகளை எல்லாம் எதற்குச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வில்லன் நடிகர் தானே, வில்லன் இல்லையே?

திரு. அ. ரகுமானகான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னதான் நாம் அதிகாரிகளை அதிகப்படுத்தியிருந்தாலும், மற்ற காரியங்களைச் செய்தாலும் இன்னும்கூட என்னிடத்தில் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. நீதிபதி வீட்டிலே திருட்டு, வக்கீல் வீட்டிலே திருட்டு, இப்படி பல்வேறு காரியங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. (மணியடிக்கப்பெற்றது) இன்னும் ஒன்றை நான் இங்கே சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். கடைசியாக என் சம்பந்தப்பட்டது.

குறிப்பாக கலைஞர் அவர்கள் கடற்கரையில் பேசியபோது வெடி குண்டு சம்பவம், யார் குற்றவாளி என்று புலன் ஆய்வுத் துறை இன்னும் சொல்லவில்லை. என்னுடைய வீட்டில் வெடி குண்டு விசப்பட்டது, யார் குற்றவாளி என்று இதுவரைக்கும் புலன் ஆய்வுத் துறை சொல்லவில்லை. அதுபோலவே பாலகிங்கம் வீட்டில் ஒரு வெடி குண்டு விசப்பட்டது, யார் குற்றவாளி என்று இன்னும் புலன் ஆய்வுத் துறை சொல்லவில்லை. எக்மோரில் தீப் பற்றி எரிந்தது. தீ வைத்தவர்கள் யார் என்று இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. மற்ற அக்கரன்ஸ்களிலே அஃபன்ஸ்களிலே, அக்கறை காட்டுகிற போலீஸ் துறை அதிலும் அக்கறை காட்டும், அப்படி அக்கறை காட்டுபவர்கள்தான் போலீஸ்காரர்கள். ஆனால் அக்கறை காட்டுவதற்குத் தயக்கம் இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே சட்டத்தின் முன்னாலே அனைவரும் சமம். நம்முடைய தமிழகக் காவல் துறை சிறப்பாகச் செயல்படுவதற்கு அதனுடைய கரத்தை கட்டுகின்ற காரியத்தை இந்த அரசு செய்யக்கூடாது என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

1987 மே 4]

* திரு. சைலத் சா. துரைசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவா அவர்களே, காவல் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில உணர்வுகளைச் சொல்வதில் நான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். காரணம் உலகத்தில் உள்ள மிகச் சிறந்த காவல் துறைக்கு இணையாக பெயர் பெற்ற ஒன்றாகத் தமிழகக் காவல் துறை பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டு வதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழகத்தில் பார்பீர்களுனால் பல கொள்ளை, கொலை, ரயில் கனிழப்பு, குண்டு வெடிப்பு சம்பவங்கள் என்று நாடு முழுவதும் ஒரு பீதியை உருவாக்கி மக்களுக்குத் தொல்லை தரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு பலர் செயல்பட்ட நேரத்தில் அந்த குண்டு வெடிப்பு சம்பவங்களை எல்லாம் துரிதமாகக் கண்டு பிடித்து மக்களுக்கு எந்தவிதமான பீதியும் ஏற்படாமல், ரயிலில் செல்வதற்கு, பஸ்ஸில் செல்வதற்கு, விமானத்தில் செல்வதற்குக் கூட அஞ்சிய நேரத்தில் அஞ்ச வேண்டாம் என்ற வகையில் மக்களை பாதுகாக்கின்ற முறையில் துரிதமாகக் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்து குண்டு வெடிப்பு சம்பவங்கள் இல்லாமல் செய்து இருக்கின்ற காவல் துறையை நான் பாராட்டுகிறேன். குறிப்பாக சமீபத்தில் திருச்சிக்கு அருகில் நடைபெற்ற ரயில் கனிழப்பு சம்பவத்தில் குற்றவாளிகளைத் துரிதமாகக் கண்டு பிடித்தது மட்டும் அல்லாமல் இன்றைக்கு எங்கேயும் அதுபோன்ற சம்பவங்கள் இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள். அதற்காகக் காவல் துறையைச் சேர்ந்த அனைத்து அதிகாரிகளையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய அருமை நண்பர் மாண்புமிகு உறுப் பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் ஆபாச சுவரொட்டிகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். ஆபாச சுவரொட்டிகளை தடை செய்யவேண்டும், ஆபாச சுவரொட்டிகள் எங்கேயும் இருக்கக் கூடாது என்ற வகையில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதேநேரத்தில் நீதிக்குத் தண்டனையா என்று

[திரு. சைதை சா. துரைசாமி]

[1987 மே 4]

சொல்லி இடது கையில் பணம், வலது கையில் நீதி என்ற வகையில் நத்யபூதத்தைக் குறை சொல்லுகின்ற வகையில் சுவரொட்டிகளை ஒட்டிக் கொள்ள சமூகவிரோதிகள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

சமுதாயத்தில் இன்றைக்கு காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்போது வன்முறையாளர்கள் குழிந்து கொண்டு தாக்குகிறார்கள். அந்த நேரத்தில் துப்பாக்கிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டி வருகிறது. இதனால் துப்பாக்கிச் சாவுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே அரசுக்கு இதிலே கெட்டப் பெயர் ஏற்படுகிறது. யாரோ சில சமூக விரோதிகள் செய்கின்ற நேரத்தில் துப்பாக்கியைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர காவல்துறைக்கு வேறு வழி இல்லை என்ற நேரத்தில் அதை அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதனால் சாவு ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்ப்பதற்காக இங்கிலாந்து நாட்டிலே ஒரு முறை வைத்திருக்கிறார்கள். கார்க் என்கிற துப்பாக்கி ரவை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ரவையினால் சுட்டால் உயிர்ச் சேதம் ஏற்படாது. அது போன்ற முறையையோ அல்லது, ஒரு பெரிய வன்முறை கும்பல் குழிந்து கொண்டு பொதுமக்களுக்குத் தொல்லை தருகின்ற வகையில், பொதுச் சொத்துக்களுக்குச் சேதம் விளைவிக்கின்ற நேரத்தில், மயக்க மருந்துள்ள துப்பாக்கி ரவைகளைப் பயன்படுத்தினால், சாவு இல்லாமல் மக்களைப் பாதுகாக்கலாம், சமூக விரோதிகள் யார் என்றும் கண்டுபிடிக்கலாம். எனவே அந்தப் புதிய முறையை, நவீன முறையை, துப்பாக்கி ரவைக்குப் பதிலாக, காவல்துறையிலே கொண்டுவரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

காவல்துறையைச் சார்ந்தவர்கள் குறைந்த வருவாயுள்ளவர்களாக 24 மணி நேரமும் பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படி பணி புரிந்துகொண்டிருப்பவர்கள், சமுதாயத்தில் நல்ல ஒழுக்கமுள்ளவர்களாகவும், நேர்மையுள்ளவர்களாகவும், பணி செய்யும் வகையில் காவல்துறையைச் சார்ந்தவர்களை

1987 மே 4] [திரு. சைதை சா. துரைசாமி]

உற்சாகப்படுத்துகின்ற வகையில், ஓய்வுபெறும்போது, அவர்களுக்கு அரசு கொடுக்கவேண்டிய எல்லா தொகையோடு சேர்த்து, தனியாக அந்த காவல்துறையைச் சார்ந்த அதிகாரி நல்ல முறையில், நேர்மையுள்ளவராக, ஒழுக்கமுள்ளவராக எந்தவிதமான தவறுகளுக்கும் ஆட்படாது இருந்தால், அவர்களுக்கு அரசின் சார்பாக ரூபாய் 1 இலட்சம் பணம் கொடுக்கும் முறையைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்யும் விதத்தில், தவறு செய்யும் அதிகாரிகள் தவறு செய்வதை விட்டுவிட்டு, தன்னுடைய இயுதி நாளில் தானும் அந்தத் தொகையைப் பெறவேண்டுமென்பதற்காக, நாணயமாகவும், நேர்மையாகவும் அவர் பணியாற்ற ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும். எனவே அந்த முறையைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

‘பல்லாண்டு வாழ்க’ என்ற திரைப்படத்தில் பாடசிறு தலைவர் அவர்கள் சமூக விரோதிகளைத் திருத்துவதற்காக அந்தத் திரைப் படத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதைப்போன்று இன்று காவல்துறையைச் சார்ந்தவர்கள், அந்த முயற்சியின்கீழ் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சமீபத்தில் கூட ஒரு பத்திரிகையைப் பார்த்தேன். ஒரு இளம் குற்றவாளி, பல தவறுகளைச் செய்து, சிறை சென்றவன். அவனைத் திருத்தி, ஒரு வேலையில் அமர்த்தி, அவனுக்கு ஒரு திருமணத்தையும் காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர் நடத்தியிருக்கிறார்கள். எனது தொகுதியைச் சார்ந்த ஏ. சி. மாணிக்கம் என்பவருக்கு செய்திருக்கிறார்கள். அதைப்போன்று மற்ற இடங்களிலும் இப்படி சமுதாய விரோதச் செயல்களைச் செய்தவர்களை, குற்ற வாளிகளாக இருப்பவர்களைத் திருத்துவதற்கு காவல்துறையினர் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். காவல்துறை உங்களுடைய நண்பன் என்ற அடிப்படையில் இன்றைக்குப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பணிகளை மேலும் நல்ல முறையில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று இன்றைக்கு சென்னை மாநகரத்தில் சிலர் வங்கிகளில் கடன் வாங்கி, சைக்கிள் கடைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த வங்கிகளில் கடன் வாங்கி, வைத்திருக்கின்ற கடைகளில் இருக்கின்ற சைக்கிளை வாடகைக்கு எடுத்துக்

[திரு. சைதை சா. துரைசாமி]

[1987 மே 4]

கொண்டு செல்கிறார்கள். அப்படிச் செல்கின்றபோது அவர்களில் சிலர் சமுதாய விரோதச் செயல்களைச் செய்கிறார்கள் அல்லது தகராறுகளைச் செய்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு வழக்கிலே மாட்டிக்கொண்டுவிடுகிறார்கள். அந்த சமயத்தில் காவல் முறையைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்று விடுகிறார்கள். பிறகு அந்த சைக்கிளைப் பெறுவதற்கு ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு வருடமாகின்றது. அதற்குள் அந்த சைக்கிள் வீணாகிப் போய்விடுகிறது. யார் குற்றவாளியோ, அந்தக் குற்றவாளி அந்த சைக்கிளை எடுத்தவன் என்று அந்தக் கடைக்காரர் கோர்ட்டிலே சாட்சி சொன்னால் போதும் என்ற உத்தரவாதத்தைக் கொடுத்து, அந்த சைக்கிள் கடைக்காரருக்கு உரிய சைக்கிள்தானா என்ற விபரத்தை சரி பார்த்துவிட்டு, வண்டியை வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோன்று இன்றைக்குப்பல சமுதாய விரோதச் செயல்களைத் தொடர்ந்து செய்பவர்கள், குறிப்பாக ஜேப்படித் திருடர்கள், இப்படிப்பட்டவர்களை எல்லாம் மக்கள் அடையாளம் கண்டுகொள்வதற்கு சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கக்கூடாது, குற்றவாளிகள் முகத்திலே, இந்தத் தவறுகளை செய்தவர்கள் என்று பச்சை குத்தவேண்டும். அப்போது தான் மீண்டும் தவறு செய்ய மாட்டான். முகத்தில் பச்சை குத்தி, அவன் ஜேப்படித்திருடன், கொள்ளைக்காரன், கொலைகாரன் என்று தொடர்ந்து செய்கின்ற குற்றவாளிகளை, திருத்தவே முடியாத குற்றவாளிகளை, இந்த சமுதாயத்தில் குற்றங்களைப் புரிந்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களை, அவர்களுடைய முகத்தில் இப்படிப்பட்ட பச்சை குத்தினால், நிச்சயமாக மக்கள் கண்டுகொண்டு அவர்களை எச்சரிக்கையுடன் பார்த்து நடந்துகொள்வார்கள். எனவே அந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 மே 4] [திரு. சைதை சா. துரைசாமி]

அதுபோன்று ரயிலிலே அடிபட்டு இறந்தால், இன்றைக்கு அந்த இறந்த உடலைப் பெறுவதற்கு 2, 3 தினங்கள் ஆகின்றன. அதை உடனடியாக ரயில்வே காவல்துறை மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி, அந்த பாடியை 'போஸ்ட் மார்ட்டம்' செய்து உரியவர்களிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். அப்படியில்லாமல் அந்த பாடியை அங்கேயே ஒரு நாள், இரண்டு நாள், மூன்று நாள் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கள்ளச் சாராயம் விற்பவர்களை மிசா சட்டத்தில் போட வேண்டும். கடுமையான மிசா சட்டத்தில் போட்டால் கள்ளச் சாராயத்தை முழுமையாக ஒழித்து விடலாம்.

தமிழகத்தில் இன்றைக்கு ஜனத்தொகை பெருகி வருகின்றது. பெருகி வருகின்ற ஜனத்தொகைக்கு ஏற்றாற்போல் காவல்துறை எண்ணிக்கையையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். சென்னை நகரம் அதிகமான மக்கள்தொகை கொண்ட பகுதி. ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்தையும் பார்ப்போமானால் காவலர்கள் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கின்றது. ஆகவே அந்த குறைவான எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துகின்ற வகையில் காவலர்களையும் நேரடியாக சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களையும் தேர்வு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல, எல்லா அரசியல் கட்சிகளையும் அழைத்துப் பேசி, பொதுக் கூட்டத்தை 10 மணிக்குள்ளாக முடிக்கவேண்டுமென்று வரைமுறை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் பொது மக்களுக்கும் இடையூறு இருக்காது. அரசியல்வாதிகளுக்கும் இடையூறு இருக்காது. காவல்துறைக்கும் இடையூறு இருக்காது. சென்னை நகரத்தில் இரவு 12 மணி, 1 மணி வரை பொதுக்கூட்டம் நடத்துவதால் பொது மக்களுக்கும் தொல்லையாக இருக்கிறது. காவல் துறைக்கும் தொல்லையாக இருக்கிறது. எங்களைப் போன்ற அரசியல்வாதிகளுக்கும் தொல்லையாக இருக்கிறது. அதற்கு மறுநாள்

[திரு. சைதை சா. துரைசாமி] [1987 மே 4]

மக்கள் பணிகளைப் பார்க்க சிரமமாக இருக்கிறது. எனவே இதை வரைமுறைக்கு கொண்டு வந்து 10 மணிக்குவ்ளாக பொதுக் கூட்டங்களை முடிக்க வேண்டுமென்று நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

காவல்துறையைச் சார்ந்த அனைத்து காவலர்களுக்கும் பஸ் பாஸ் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப் பொழுது மாணவர்களுக்கு பாஸ் வழங்குகின்றோம். உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்கு வழங்குகின்றோம். ஆனால் சமுதாயத்தில் 24 மணி நேரமும் பணிசெய்து கொண்டிருக்கின்ற காவலர்களுக்கு இலவச பஸ் பாஸ் வழங்குவதால் பெருத்த நஷ்டம் வந்து விடாது. எனவே இதைப் பரிவுடன் கவனித்து இலவச பஸ் பாஸ் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவல்துறையைச் சார்ந்தவர்கள் குறிப்பாக அதிகமான குழந்தைகளைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆகவேதான் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு பொருளாதாரத்திலே சிரமம் ஏற்படுகிறது. குழந்தைகள் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டும். அவர்கள் 1, 2 குழந்தைகளுக்கு மேல் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்று கட்டாயப்படுத்துவது மாத்திரம் அல்ல, அந்தக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்கு பதவி உயர்வு என்று சட்ட திருத்தம் கொண்டு வருமோமேயானால் பயன் உள்ளதாக இருக்கும். எனவே இதைக் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும், நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அனைத்து காவல் நிலையங்களிலும் எம்ர்ஜென்சி விளக்கு தேவைப்படுகிறது. சில நிலையங்களில் மின்சாரம் பழுதடைந்து போய் விட்டால், ஸ்டேஷன்கள் இருளில் மூழ்கிவிடுகின்றன. ஆகவே எம்ர்ஜென்சி விளக்குகள் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எல்லா காவல் நிலையங்களிலும் ஓயர்லெஸ் கருவி அமைக்க வேண்டும். எல்லா காவல் நிலையங்களுக்கும் ஜீப்புகள் வழங்கப் படவேண்டும். முன்பு ஜீப்புகளுக்கு கொடுத்த பெட்ரோல் அளவை இப்போது குறைத்து இருக்கிறார்கள். அதை அதிகப்

1987 மே 4] [திரு. சைதை சா. துரைசாமி]

பித்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஒரு நாளைக்கு 4, 5 முறைகள் ஏரியாக்களில் ரௌண்ட்ஸ் வந்தால் தான் குற்றவாளிகள் எந்தவிதமான தவறும் செய்யாமல் இருப்பார்கள். பெட்ரோலைக் குறைக்கின்ற காரணத்தினால் காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் ஏரியாக்களில் அதிகமாக ரவுண்ட்ஸ் வருவதில்லை. இதனால் குற்றவாளிகளுடைய கொட்டம் அதிகமாகி விடுகிறது. எனவே காவல் துறைக்கு அதிகமான அளவிற்கு பெட்ரோலை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

இராணுவத்தில் பணிபுரிகின்ற ஒரு வீரரின் குழந்தைக்கு முன்னுரிமை வழங்குவதைப் போல, பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் காவல்துறையைச் சார்ந்தவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காவல்துறையில் காவலர்கள் முதல் தலைமைக் காவலர்கள் வரை ஒவ்வொரு நாட்களில் பணி புரிந்தால் அவர்களுக்கு E.D.R. 10 ரூபாய் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்தத் தொகை சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. எனவே அந்தத் தொகை அவர்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல்துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்கு வயது நிர்ணயம் என்பதைவிட அவர்கள் உடல் ஆரோக்கியம் நல்லமுறையில் உள்ளது வரை காவல்துறையில் பணி புரியலாம். அதற்கு பிறகு அவர்கள் வேறு அரசுத்துறையில் பணிபுரிகின்ற ஒரு வரைமுறையைக் கொண்டுவந்தால், அது காவலர்களுக்கும் பயன் உள்ளதாக இருக்கும். இந்த நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும். எனவே அந்த முறையைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

குடும்பச் சண்டை காரணமாக, இன்றைக்கு காவல் நிலையங்களில் 75-வது பிரிவில் வழக்கைப் பதிவுசெய்கிறார்கள். அந்த முறையை அறவே ஒழிக்கவேண்டும். வேறு ஏதாவது அடித்தகராறைத் தவிர, வாய்ச் சண்டை, குடும்பச் சண்டை என்பதில்

[திரு. சைதை சா. துரைசாமி] [1987 மே 4]

சாதாரண, மிக ஏழ்மையான நிலையிலே உள்ளவர்கள்மீது காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்து சென்று வழக்கைப் போடுவதால், அவர்களுக்கு மறுநாள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று பணம் கட்டுவதற்கு வசதி இல்லாத நிலைமை இருக்கின்றது. எனவே, அந்த 75-வது பிரிவை குடும்பச் சண்டைகளுக்கு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் போடக்கூடாது என்பதையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், 41—கிளாஸ்—சந்தேக வழக்குகள். அந்த சந்தேக வழக்குகளை பல நேரங்களில் காவல்துறையைச் சார்ந்தவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டு விடுகிறார்கள். அந்த 41—கிளாஸ் என்ற முறையை ஒழிக்க வேண்டும். குற்றவாளிகள் யார் என்று காவல் துறைக்கே தெரியும். அவர்கள் மீது 41 கிளாஸை போடலாம். அப்பாவிகள், இரவில் சினிமா பார்த்து விட்டு வருபவர்கள், மாணவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களை இரவு நேரங்களில் பிடித்துக் கொண்டு வந்து அடைத்து விடுவதும், பிறகு உரிய முகவரி தந்தாலும் அவர்களை விட மறுப்பதும், தேவை இல்லாத ஒன்று. எனவே அந்த 41—கிளாஸ் என்ற பிரிவை எடுத்து விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தீயணைப்புத் துறை, சென்னை மாநகரத்தில் மிகவும் அத்தியாவசியமான பணிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. கடந்த வருடம் எனது தொகுதியிலே தீப்பிடித்தபோது, அந்த தீயணைப்புப் பணியில் காவல் துறையினரும், தீயணைப்புத் துறையினரும் ஒன்றாக இணைந்து நல்ல முறையில் பணியாற்றினார்கள். அந்தத் தீயணைப்புத் துறைக்கு இன்னும் நவீனமான கருவிகளை வாங்க வேண்டும். தீயணைப்புத் துறையில் எல்லா விதமான நவீன கருவிகளை வாங்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீயணைப்புத் துறைக்கு ஓயர்லெஸ் கருவிகளைப் பயன்படுத்தினால் விரைந்து வந்து தீயை அணைக்க வாய்ப்பாக இருக்கும். ஓயர்லெஸ் பொருந்திய அந்த வாகனங்களையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 மே 4] [திரு. சைதை சா. துரைசாமி]

காவல்துறைக்கு ஊதியம் வழங்கப்படுவதைப் போல், தீயணைப்புத் துறை ஊழியர்களுக்கும் ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல்துறையை இந்த அளவுக்கு தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் அவர்கள் இன்றைக்குச் சிறப்பாகவும், செம்மையாகவும் நடத்தி மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கு நல்ல பல பணிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பணிகளை எல்லாம் கொச்சைப் படுத்துகின்ற வகையில், கேவலப்படுத்துகின்ற வகையில் இன்றைக்கு ஆபாசமான முறையில் திரைப்படங்கள்—அரசியல் வாதிகளைப் பற்றியும் எடுக்கிறார்கள்; காவல்துறையைப் பற்றியும் எடுக்கிறார்கள்; எனவே, அப்படி திரைப்படம் எடுப்பவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஒரு காவல்துறை என்று சொன்னால், அது கண்ணியத்திற்குரியதாகவும், காவல்துறை என்று சொன்னால் அது ஒரு கட்டுப்பாடுள்ளதாகவும், காவல்துறை என்று சொன்னால், பொதுமக்கள், அவர்களைக் கண்டு இன்றைக்கும் எந்தவிதமான தவறும் செய்யக்கூடாது என்ற நிலையை உருவாக்குகின்ற வகையில், மக்களுக்கு அந்த உணர்வை ஏற்படுத்தவேண்டுமே தவிர, காவல்துறை என்று சொன்னாலே, ஒரு கேவலமான நிலைக்குக் கொண்டு வருகிற வகையில் இன்றைக்கு திரைப்படங்கள் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட முறையை மாற்றியமைக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட திரைப்படங்கள் திரையிடுவதைத் தடை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

தமிழகத்தினுடைய காவல்துறை மிகச் சிறந்த காவல்துறையாக எல்லோரும் பாராட்டுகின்ற வகையில் பணிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. எந்தக் குற்றம் நடைபெற்றாலும், அந்தக் குற்றத்தை உடனுக்குடன் கண்டுபிடித்து விடுகிறார்கள். எங்கே தவறு நடந்தாலும் அந்தத் தவறுகளை உடனடியாகக் கண்டுபிடித்து, இன்றைக்கு எல்லாத் தரப்பு மக்களையும் பாதுகாக்கின்ற வகையிலே பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

[திரு. சைதை சா. துரைசாமி] [1987 மே 4]

இன்றைக்கு பார்ப்பீர்களேயானால், ஒரு கொலை நடக்கிறது; கொள்ளை நடக்கிறது; இவைகளைப் பற்றி செய்திகள், இன்வெஸ்டிகேஷன் என்ற நிலையிலே இருக்கும்போதே கூட, செய்தியாக வெளியே வந்து விடுகின்றன. இதனால் கொள்ளைக்காரர்கள், கொலைக்காரர்கள் அடுத்தமுறை அவர்கள் கொலை, கொள்ளை யடிக்கத் திட்டமிடும்போது அப்படிப்பட்ட குறைகளை எல்லாம் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கிறது. எனவே, அப்படிப்பட்ட நிலையை உருவாக்காமல், அப்படிப்பட்ட செய்திகளை வெளியே சொல்லாமல், இந்தக் கொலை, கொள்ளைகளைச் செய்த குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிற காவல்துறை மற்றும் தீயணைப்புத்துறை ஆகியவை களுக்கான மானியக் கோரிக்கை மீது ஜனநாயகப் பேரியக்கத்தின் சார்பில் பேசுவதற்கான வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதலாவது நன்றியைக் கூறிக்கொண்டு ஒரு சில கருத்துக்களை உங்கள் முன்னாலே வைக்கிறேன்.

பெருந்தலைவர் காபமராஜர் அவர்கள் தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் தமிழகத்தின் ஒரே ஒரு ஐ.ஜி.யின் கீழ் இயங்கி வந்த காவல்துறை இன்றைக்கு எத்தனையோ பிரிவுகளாகப் பரவி, பிரிந்து இயங்குகிறது. அதையெல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்க்கிற நேரத்தில் இத்தனை டி.ஜி.பி.க்கள் மற்றும் ஐ.ஜி.க்கள் என்று நியமிக்கப்பட்ட பிறகும் கூட தமிழகத்தில் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை குறைந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்று சொல்லுகிற சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே கொள்கை விளக்கக் கூறிப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கணக்கைப் பார்த்தால்தான் 1985 ஆம் ஆண்டில் 35,276 பதார்கள் கூறப்பட்டுள்ளதாகவும் அதில் 24,622 மட்டும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகவும், அதைப்போலவே 1986 ஆம் ஆண்டில் 34,695 பதார்கள் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் அதில் 24,025 மட்டும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாகவும் கூறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

1987 மே 4] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

இப்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும் சராசரியாக 10 முதல் 11,000 புகார்கள் கண்டுபிடிக்கப்படாமலேயே, நிவர்த்தி செய்யப்படாமலேயே போகிறது என்றால் இந்த நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கு எப்படிப் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அதாவதில்ல, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அங்கே செயல்பட்டு வரக்கூடிய காவல்துறை அதிகாரிகள் எல்லாம் பெருவாரியாக ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு உதவியாக இருப்பதாக எண்ணிக்கொண்டு ஏழை எளிய மக்களுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கிற வகையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியில் ஒரு பிரச்சினை ஏற்பட்டு, ஒரு ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் மேடையில் தகாத முறையில் பேச, அதையொட்டி சிலர் கலாட்டா செய்கிற நேரத்தில் நான் வேறு ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அப்படிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிற அந்த நேரத்தில் கூட் எப்.ஐ.ஆர்.-ல் என்னுடைய பெயரையே முதலாவது எதிரியாகப் போட்டு வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள் என்றால்—அதாவது ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரான எனக்கே ஒரு நியாயம் வழங்காத பட்சத்தில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு எப்படி நியாயம் கிடைக்கும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து எங்கள் கருங்கல் பகுதியில் கொலைகள், கொள்ளைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டே வருகின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு மாதத்திற்கு 2 முறை—அதாவது 15 நாட்களுக்கு ஒரு கொலை, கொள்ளை என்ற அளவில் நடக்கிறது. சட்டம் ஒழுங்கு முறையாகச் செயல்பட்டால் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளைத் தடுத்திருக்க முடியும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே நியமிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய எஸ்.ஐ. அதாவது உதவி ஆய்வாளர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் ரேங்க்-புரமோட்டட் என்ற

[டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

[1987 மே 4]

அடிப்படையில் வந்திருக்கிறார்கள். நேரடியாக எஸ்.ஐ. ஆக வந்திருந்தால் அவர்கள் லஞ்ச ஊழல்களுக்கு இடம் கொடுக்காத முறையில் செயல்படக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்க முடியும்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிற போது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மாதத்திற்கு 2 கொலைகள் நடக்கின்றன, காவல் துறை சரியாகச் செயல்பட்டிருந்தால் அவற்றைத் தடுத்திருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அவரிடம் அதுபற்றிய விவரம் இருக்கும்போல் இருக்கிறது. அந்த விவரத்தைச் சொன்னால் காவல் துறை நிச்சயமாகக் கண்டுபிடிக்கும், நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஒவ்வொரு கொலையைப் பற்றியும் பட்டியல் போட்டுச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் அதற்குத்தான் நேரம் போகும் என்பதால் அந்தப் புள்ளிவிவரத்தை அப்படியே முடித்து விட்டேன். மாண்புமிகு சுபாநாயகர் அவர்கள் நேரம் தந்தால் நாளைக்கே புள்ளிவிவரமாகக் கூறுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

அங்கே நடைபெறுகிற அந்தக் கொலை, கொள்ளைகளுக்கும் குற்றங்களுக்கும் புகலிடமாக ஆய்வாளர்களிடம் போய்ச் சொன்னால் அவர்கள் அதைக் கண்டு கொள்வதே கிடையாது. ஒரு முறை கருங்கல்லில் இருக்கிற எஸ்.ஐ.-யிடம் நான் போனில் தொடர்பு கொள்ள முயற்சித்தேன். அப்போது அவர் ஸ்டேஷனில் இருந்தார். அங்கே ஒரு இடத்தில் கலாட்டா நடக்கிறது என்று என்னிடம் சொன்னார்கள். அதன் அடிப்படையில் நான் காவல் நிலையத்திற்குப் போன் செய்தேன். அங்கே இருந்த ஹெட் கான்ஸ்டபிள் போனை எடுத்தார். யார் பேசுகிறீர்கள் என்று கேட்டார். நான் “எம்.எல்.ஏ. குமாரதாஸ் பேசுகிறேன்” என்று சொன்னேன். உடனே அந்த ஹெட் கான்ஸ்டபிள் போனை வைத்துக்கொண்டே எஸ்.ஐ.யிடம் கேட்கிறார். குமாரதாஸ் உங்களிடம் பேச வேண்டுமென்று கேட்கிறார் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டார். எஸ்.ஐ., நான் இங்கே இல்லை

1987 மே 4] [டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

என்று சொல்லிவிடு என்று சொன்னார். அதுவும் போனில் கேட்கிறது. இவ்வளவு தூரத்திற்கு ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிற நான் பேசுகிறேன் என்று தெரிந்தம்கூட அந்த எஸ்.ஐ. போனில்கூட பேச முன்வராத நிலையில் இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கொண்டு எப்படி நாட்டில் சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அடுத்து பாலூர் என்கிற பகுதியில் ஒருமுறை கலாட்டா நடக்கிறது என்று எனக்குப் போன் பண்ணிச் சொன்னார்கள். இங்கே இரண்டு குரூப் அடி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீசுக்குத் தகவல் கொடுத்து சமாதானம் செய்யுங்கள் என்றார்கள். அதற்காக நான் போன் செய்தேன். காவல் துறையில் இருப்பவர்கள் இப்படி நடந்து கொண்டால் நாம் அவர்களிடம் எப்படி ரெப்ரான்ட் செய்வது என்றே எனக்குப் புரியவில்லை.

அதோடு எந்த இடத்தில் எந்தப் பிரச்சினை நடந்தாலும் அவர்களிடம் சொல்லி இங்கே இந்தப் பிரச்சினை இருக்கிறது நீங்கள் நேரில் போய் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் நாங்கள் போக வர வாகன வசதி கிடையாது என்று சொல்லி முதலாவதாக ரூ. 250 அட்வான்ஸ் பெற்றுத்தான் டேக்கி எடுத்துச் செல்லுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

அது மாத்திரமல்ல, என்னுடைய தனிப்பட்டதொரு பிரச்சினையை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். என்னுடைய நிலத்தில் இன்னொருவர் இறங்கும் நேரத்தில் இது என்னுடைய நிலம் என்று சொன்னதற்குப் பிறகும் கேட்காமல், ஐ.பி.எஸ். அதிகாரி, ஏ.எஸ்.பி. அவர்கள், போலீஸ் காவலுடன் சென்று என்னுடைய தோட்டத்தை அழிக்கிறார்கள். போலீஸ் முன் நின்று என்னுடைய நிலம் அழிக்கப்படுகிறது. மீண்டும் நிலம் என்னுடையது என்று சொன்ன நேரத்தில், வருவாய்த் துறையில் இருந்து சான்றிதழ் வாங்கி வந்து தந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். வருவாய்த் துறையிலிருந்து சான்றிதழை வாங்கிக் கொடுக்கிறேன். அதன் பிறகும் நடவ

[டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

[1987 மே 4]

டிக்கை எடுக்கவில்லை. எங்களைப் போன்றவர்களுக்கே போலீஸ் பாதுகாப்பு இந்த அளவிற்கு இருக்கிறது என்றால், சிவில் மேட்டரில் ஐ.பி.எஸ். அதிகாரி, ஏ.எஸ்.பி. இவ்வளவு கீழ்த்தரமாக நடந்து கொள்கிறார் என்றால், உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் நடக்கிறார் என்றால், சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கே ஒரு சிக்கலை உருவாக்குகிறார் என்றால் ஏழையெளிய மக்களை எப்படிக் காப்பாற்ற முடியும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது இந்தியாவில்தானா இருக்கிறது, குறிப்பாக தமிழகத்தில்தானா இருக்கிறது என்று கேட்கும் எண்ணம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கே அரசியல் பிரச்சினைகளுக்காக, அரசியல் பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னாலும், அங்கே மதக் கலவரம் நடப்பதால் ஒலிபெருக்கி வைக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை ஒத்துக்கொள்கிறேன், வரவேற்கிறேன். அதே சட்டத்தை எல்லா அரசியல் கூட்டங்களுக்கும் பயன்படுத்தினால் பரவாயில்லை. அமைச்சர்கள் வரும்போது நடத்தப்படுகிற அரசியல் கூட்டங்களுக்கு ஒலிபெருக்கி வைக்க அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். எங்களைப் போன்றவர்கள் மிகச் சிறிய கட்சியாக இருப்பதால், நாங்கள் பொதுக்கூட்டம் நடத்தும் போது பாக்ஸ் டைப்ஸ்டீக்கர் வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு மட்டும் விதிவிலக்கு இருக்கிறதா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். கொடுப்பதாக இருந்தால் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் ஒலிபெருக்கி வைக்க அனுமதி கொடுங்கள். கொடுக்கக் கூடாது என்றால், எல்லாக் கட்சிகளையும் தடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், தமிழ்நாடு மெர்கெண்டைல் பேங்கில் கேஷியராகப் பணியாற்றிய நபர் இரண்டரை மாதங்களுக்கு முன்பு அழகப்பபுரம் பகுதியில் கொலை செய்யப்பட்டார். இன்றுவரை அவரைத் கொலை செய்தது யார் என்று கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. அழகப்பபுரம் பகுதியில் ஒரு இரட்டைக் கொலை நடந்தது. கொலையாளி இவ்வளவு கண்டுபிடிக்கப்

1987 மே 4]

[டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

படவில்லை. தாசன் என்கிற டாக்டர் டிரைவர் மின்வியூர் பகுதியைச் சொந்தவா. அந்த நபர் கொலை செய்யப்பட்டுவிட்டதாக அந்த ஊர் மக்கள் கருதுகிறார்கள். அக்கரமமான முறையில் கொலை செய்யப்பட்டாரா அல்லது விபத்தில் மரணம் அடைந்தாரா என்ற செய்தி மக்களுக்குத் தெரியாத காரணத்தால் அங்கே காதல்நிபபாக இருக்கிறது. டிரைவர் தாசன் கொலை வழக்கை விசாரித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒவ்வொரு கட்சியைச் சேர்ந்த பெரியவர்கள் வரும்போது அலங்கார வளைவுகள் போடப்படுகின்றபோது காவல் துறையினர் அனுமதியை வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஒரு சில கட்சிகளுக்கு மட்டும் அந்தக் கட்டாயம்; எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இல்லை. ஆகவே பாரபட்சம் இல்லாமல் நடைபெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பணியாற்றக்கூடிய காவலர்களுக்கும் மற்ற மாவட்டங்களில் பணியாற்றும் காவலர்களுக்கும் ஊதிய விகிதாச்சாரத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதை நிவர்த்தி பண்ண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தொடர்ச்சியாக நான்கு எஸ்.பி.க்கள் மாறி, மாறி வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நான்கு பேரும் வடநாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். வடநாட்டைச் சேர்ந்த அவர்களுக்கு இந்தியும், ஆங்கிலமும் தான் தெரியும், தமிழ் தெரிய வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே ஏழையெளிய மக்கள் தங்கள் குறைகளைச் சொல்லுவதற்கு இயலாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. உதாரணமாக திரு. பரம்ஜித், அதற்கடுத்தபடியாக திரு. சவாணி, அதற்கடுத்தபடியாக திரு. அமீர்சர்மா, அதற்கடுத்தபடியாக திரு. தாபா ஆகியவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் வட நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். நான்கு எஸ்.பி.க்கள் தொடர்ச்சியாக வரும்போது தமிழ் தெரிந்தவராக இருந்தால் ஏழையெளிய மக்கள் தங்கள் குறைகளை எடுத்துக்கூற வாய்ப்பு இருக்கும். எனவே அந்தப் பகுதியில் தமிழ் தெரிந்த ஒருவரைத்தான் எஸ்.பி. யாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் தே. குமாரதாஸ்]

[1987 மே 4]

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் காவல் நிலையங்கள் பல்வேறு பகுதிகளில் இல்லாமல் இருந்தாலும், அவுட்-போஸ்ட் சிலவற்றையாவது ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக பள்ளியாடி பகுதியில் ஒரு அவுட்-போஸ்ட் வேண்டும் என்று வெகு காலமாக சொல்லி வருகிறேன். நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்தே மூன்றாண்டுக் காலம் ஆகிறது. நானே ரெப்ரசென்டேஷன் கொடுத்திருக்கிறேன். அருமை அண்ணன் திரு. விஜயராகவன் அவர்களும் ரெப்ரசென்டேஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் அதிகமாக கலாட்டா நடப்பதால் பள்ளியாடி பகுதியில் விரைவிலே ஒரு அவுட்-போஸ்ட்டை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தீயணைப்பு நிலையங்களைப் பார்க்கும்போது கருங்கல் பகுதியில் ஏழெட்டு கிலோமீட்டர் தூரத்திற்கு தீயணைப்பு நிலையம் இல்லை. ஆகவே கருங்கல் பகுதியை மையமாகக் கொண்டு அங்கே ஒரு தீயணைப்பு நிலையத்தை அமைத்துத் தந்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்து வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில், குளச்சல் சப்-டிவிஷன் ஏ.எஸ்.பி.க்கு ஒரு ஜீப், ஒரு வேன்தான் இருக்கிறது. அவர் கவர் பண்ண வேண்டியது 15 காவல் நிலையங்கள். ஒரு பகுதியிலிருந்து மறு பகுதிக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் 50, 60 கிலோமீட்டர்கள் இருக்கின்றன. இதற்கு இந்த வாகன வசதி போதுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே தீயணைப்புத் துறைக்கு 8 கோடி ரூபாயும், காவல் துறைக்கு 118 கோடி ரூபாயும், ஆக மொத்தம் 126 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கீடு செய்ய இருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில், எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தளவில் நிர்வாகத் திறமையுள்ள, நல்ல அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 மே 4] [டாக்டர். தே. குமாரதாஸ்]

அடுத்த மதுவிலக்கு பற்றி வேதனையோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு ஒரு ஏ.எஸ்.பி. வந்திருக்கிறார். நல்லவர், மது விலக்குக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பவர் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர் லோக்கல் போலீசை அழைக்கும்போது, லோக்கல் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் உள்ளவர்கள் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களுக்குத் தகவல் கொடுத்து, அங்கேயிருந்து சாராயம் கடத்தப்பட்டுவிடுகிறது. அவர் பிடித்துவிடலாமென்று ஆவலாக வருகிறார். இங்கே எம்ப்லி கேன்கள்தான் இருக்கின்றன. பொதுமக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தடுத்து நிறுத்தினால், அது பிரச்சினையாக மாறி, பப்ளிக் கிளாஷ் உருவாகும் என்பதால் சாராயம் கடத்தும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. போலீஸ் கள்ளச் சாராயத்தைத் தடுக்க பொதுமக்கள் உதவி வேண்டுமென்று கருதினால், அந்த உதவியைத் தர ஜனதா பேரியக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் சின்ன மாவட்டம். அங்கே அதிகாரிகள் கண்ணுங்கருத்துமாகச் செயல்பட்டால், அந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தளவில் மது விலக்கை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த முடியும். (மணி அடிக்கப்பெற்றது) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தினுடைய கோரிக்கைகளை எல்லாம் நான் எடுத்து உரைத்திருக்கிறேன். அவற்றை எல்லாம் கவனத்திலே கொண்டு, நல்ல அதிகாரிகளை நியமித்து, கள்ளச் சாராயம், கள்ளு, கொலை குற்றம் ஆகியவை அதிகமாக நடந்து வருவதைத் தடுத்திட எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, அமைகிறேன்.

திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சார்பிலே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மாரியக் கோரிக்கை எண்கள் 15, 16 ஆகியவற்றின்மீது எனது சில கருத்துக்களை இங்கே முன்வைப்பது என் கடமை என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. சுடலூர் இ. வி. வேலு]

[1987 மே 4]

தமிழகக் காவல் துறையைப் பொறுத்தளவில் உலகத்திலுள்ள
 அனைத்து இடங்களையும், இந்நியாவிலே முதலிடத்தையும்
 பெற்று, பல பாராட்டுக்களைப் பெற்றிருக்கிறது. சென்ற
 ஆண்டைப் பொறுத்த அளவில் உயர் காததல் பணக்காக
 இந்நியாவனுடைய பிரதம அமைச்சராக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் திரு. ராஜிவ் காந்தி அவர்களிடமிருந்து தமிழகக் காவல்
 துறை 5 பதக்கங்களைப் பெற்றிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல், குடியரசுத் தலைவரிடமிருந்து நம்முடைய தமிழ்நாடு
 காவல்துறை 29 பதக்கங்களைப் பெற்றிருக்கிறது. தமிழகத்தின்
 தன்னிகரில்லாத, ஏழைகளின் ஒளி விளக்காக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் திருக்கரத்
 தால் காவல் துறை 58 பதக்கங்கள் பெற்றிருக்கிறது. அதோடு
 மட்டுமல்லாமல், காவல் துறையில் உள்ள நண்பர்கள் எல்லாம் 10
 ஆண்டுக்காலம் சீராகவும், செம்மையாகவும் பணிகள் ஆற்றினால்
 அவர்களுக்குப் பதக்கம் கொடுக்கும் வகையில், சென்ற ஆண்டு
 காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் 1,366 பதக்கங்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். எனவே இந்தத் துறை பாராட்டுக்குரிய துறையாக நாட்டிலே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தளவில், தமிழகம் பொருளாதார முன்னேற்றம் பெற்று, சமுதாயத்தில் உள்ளவர்கள் பயனடைந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு காவல் துறை உதவி செய்திருக்கிறது. அதோடுமட்டுமல்லாமல், காவல் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் குறைந்த எண்ணிக்கையை வைத்துக்கொண்டு, இன்றைக்கு நாட்டிலே நற்காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பது பாராட்டுக்குரிய செயலாகும். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் 989 காவல் நிலையங்களையும், 185 புறக் காவல் நிலையங்களையும் வைத்து, 63,974 காவல் துறை நண்பர்களை வைத்து சீராகவும், செம்மையாகவும் காவல் துறை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

சென்ற ஆண்டு திருநெல்வேலி, அருப்புக்கோட்டை இடைத்தேர்தல்கள் நடந்தன. அதற்கு முன்னால் நடந்த இடைத்தேர்தல்களைப் பார்த்தால், அங்கே சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள் சீர்குலைந்து பல்வேறு சாதிக் கலவரங்கள் உருவாகிய வரலாற்றைக் கண்டிருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு திருநெல்வேலி

1987 மே 4] [திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு]

(பிற்பகல் 1-20)

யிலும் அருப்புக்கோட்டையிலும் ஜாதி கலவரம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். பத்திரிகைக்காரர்கள் கணிப்பாகக் கூறினார்கள். ஆனாலும்கூட சென்ற ஆண்டு இடைத் தேர்தில் மிகவும் நல்ல முறையிலே பாதுகாப்போடு நடைபெற்றது. இப்படி நடைபெறக் கூடிய அளவில் காவல்துறை தன்னுடைய பணியினை செய்து கொண்டிருந்தது.

இந்திய எல்லைக் கோட்டிலே எப்படி ராணுவ வீரர்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற உணர்வோடு—தியாக உணர்வோடு—இருக்கின்றார்களோ அதைப்போல இந்தியாவிலே உட்பகுதியிலே இருக்கின்ற காவல்துறையைச் சார்ந்தவர்கள், நம்முடைய நண்பர்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற உடைமைகளை நல்ல முறையிலே காப்பாற்றுகின்றார்கள். சமுதாயப் பற்றோடு இன்றைக்கு நாட்டைக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை என்னால் சொல்ல முடியும்.

சென்ற ஆண்டுகூட, திரு. குமாரசாஸ் அவர்கள்கூட இங்கே பட்டியல் போட்டுக் காண்பித்தார்கள். புகார் எல்லாம் அதிகமாக வருகிறது. விசாரணை என்று வருகின்றபோது குறைவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஒரு கணக்கில் சென்ற ஆண்டைவிட, இந்த ஆண்டு அதிகமாகக் கண்டுபிடித்ததாகவும், சென்ற ஆண்டைவிட, 6 சதவிகிதம் குற்றங்கள் எல்லாம் சமுதாயத்தில் இருந்தே களையப்பட்டது. சென்ற ஆண்டு 69.8 சதவிகிதம் கண்டுபிடித்து இருக்கின்றார்கள். இந்த ஆண்டு 69.2 சதவிகிதமாகக் குற்றம் குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், 6 சதவிகிதமாகத் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் குறைந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் காவல்துறை சீராகவும் செம்மையாகவும் செயல்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் என்று நான் சுட்டிக் காட்ட முடியும்.

தமிழ்நாட்டு காவல் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் சுடியரிமை பாதுகாப்புச் சட்டம், வரதட்சணை கொடுமைச் சட்டம் போன்ற சமுதாயச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை நாட்டிலே அமுல்படுத்துவதில் காவல்துறை உறுதுணையாக இருக்கிறது என்று

[திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு] [1987 மே 4]

என்னால் சொல்ல முடியும். சாதிச் சண்டையைப் பொறுத்த மட்டில், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பேரணாம்பட்டிலே கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக அது நடைபெறவில்லை என்று சொன்னால், அதற்கு காரணம் காவல்துறை நண்பர்கள் பெரு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டதுதான். அந்த பேரணாம்பட்டு அளவில் ஒரு சமுதாய அமைதிக் குழுவை உருவாக்கி அதன்மூலம் சாதி சண்டையில்லை என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இந்த ஆண்டு சென்ற மாதத்தில்கூட நம்முடைய தென்காசி சட்டப் பேரவை உறுப்பினராக இருக்கின்ற, திரு. வேங்கட ரமணன் அவர்கள் தொகுதியில் ஒரு பிரச்சினை ஏற்பட்டது. 15-9-1986 அன்று முகரம் பண்டிகை நடைபெற்றது. அப்போது 'அந்தப் பகுதியிலே ஊர்வலம் போகின்றபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர் வீட்டிலே சென்று தாக்கியதாக அன்றைக்குப் பத்திரிகை யிலே பார்த்தோம். உடனே தொகுதியில் 17-9-1986 அன்று அமைதிக் குழுவை நம்முடைய காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் அங்கே உருவாக்கித் தந்தார்கள்.

அதேபோன்று இன்றைக்குக் கற்பழிப்பு பற்றிச் சொன்னார்கள். நாட்டிலே கற்பழிப்பு என்பது காவல் துறையை வைத்துக் கொண்டு செய்வதல்ல. சமுதாயத்திலே நடைபெறுகிற ஒரு தவறு, அதைக் களைய காவல் துறை முயற்சி எடுக்கிறது. ஆனாலும் இதில் சமுதாயத்திலே இருப்பவர்களாகப் பார்த்துத்தான் திருந்த வேண்டுமே ஒழிய, இதிலே காவல்துறையைக் குறை சொல்வதில் பயனில்லை. எனவே சமுதாயத்தில் இருப்பவர்கள் கற்பழிப்புச் செய்பவர்களுக்கு உடந்தையாக இல்லாமல், அதுபோன்றவர்களை கண்டிக்கின்ற வகையிலே சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கு முன்னோடியாக எல்லோரும் இருக்கவேண்டும் என்று இந்த நோத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். கற்பழிப்பைப் பொறுத்த அளவில் அந்த வழக்குகளை விசாரணை செய்யப் பெரிய பெரிய நகரங்களிலே பெண்கள் காவல் நிலையம் இருக்கின்றது. அங்கு பெண் போலீஸ் இருக்கிறது. ஆனால் ஈரூர் ஏரியாக்களிலே உள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ஆண்கள்தான் இருக்கின்றார்கள். இந்தக் கற்பழிப்பு கேஸ்கள் அங்கே வருகின்றபோது, ஆண் போலீஸ்காரர்களிடத்திலே சரியான முறையிலே பெண்களால்

1987 மே 4] [திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு]

உண்மையைச் சொல்ல முடியவில்லை. பெண்கள் உடலிலே இருக்கின்ற அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு குணங்கள் காரணமாக சொல்ல முடியவில்லை. அவர்கள் சொல்வதற்கு அச்சப்படுகின்றார்கள். எனவே ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திலும் ஒரு பெண் காவல் பிரிவு உருவாக்குவதுதான் நல்லது. அதன் மூலமாக கற்பழிப்பு கேசிகளை விசாரித்து உண்மையை அறிய ஒரு வாய்ப்பாக அது இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று இந்த வரதட்சணைக் கொடுமையை நாம் பார்க்கிறோம். மாமியார் பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னாலும்கூட வட்டட்சணை கொடுமை என்று அப்பாவின் மூலமாக புகார் கொடுத்து விடுகின்றார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே கொடுத்து விடுகின்றார்கள். உடனே காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் எப்.ஐ.ஆர். போட்டு விட்டுத்தான் விசாரணையை ஆரம்பிக்கிறார்கள். தன்னுடைய விட்டுக்காரர் பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னாலும் வரதட்சணைக் கொடுமை என்று புகார் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் உடனே எப்.ஐ.ஆர். போட்டுவிட்டுத் தான் விசாரிக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த எப்.ஐ.ஆர். போடுவதற்கு முன்னாலேயும் விசாரிக்க வேண்டும். ஏனென்று சொன்னால் புகார் வந்து கொடுக்கின்ற பெண் பற்றி எப்படி புரிந்துகொள்வது? எனவே எப்.ஐ.ஆர். விசாரணைக்குப் பின்னால் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மசாஜ் கிளப்பைப்பற்றி சென்ற முறை சட்டப் பேரவையிலே திரு. சைதை துரைசாமி அவர்கள் பேசினார்கள். இந்த ஆண்டை எடுத்துக்கொண்டால் சென்னையைப் பொறுத்த அளவில் மசாஜ் கிளப்புகள் பூராவையுமே ஒழித்துவிட்டோம். ஆனாலுங்கூட பெரிய பெரிய ஓட்டல்களிலே கேபரே டான்ஸ் என்ற முறையிலே அங்கே ஆடை அவிழ்ப்பு நடைபெறுகிறது. அந்த ஆடை அவிழ்ப்பை ஒழிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்காக சட்டம் கொண்டு வந்து பெரிய பெரிய ஓட்டல்களிலே கேபரே டான்ஸ் நடப்பதை அகற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு] [1987 மே 4]

திருட்டுக்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக சென்ற ஆண்டு மானியத்திலே சொன்னேன். சென்னையிலே திருட்டைப் பிடிக்க நாய்கள் வைத்திருக்கின்றார்கள். இது ஒரு மாவட்டத்திலே யிருந்து வேறு மாவட்டத்திலே வந்து பிடிக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அந்த தடையங்கள் மாறி விடுகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. உடனடியாக செயல்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைத்தேன். மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நான் சொன்னதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றார்களா என்பது தெரியவில்லை. இந்த ஆண்டு வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, சேலம், தஞ்சாவூர், இராமநாதபுரம், சிதம்பரனார் ஆகிய ஆறு மாவட்டங்களின் தலைநகர்களிலும் திருட்டுக்களைக் கண்டுபிடிக்க மோப்ப நாய் பிரிவுகளை அமைப்பதாக தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதுபோல சென்னையிலே குதிரை படைகளின் துணையுடன் சட்டம் ஒழுங்கை பராமரிக்கின்ற முறை நடைமுறையில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு மதுரை, திருச்சி, கோவை போன்ற பெரிய பெரிய நகரங்களிலும் இந்த குதிரைப் படைகளை அமைத்து சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரித்து அமைதிப் படுத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் நாட்டிலுள்ள பல்வேறு சமுதாயப் பிரச்சினைகளை அன்றாடம் காவல் துறையினர் சந்தித்து, சமுதாயத்தை கீர்ப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

அதேநேரத்தில் இன்றைக்கு அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்த சில பேர்கள் மேடையிலே ஏறி பேசி, சமுதாயத்தை தூண்டிவிட்டு சண்டை சச்சரவை உருவாக்கி, லா அண்ட் ஆர்டர் பாதுகாப்பாக இல்லாத நிலையில் ஒரு நிலைமையை உருவாக்குவதற்காக தங்களுடைய பேச்சுக்களை மேடையிலே அமைத்துக்கொள்கிறார்கள். எப்படியாவது நாட்டிலே குழப்பத்தை உண்டு பண்ண வேண்டும் என்று பார்க்கிறார்கள். குட்டையை குழப்பி இறால் பிடிக்கலாம், நண்டு பிடிக்கலாம் என்று கிராமத்தில் சொல்லுவார்களே, அதுபோல இவர்கள் எப்படியாவது பேசி நாட்டிலே குழப்பத்தை உண்டு பண்ணி இறால் பிடிக்கலாம் என்று புரர்க்கிறார்கள். அது முடியாது. தமிழ்நாட்டிலே இன்றைக்கு தி.மு.க. தலைவர் கலைஞர் திருநாதிதி மதுரை அதிபைத் தலைத்துக்கொண்டு

1987 மே 4] [திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு]

அவா இதை சமுதாயம் பற்றி நல்லவைகளை பரப்ப வேண்டியவர், ஏனோ தொய்வலலை மேடையிலே 'தமிழ்நாடு பஞ்சாபாக உருவாக வேண்டும்' என்று பேசுகிறார். தமிழ்நாட்டிலே அவர்கள் செய்துக்கொண்டிருக்கின்ற குழப்பம் போதாதாம். தமிழ்நாட்டிலே புதிதாக குழப்பத்தை பஞ்சாப் மாதிரி கொண்டு வரவேண்டுமென்று பேசுகிறார். ஏன் இப்படி தமிழகத்தை அவர்கள் குழப்ப வேண்டும்? இது ஒரு முகப்பு. அதுபோல கருணாநிதி அவர்கள் ஒன்றை பேசியிருக்கிறார். 'யுத்தப் பிரகடனம் செய்வேன்' என்று சொல்லுகிறார் என்றால் இவர் என்ன இரானுவ அமைச்சரா அல்லது பிரதம அமைச்சரா? தமிழ்நாட்டிலே உள்ள போலீசோடு யுத்தம் நடத்த வேண்டிய நிலை வந்து விடும் என்று சொல்லுகிறார். போலீசோடு நான் போராடுவேன் என்று பேசுகிறார். அப்படி என்றால் நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கை காப்பாற்ற விடாமல் தடுக்க வேண்டும் என்பதுதானே பொருள். அதுமட்டுமல்ல சொல்லிய நேரத்தில் செர்ன்னபடி வராதாம் புரட்சி. நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு வராதாம் புரட்சி. பூகம்பத்தைப்போல திடீரென்று புரட்சி வெடிக்குமாம். புரட்சி திடீரென்று வெடிக்குமளவிற்கு அதற்குரிய ஆயத்தங்கள் மவுனமாக நடைபெறும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி என்றால் நல்ல ஒரு சமுதாயமாக இருப்பதை எப்படிக் கவனமாக குட்டிச்சுவராக ஆக்க வேண்டும் என்பதுதானே அவர்கள் திட்டம். தமிழ்நாட்டில் எப்படிக் கவனமாக குழப்பத்தை உண்டு பண்ணியாவது ஆட்சியை பிடித்து விட வேண்டுமென்று கனவு கண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் இருக்கின்ற இந்த சமுதாயத்தை எப்படிக் கவனமாக குடுத்துவிட வேண்டும், நாட்டிலே இப்படிப்பட்ட பேச்சுகளின் மூலமாக குழப்பத்தை உண்டுபண்ணிவிட வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள் என்றால், இவர்களுக்கு பதவி ஆசை பிடித்து விட்டது என்றுதான் பொருள். அதற்காகத்தான் மேடையிலே இப்படிப்பட்டப் பேச்சுக்களை அவர்கள் பேசுகிறார்கள். இப்படி எல்லாம் பேசுவது நல்ல சமுதாயத்தை குட்டிச்சுவராக ஆக்கிவிடும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1987 மே 4]

திரு. ஆ. நடராசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கலைஞர் அவர்கள் மேடையிலே பேசியதுபற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இந்தப் பேச்சுகளுக்கும் இந்த காவல் துறை மானியத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உறுப்பினர் திரு. ரகுமான் கான் பேசும்போது மேடை பேச்சுப் பற்றி குறிப்பிட்டார். அதற்காகத்தான் வெளியிலே நடப்பதை இங்கே பேச வேண்டாமென்று குறிப்பிட்டேன். இனிமேல் வெளியே நடப்பதை இங்கே பேச வேண்டாம்.

திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சமுதாயத்தை நல்ல முறையில் சீர்படுத்த வேண்டுமென்றால் அனைவரின் நல் ஒத்துழைப்பும் வேண்டும். நல்ல சமுதாயம் உருவானால்தான் நாட்டிலே சட்டம் ஒழுங்கு நல்லமாதிரி இருக்கும் என்று நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டேன். ஆனால், அதற்கு மாறாக மேடைப் பேச்சுகளிலே இப்படிப்பட்ட பேச்சுக்களை பேசுவதன் மூலம் நாட்டிலே உணர்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறார்கள், சண்டை பிரசண்டம் செய்கிறார்கள். இந்த சமுதாயத்தை குழப்ப வேண்டும் என்பதற்கான அடிப்படை காரணமோ என்கிற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது * *

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ** என்று எதை ஆதாரமாக வைத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகிறார்.

அவர் ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் பேச வேண்டும் * * என்று சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது நீக்கப்படுகிறது.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1987 மே 4]

திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு: எதை சார் நீக்கியிருக்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ** **

திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு: என் தொகுதி பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேச வேண்டும். அடுத்து, இந்த அரசாங்கத்திலே வேலை செய்கின்ற அதிகாரிகளெல்லாம் சில நேரங்களிலே தவறுகள் செய்கிறார்கள் என்று கண்டு பிடிக்கிறோம். கண்டு பிடித்து அவர்கள்மீது வழக்கு போடுகிறோம். ஆனால் அந்த வழக்கு போட்டவுடன் என்ன ஆகிறது என்று சொன்னால், அந்த வழக்கு நீண்டுகொண்டே போய் விடுகிறது. அவர் ரிடையர் ஆகிப் போய் விடுகிறார் அல்லது இறந்து விடுகிறார். அதன் நிலை என்னவென்றே புரியவில்லை. எனவே, இதுபோன்று அரசாங்கத்திலே யாராவது அதிகாரிகள் தவறு செய்தால், அவர்கள்மீது காவல்துறை வழக்கு போடுமேயானால் ஒரு குறிப்பிட்ட கால வரையறையை நிர்ணயம் செய்து உருவாக்கி, இந்தத் தேதிக்குள் இந்தக் கேசை முடித்துவிட வேண்டுமென்று அரசு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும். அதற்காகத் தனி நடவடிக்கையைக் காவல்துறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையைப் பொறுத்தவரைக்கும் ரியல் எஸ்டேட்ட்பற்றித் தினம் பார்த்தால் விளம்பரம் வந்துகொண்டே இருக்கிறது. குறைந்த விலையில் நாங்கள் வீடு தருகிறோம் என்று சொல்லி விளம்பரம் தினம் வருவதைப் பார்த்துக்கிறோம். பக்கம் பக்கமாக வருகிறது. என்னடா விளம்பரம் என்று போய்ப் பார்த்தால், போர்டுதான் போடப்பட்டிருக்கிறது, அங்கே போய் பாதிப்பேர் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, அட்வான்ஸ் கொடுத்துவிட்டு, இடமும் இல்லை, ஒன்றுமில்லை என்று திரும்பி வந்துவிடுகிறார்கள். ஆனால், சாதாரணமானவர்கள் தவறு செய்தால் காவல்துறை அவர்கள் மீது கிரைமிலே வழக்குகளைக் கடுமையாகப்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

[திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு] [1987 மே 4]

போட்டு உள்ளே தள்ளி எல்லாம் செய்கிறது. ஆனால், இப்படி ராயல் எஸ்டேட் என்று சொல்லி வளம்பரம் செய்து, பெரிய விளம்பரத்தைக் கொடுத்து, போர்டு வைத்து இருப்பவன்மேலே எந்த வழக்கும் போடுவதும் இல்லை, அதை நாகரீகமாக விட்டு விடுகிறோம். எனவே அவர்கள் மீது White-Collar Crime or Cheating என்ற அடிப்படையிலே வழக்குகளைப் பதிவு செய்து விவரமாக விசாரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்தக் காவல்துறையைப் பொறுத்த வரைக்கும் நான் பார்க்கிறேன், காவல்துறை ஏதோ தவறு செய்ததைப்போல ஏதாவது தவறாகப் புகார் வந்து—மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சகுமன்கான் நம்முடைய விழுப்புரம் தொகுதியிலே நடைபெற்ற வளவனூர் சம்பவத்தை இங்கே சுட்டிக்காட்டினாரே, அதைப்போல தவறான செய்தியை வைத்துக்கொண்டு, காவல் துறையைப்பற்றி, சட்டமன்றத்திலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் சொல்லுகின்றபொழுது, விமர்சனம் செய்கின்றபொழுது, எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்களெல்லாம் கேட்கிறார்கள் என்பதற்காக அரசாங்கத்திலே என்ன செய்கிறோம் என்றால், ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் அமைத்து விடுகிறோம். ஆனால், காவல்துறைக்காக இந்தச் சட்டமன்றத்திலே நாம் பேசுவது இல்லை. அவர்களுக்கு உரிய பாதுகாப்பு கொடுத்தாக வேண்டும். சட்டமன்றத்திலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களெல்லாம் காவல்துறைக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்தால் தான், சமூகத்திலே சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பாதுகாப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லி, மக்களுடைய நண்பர்களாகத்தான் காவல் துறை இருக்க முடியும். (மணியடிக்கப்பட்டது) என்னுடைய தொகுதி பிரச்சினையைப் பற்றி மட்டும் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் அமைக்க தண்டராம்பட்டுக்கு—ஆணை பிறப்பித்தார்கள். ஆனால் இன்னும் அதனுடைய நிலை அது ஆணையாகவே இருக்கிறது. எனவே, நான் புரட்சித் தலைவரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், எங்கள் பகுதி மக்களெல்லாம் தீயணைப்பு

1987 மே 4] [திரு. கூடலூர் இ. வி. வேலு]

நிலையம் வந்ததாகத்தான் கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் வரவில்லை. அதற்கு வேண்டிய ஆயத்தமான வேலைகளைச் செய்து, இந்த ஆண்டாவது அவர்களுடைய திருக்கரத் தாலே எங்களுடைய தண்டராமப்பட்டிலே துவக்கி வைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்த பேரவைத் தலைவரவர்களுக்கு மீண்டும் ஒருமுறை நன்றி சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேலு அவர்கள் பேசுகிறபோது எஃப்.ஐ.ஆர். எழுதுவதற்கு முன்னாலே விசாரணைகளை—கற்பழிப்பு வழக்குகளிலும், மாமியார் மருமகள் வழக்குகளிலும், வரதட்சிணை வழக்குகளிலும், விசாரணை—நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் ஒரு வழக்கறிஞர். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை வலியுறுத்தலாமா? எஃப்.ஐ.ஆர். என்று சொன்னாலே, (First Information Report) அல்லவா? அவர்கள் சொல்வதை ரிக்கார்டு செய்வதற்கு முன்பே விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று திரு. வேலு அவர்கள் சொல்கிறார்களே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: You can treat it as a petition எஃப்.ஐ.ஆர். தேவை இல்லை.

*திரு. கே. சுப்பராயன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே அமைச்சரவர்களால் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற காவல்துறை மற்றும் தீயணைப்புத் துறையின் ஆய்வுரையின்மீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாகச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற தமிழ்நாடு காவல்துறையினுடைய விவரங்களைப் பற்றிய குறிப்புக்கு 'ஆய்வுரை' என்று பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆய்வுரை என்பதற்கு என்ன பொருள்? ஆய்வுரை என்று எந்தப் பொருளை உணர்ந்து, உணர்ந்தவர்கள் பெயர் சூட்டியிருக்கிறார்கள் என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆய்வுரை என்று சொன்னால், அது விரிப்பு. வெறுப்பற்ற நிலையில், பிரச்சினையின் முழுத் தன்மையைப் பற்றிப் பேசியதாகவும், ஆய்வுரைப் பற்றிய காரண

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987 மே 4]

காரியத்தோடு விமர்சனத்தை உள்ளடக்கியதாகவும்தான் ஆய்வுரைகள் இருக்க வேண்டும். ஆனால் தமிழ்நாடு காவல்துறை ஆய்வுரை என்று அரசினால் முன் வைக்கப்பட்டிருப்பது என்பது விவரங்களின் தொகுப்பே தவிர, ஆய்வுரை அல்ல என்கிற விமர்சனத்தை நான் முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, ஒரு விஷயத்தை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சட்டம் ஒழுங்கைப்பற்றிப் பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சட்டம் ஒழுங்கு என்பது சட்ட ஒழுங்குக்காக அல்ல. சட்டம் ஒழுங்கு என்பது மக்களுக்காகத்தான்.

மக்களுக்காக சட்டம் ஒழுங்கு என்ற அடிப்படையில் இருந்து சிந்தனை செய்து, செயல்படுத்த வேண்டும். சட்டம் ஒழுங்கை வெறும் சட்டம் ஒழுங்கு பாதுகாப்பது என்ற நிலைக்கு நாம் கீழே இறங்கி போவோமேயானால் பல்வேறு விபத்துக்கள் தேரிடும் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே நம்முடைய தேசியப் போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலே கூட குறிப்பிட்டிருப்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சட்டம் ஒழுங்கை அமல்படுத்தும் அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யாமல் பாதுகாப்பதும், கடமைப் பொறுப்பிலிருந்து வழுவாமல் இருப்பதும் அவர்களுக்குள்ள தனியான சுயேச்சையான அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தும் போது எந்த ஒரு குடிமகனையும் அது காயப்படுத்தாமல், எரிச்சல் ஊட்டாமல், வேண்டாத சர்ச்சையை அவர்களுக்கு உருவாக்காமல் பாதுகாப்பதே ஜனநாயகத்தில் நல்ல அரசாகும் என்று போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டு சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது ஒரு ஜனநாயகத்தில் நல்ல அரசு என்று சொல்லுகிற போது, தங்கள் அதிகாரங்களை தறிகெட்டதனத்தில் பயன்படுத்துவது என்ற நிலை ஏற்படுகிறபோது அரசின் நோக்கத்தை, ஜனநாயகத்தை மக்களுக்குத் தவறாகச் சித்தரிக்கப் பயன்படும்.

1987 மே 4] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

படுத்தும் நிலை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவேதான் இங்கே நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புவது, இன்றைய தமிழ்நாட்டுக் காவல்துறை நடவடிக்கையைப் பொறுத்தவரைக்கும் இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பில் பல்வேறு விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மக்கள் நலனே பிரதானமாக இந்த மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது, மக்கள் நலனே முக்கியக் குறிக்கோளாக இருக்கிறது என்று இந்த ஆய்வறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதால் மக்கள் நலன் இந்த காவல் துறையின் நடவடிக்கையால் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் குறிப்பிட்டு குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லுகிறபோது காவல் துறையின் ஒட்டுமொத்த அமைப்பே இத்தகைய நிலைக்கு இரையாகி இருக்கிறது என்று குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் காவல் துறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதி மீட்க முடியாத அளவுக்கு அழுதிப் போய்விட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏதோ போகிற போக்கிலே பொறுப்பற்ற முறையில் சொல்லிவிட்டு போவதல்ல இது. அதற்குரிய காரண காரியங்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயமும் இங்கே அரசினுடைய ஆய்வு அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாயத்தின் நீய சக்திகளைக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்குத் தண்டனை வாங்கிக் கொடுத்து அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பு நிரம்பிய சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொடுப்பதிலும் காவல் துறையினர் சிறந்த வெற்றி பெற்றுள்ளனர் என்று பெருமைப்படுத்துவதற்கு முற்றிலும் பொருத்தமான முகாந்திரம் நடைமுறையில் இல்லை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதே தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு பத்திரிகைகள், குறிப்பாக 'தினமலர்' பத்திரிகையில் சென்னை மாநகரிலும் கோவை நகரிலும் ஆயிரக்கணக்கான ஜேப்படித் திருடர்கள் சுதந்திரமாக உலாவுவதாகக் குறிப்பிட்டு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்கள். சென்னையில், தமிழ்நாட்டின் தலைநகரில், ஐயாயிரத் திற்கு மேற்பட்ட ஜேப்படித் திருடர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது அல்லவா? அவர்களை வைத்து தமிழ்நாட்டுக் காவல் துறைக்கு ஏதாவது வீரச்சக்கர விருது கொடுத்தாலும்

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987 மே 4]

கொடுக்கலாம். அந்த அளவுக்கு ஜேப்படித் திருடர்கள் இந்த சென்னை மாநகரில் பெருகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் போலீசாருடைய கண்களுக்குப் புலப்படவில்லையா? அவர்களைக் கண்டறியக்கூடிய துட்பக் கருவிகள் இல்லையா? அவர்களைக் கண்டும் காணாததுபோல் விட்டு விட்டார்களா? என்ன காரணம் என்பதை அமைச்சரவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் இங்கே நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில குறிப்பிட்ட பேருந்துகளில் அமைச்சர்களே சென்றாலும்கூட ஜேப்படித் திருடர்களிடமிருந்து தப்பிச் செல்ல முடியாது. அந்தப் பேருந்துகளில் அமைச்சர்களே பயணம் செய்தால் கூட பாக்கெட் காலியாகிவிடும். இங்கே அந்த அளவுக்கு பாதுகாப்பற்ற நிலை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, குற்றவாளிகள் பற்றி மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியோடு பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து அமைதியை நிலைநாட்டி, தமிழ்நாட்டு காவல்துறை முன்னேறி இருப்பதுபற்றி பெருமைப்படுகிறார்கள். அப்படிப் பெருமைப்படுவதற்கு எந்தவிதமான அடிப்படையும் இல்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் இனப் பூசல் அதிகமின்றி பொதுவாக அமைதி காத்து வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக என்று சொல்வதற்கு என்ன பொருள் என்று தெரியவில்லை. பொதுவாக அமைதி காத்து வருகிறது என்று சொல்லுகிறபோது அந்த செய்திக்குக் கீழே தமிழ்நாட்டில் இனக் கலவரங்கள் எங்கெங்கே நடைபெறுகின்றன என்ற விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படியானால் இது முன்னுக்குப் பின் முரண் இல்லையா? தமிழ்நாட்டில் இனக் கலவரங்கள் நடைபெறுகின்றன; இதுவரை இல்லாத அளவுக்கு நடைபெறுகின்றன என்பது முழு உண்மை அல்லவா? அதுபற்றியும் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். இங்கே சில அமைச்சர்களுக்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆட்சியிலே இருக்கிறோம் என்பதாலே அதிகாரிகளுடைய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் நியாயப்படுத்துவது என்று நீங்கள் அணுகிவிடுவீர்களா? அல்லது தவறாகப் போய்விடும். கடந்தகால வரலாற்றை தயவுசெய்து திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழக

1987 மே 4] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

(பிற்பகல் 1-40)

அமைச்சரவையிலே நான் பெரிதும் மதிக்கிற பல அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது தமிழக காவல் துறையினர் கடந்த காலங்களில் பொய் வழக்கு போடவில்லையா? 1972-லே இதே தமிழ்நாட்டில் அண்ணா தி.மு.க. தோற்றுவிக்கப்பட்ட போது போலீசார் அண்ணா தி.மு.க. வினரோடு யுத்தம் நடத்த வில்லையா? இது குறித்து நீங்கள் குற்றம் சாட்டவில்லையா? பல்வேறு வழக்குகளில் அவர்களைச் சிக்கவைக்கவில்லையா? அன்றைக்கு நாம் என்ன சொன்னோம்? நாங்களும் உங்களோடு இருந்து சொன்னோம் என்பதை மறந்துவிடவில்லை. அன்றைக்கு போலீசார் பொய் வழக்கு போடுகிறார்கள் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட பல பொதுக் கூட்டங்களில் சொல்ல வில்லையா? ஆனால் நீங்கள் இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிற நிலைமையில் நான் வேறு ஒன்றும் கேட்க விரும்பவில்லை. அந்தப் பொய் வழக்குகளை நியாயப்படுத்துவது என்று நீங்கள் முடிவு எடுத்து விட்டால்—மங்கை சூதகம் அடைந்து விட்டால் கங்கைக்குப் போகலாம், கங்கையே சூதகம் அடைந்துவிட்டால் என்ன செய்வது?—எனவே அரசாங்கமே இதை நியாயப்படுத்தத் தொடங்கிவிட்டால்

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, கங்கையைச் சுத்தப்படுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு அமைச்சருக்கு நன்றி. அது சுத்தப்படுத்தப்படுகிறதா இல்லையா என்பது பற்றி வர னாகிக்குப் போய்விட்டு வந்தவர்களுக்குத் தெரியும்; அதற்குள் நான் போக விரும்பவில்லை.

ஜாதிய, இன உணர்வு மோதல்களைப் பொறுத்தவரையில் இசுலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற விஷயங்களில் நான் சிலவற்றைக் கவனிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் ஜாதிய, மதக் கல வரங்கள் கங்குதடை இல்லாமல் நடக்கின்றன. நான் வேண்டிக் 'கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஜாதி, மத, இனக் கலவரங்களைத் தடுப்பதில் இந்த மாநில அரசின் ஆக்கப்பூர்வமான செயல்திட்டம், அலோசனைகள் என்ன? ஜாதிய அமைப்பில் ஆளுகிற கட்சி யாவது பங்கு பெறுவது தடை செய்யப்படுமா? அதிகாரிகள்

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987 மே 4]

அத்தகைய ஜாதிய விழாக்களிலும், ஜாதிய அமைப்புக்களிலும் பங்கு பெறுவதையாவது தடை செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? ஜாதிய அமைப்புக்கள் ஊக்குவிக்கப்படுவது தடுக்கப்படும் வரையில் ஜாதிய விஷச் செடிகளுக்கு உரம் போடுவது தடுக்கப் படுகிற வரையில் இத்தகைய நிலை நீடித்துக் கொண்டதான் இருக்கும். எனவே அதுபற்றியும் மாநில அரசு அக்கறையோடு சிந்திக்க வேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதிலே சில சாதனை விவரங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பல்வேறு விஷயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஏன், ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும் குறிப்பிடவில்லை? தமிழ்நாட்டில் இதுவரையில் போலீஸ் அத்துமீறல்கள் நிகழவே இல்லையா? காவல் துறையினர் அட்சர சுத்தமாக நடந்து கொள்கிறார்களா? தமிழ்நாடு போலீசார் முற்றிலும் சட்டத்திற்கு பொருத்தமான முறையில், நூலில் நடை போடுவதைப்போல நடை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களா? இல்லை என்பதைப் பொறுத்தவரையில் கைப் புண்ணுக்குக் கண்ணாடி வேண்டியதில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இது துலாம்பர உண்மை. ஆகவே ஒன்றிரண்டு சம்பவங்களையாவது சொல்ல வேண்டாமா? நாமே, நடந்த வற்றை மறைத்து அத்தகைய நிலை இந்த காவல்துறையில் நடக்க வில்லை என்ற வகையில் நியாயப்படுத்தலாமா? நீங்கள் எதிர்க்கட்சி என்று ஏற்படுகிறபோது என்ன ஆகும்? அப்போது இதே போலீஸ் தடி ஆள்கிற கட்சிக்குச் சாதகமாக எதிர்க்கட்சிக்கு எதிராகச் சுழற்றப்படும். அத்தகைய விபத்து ஏற்படும் அல்லவா? அதை ஆட்சியில் இருக்கிறபோதே தடுக்க இந்த ஆட்சியிலாவது ஒருசில நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். நான் சொன்னால் கூட கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலிருந்து சொல்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள்; அல்லது சோவியத் யூனியன் பற்றிச் சொன்னால்கூட அது கம்யூனிஸ்ட் நாடு என்று கூடச் சொல்வார்கள். ஆனால் லண்டன் மாநகரத்தைச் சேர்ந்த போலீஸ் கமிஷனர் ராபர்ட் மார்க் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். போலீஸ் கையிலே உள்ள ஆயுதங்கள், முற்றிலும்

1987 மே 4]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

மாக மக்களின் நலனுக்காகச் செயல்படுத்துகிறோம் என்ற உணர்வும் மக்களின் நம்பிக்கையும் ஆதரவும்தானே தவிர துப்பாக்கிகளும் தோட்டக்களும் அல்ல என்று லண்டன் போலீஸ் கமிஷனர் சொல்கிறார்.

நம்மைப் பொறுத்தவரையில் விடுதலை பெற்றுவிட்டோமே தவிர இன்னும் பிரிட்டிஷ்காரர்களுடைய பழைய பழக்கவழக்கங்களிலிருந்தும் மரபுகளிலிருந்தும், சிந்தனையிலிருந்தும், செயல்முறைகளிலிருந்தும் முற்றிலும் விடுபடவில்லை. இதைப் பொறுத்தவரையில் போலீஸாரின் நிலையே அதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. சதந்திரப் போராட்டத்தை ஒடுக்க பயிற்றுவிக்கப்பட்ட இந்த காவல்துறை சதந்திரம் பெற்றதற்குப் பிறகு, சட்டத்தின்முன் எல்லோரும் சமம் என்று சொல்லப்படுகிற அரசியல் சட்டம் இருக்கிற இந்த நிலையில் குடிமக்களைத் துன்புறுத்துவதும், சட்டவிரோதமாக சித்திரவதை செய்வதும் தொடர்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. உச்ச நீதிமன்றம் கூட தமிழ்நாட்டின் காவல் துறையைக் கண்டித்து இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டின் காவல்துறையினுடைய கஸ்டடியில் நடைபெறுகிற பல்வேறு இறப்புக்களைப் பற்றிக் கடுமையாகக் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறது என்பதை நான் நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். அது பற்றியும் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

சில சம்பவங்களை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இது போகிறபோக்கில் சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகள் அல்ல. கோவை மாவட்டத்தில் திருப்பூர் சட்டமன்றத் தொகுதிக்குள் உள்ள பரமசிவம்பாளையத்தில் கடந்த 2—12—1985 அன்று மாலை 6 மணிக்கு புவரத்தாள் என்ற கருப்பாத்தாள், 26 வயதுடைய பெண்மணி கற்பழிக்கப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டு அவளுடைய நகைகள் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இது குறித்து அவளுடைய சகோதரன் பெருமாநல்லூர் காவல் நிலையத்திலே புகார் கொடுத்தார். ஆனால் நடந்தது என்ன? இன்னார் கொலை செய்தார் என்று பெயர் சொல்லி புகார் கொடுத்தும் நடவடிக்கை இல்லை. அதாவது கண்ணுசாமி என்ற கருப்பசாமி—பரமசிவம்பாளையம் மற்றும் சுகமார், முருங்கப்பாளையம்—திருப்பரையச் சேர்க்குவர்கள்—உடைய இரண்டு பேரும்தான் என்னுடைய

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987 மே 4]

தங்கையை கற்பழித்துக் கொன்றுவிட்டு நகையைக் கொள்ளை அடித்துச் சென்றார்கள் என்று குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார். இன்றைக்கு வரையில் அந்தக் குற்றவாளி மீது நடவடிக்கை இல்லை. அதமட்டுமல்ல கற்பழித்து, கொலை செய்து அவர் அணிந்திருந்த 7 பவுன் தாலிக்கொடி, ஒரு பவுன் காதுக்கம்மல் ஆகியவை கொள்ளை அடிக்கப்பட்டு இன்றைக்கு அவினாசித் தாலுக்காவை சேர்ந்த கோதபாளையம் மொட்டையப்ப கவுண்டர் வசம் அடகில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பொறுப்போடு போலீசிலே புகார் கொடுத்தும் கூட அந்த போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நான் அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சாட்டவில்லை; அரசு தான் காரணம் என்று நான் பொறுப்பற்ற முறையில் குற்றம் சாட்டவில்லை—ஆனால் அந்த அதிகாரிகள் இப்படிச் செய்கிறார்களே, கற்பழித்து கொள்ளை அடிக்கப்பட்ட நகை இன்ன இடத்தில் இருக்கிறது, கொலை செய்தவர் இன்னார் என்று சொன்னதற்கு பிறகு, கொடுமையிலும் கொடுமை என்ன தெரியுமா? கொல்லப்பட்ட சகோதரியின் சகோதரனை அவினாசியின் இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃபர் இருந்த மாரப்பன் என்பவர்கடுமையாக மிரட்டியிருக்கிறார். நீ இப்படி எழுதக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார் என்றால் என்ன அர்த்தம்? இதை அரசு கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்து மிக முக்கியமான விஷயம், தோவை மாவட்டத்தில் வால்பாறையில் நடைபெற்றிருக்கிற சம்பவம். 24—8—86 அன்று கபைதா என்று சொல்லப்பட்ட பெண் காணாமல் போய்விடுகிறார். சில நாட்களுக்குப் பின்னர் 29—8—1986 அன்று தாய்முடி எஸ்டேட் அருகில் ஒரு பெண் புதைக்கப்பட்டிருப்பதாக தாய்முடி எஸ்டேட் போலீஸ் நிலையத்தில் பெண் தொழிலாளர்கள் புகார் கொடுத்த பிறகு அது தோண்டி எடுக்கப்பட்டது. அதைப் பரிசீலித்த மருத்துவர், அந்த மருத்துவ பரிசோதனையிலேயே என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்றால், 7, 8 பேர் சேர்ந்து அந்தப் பெண்ணை கற்பழித்துக் கொன்றிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்தப் பெண்ணை மேலும் டெஸ்ட் செய்து 24 மில்லி கிராம் செமன் இருந்ததாக கூட ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறார் என்று அறிகிறேன். அப்படிச் சொல்லப்பட்டு மருத்துவச்

1987 மே 4] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

சான்றிதழ் வழங்கப்பட்ட அந்த கொலையில் யாரும் கைது செய்யப்படாமல் இருந்ததோடு சந்தேகத்தின் பேரில் ஒருவரை போலீஸ் நிலையத்திற்கு கொண்டு வந்து விசாரித்தபோது அவர் ஒரு முக்கியமான தகவலைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். வால் பாறையைச் சேர்ந்த மாவு மில் அதிபர் ஆண்டியப்பனுடைய மகன் பீட்டர் என்பவர்தான் அவர். அவர் வாக்குமூலம் ஒன்றைப் போலீஸ் நிலையத்திலேயே கொடுத்திருக்கிறார். 24-8-1986 ஆம் தேதி இரவு வால்பாறையில் ஒரு பார்ட்டி நடந்தது. அந்தப் பார்ட்டியில் சில நண்பர்கள் வந்தார்கள். அதில் சபைதா என்ற பெண்ணும் இருந்தாள். அதிலே என்னை முதலில் அவளை கற்பழி என்று சொன்னார்கள். நான் மறுத்து விட்டேன்; அதற்குப் பிறகு என்ன நடந்தது என்று எனக்குத் தெரியாது என்று அவர் போலீஸ் நிலையத்திலேயே வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறார். ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறார். அந்த வாக்குமூலம் கொடுத்தவரை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். அதனடிப்படையில் உண்மைக் குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இது நடந்து ஒரு மாதத்திற்குப் பின்னர் வேறு இடத்தில் நடைபெற்ற கொலையில் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்யப்பட்ட ஷண்முகம், ராமய்யன் என்கிற இருவரை கைது செய்து இன்றைக்கு அவர்கள் சபைதா கொலை வழக்கிலே இணைக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். ஆகவே இது குறித்து ஒரு முழுமையான நீதி விசாரணை கட்டாயம் நடத்தப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் முழு உண்மையும் வெளியே வரும் என்பதோடு வால்பாறை இன்ஸ்பெக்டர் சுந்தரம் இந்த விஷயத்தில் எவ்வளவு ஒழுங்கீனமாக நடந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை குறிப்பாகச் சுட்டிக் காட்டுவதோடு சபைதா சம்பந்தப்பட்ட கொலை விஷயங்கள் குறித்து மக்கள் புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் புகார் மீது இன்றுவரையில் நடவடிக்கை இல்லை. அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதையும் இங்கே நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஒரு விஷயத்தை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ராஜபாளையத்திலே இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற பிரச்சினை. நான் மாநில அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். ராஜபாளையத்திலே நடந்தது

[திரு. கே. சுப்பராயன்] [1987 மே 4]

பற்றி டி.ஐ.ஜி. ஜூனியர் விகடனில் ஒரு பேட்டி கொடுத்திருக்கிறார்கள். “அது ஜாதிய மோதல் அல்ல, இரண்டு ரௌடி கும்பல்களுக்கு இடையிலே நடைபெற்ற மோதல்” என்று பேட்டி கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். குண்டர்கள் சட்டம் இருக்கிறதா இல்லையா? அவர்கள் குண்டர்கள், ரௌடிகள் என்று டி.ஐ.ஜி.யே ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்களே, அந்த ரௌடிகள் சுதந்திரமாக ராஜபாளையத்திலே உலா வருகிறார்கள். பொது மக்களை சுதந்திரமாக வெட்டிப் போடுகிறார்கள். படுகொலை செய்கிறார்களே அவர்களை குண்டாஸ் ஆக்டின் கீழ் பிடிக்க மாட்டார்களா? பிடிப்பது இல்லை. பலபேர் சேர்ந்து அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கிறார்கள்.

அங்கே நடைபெற்றிருக்கிற அந்தச் சம்பவம், குண்டர்களுடைய தாக்குதல் ஜாதிய சண்டை என்று சாயம் அடிக்கப்பட்டு வேறு பக்கம் திசை திருப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ராஜபாளையம் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே இருக்கக் கூடிய காவல்துறையினுடைய அனுசரணையான முற்றிலும் இசைவான ஆதரவோடுதான் அந்த ரௌடிக் கும்பல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த ரௌடிக் கும்பலை யாரும் எதுவும் பேச முடியாது. பேசினால் தாக்குவார்கள்; பேசினால் வெட்டப்படுவார்கள். இதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணம். ராஜபாளையம் கோர்ட்டிலே ஒரு வழக்கு இருக்கிறது. நீதிபதியின் முன்னால் ஒரு ரௌடியை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். ரௌடி சொல்லுகிறார் என்னை ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்புங்கள் என்று. மாஜிஸ்ட்ரேட் உனக்கு ஏந்தக் காயமும் இல்லையே எதற்காக ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்கிறார். அனுப்பவில்லை என்றால் உன்னை வெளியிலே வந்து வெட்டுவேன் என்று கோர்ட்டிலேயே ஒரு ரௌடி சொல்லுகிறார்

திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் சொல்கிற அந்த ரௌடியை ஏற்கெனவே குண்டாஸ் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1987 மே 4]

(பிற்பகல் 1-50)

திரு. கே. சுப்பராயன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது எவ்வளவு சுதந்திரமாக ரவுடிகள் நடமாடுகிறார்கள் என்பது பற்றி, ஒரு நீதிபதிக்கே அந்த நிலை யென்றால், சாதாரண பிரஜைகளின் கதி என்ன என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

* * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது எப்படி சரியாக இருக்கும்? பலமுறை சொன்னாலும் கேட்க மாட்டேன் என்கிறீர்கள். ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொன்னீர்கள், அனுமதித் தேன்:

* * *

என்ற பகுதியை நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன். ஸ்பெசிபிக்காகச் சொன்னால், சர்க்காருக்கும் பிரயோஜனம், உங்களுக்கும் பிரயோஜனம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தனிப்பட்ட வழக்குகளைப் பற்றி பேரவையில் பேசிக் காலத்தை எடுத்துக் கொள்வதைவிட பொதுவாக நாட்டில் இருக்கிற நிலைமை பற்றியும், காவல் துறை பற்றியும் பேசினால் பயனுள்ளதாக இருக்கும். தனிப்பட்ட வழக்குகளைப் பற்றி பேசினால் எப்படி பதில் சொல்வது என்று தெரியவில்லை. தனிப் பட்டவர்களுடைய பெயரைச் சொல்லி எஸ்.ஐ. இப்படி செய்தார், இன்ஸ்பெக்டர் இப்படி செய்தார் என்று சொல்வது, நடவடிக்கை யெடுப்பதற்கே தடங்கலாக குறுக்கே நின்று விடக்கூடாது என்ப கற்காகச் சொல்கிறேன்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அதற்றப்பெற்றது.

[1987 மே 4]

திரு. கே. சுப்பராயன்: ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு தான் பதம் பார்க்க முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அப்படி சொல்ல முடியாது. ஒரு நிகழ்ச்சியை சொல்லிவிட்டு ஒரேயடியாக போலீஸ் ஃபோர்ஸே இப்படி இருக்கிறது என்று திட்டுவதை அனுமதிக்க முடியாது.

திரு. கே. சுப்பராயன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முன்னாலே சொன்னேன். ஒட்டுமொத்தமாக நான் காவல் துறையை குற்றம் சாட்டுவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அப்படி சொல்லி விட்டு இந்தத் துறையே மோசம், அழுகிப் போச்சு, புழுத்துப் போச்சு என்று சொல்லுகிறீர்கள். அது சரியாக வராது. ஒரு நாள் போலீஸ்காரர்கள் எல்லாம் வீவு போட்டால் என்னவாகும்? உங்களுக்கும் கஷ்டம், எனக்கும் கஷ்டம். ஸ்பெசிபிக்காக சொன்னால் அரசாங்கம் நடவடிக்கையெடுக்க வாய்ப்பிருக்கும். சொல்வதை ஸ்பெசிபிக்காகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இராஜா பாளையத்தில் குறிப்பாக சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது, இத்தகைய ரவுடிகள் சுதந்திரமாக நடப்பது என்பது பொறுப்புள்ள தொழிலதிபர்களும், அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த ஒருசிலரும் தொடர்ந்து அதரவளிப்பதன் விளைவுதான்; அதனால்தான் ரவுடிகள் இப்படி சுதந்திரமாக செயல்படுகிறார்கள் என்று சொல்லி தஞ்சையில் ஒரே ஒரு சம்பவத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டம் மன்னார்குடியில் ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவருடைய மகன் கல்யாணசுந்தரம் என்பவரை யாரோ சிலருடைய தூண்டுதல் பெயரால் காவல்நிலையத்தில் வைத்து அடித்து அவருடைய கால் முறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கால் முறிக்கப்பட்டு இதையொட்டி நடந்த தொடர்ச்சியான இயக்கத்தின் காரணமாக ஒருசில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது, இத்தகைய சம்பவங்கள் எல்லாம் படிப்பினை பெற்று அரசாங்கம் இருந்த முயன்றால்

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987. மே 4]

முயலலாம அல்லது நியாயப்படுத்த முயற்சித்தால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. பொதுமக்களுக்குப் பாதுகாப்பற்ற நிலையில் காவல்துறை இயங்குமானால், பொதுமக்கள் தாயற்ற அநாதைகளாக ஆவார்கள். ஆகவே தாயற்ற அநாதைகளாக தமிழகம் இருப்பதை எதிர்க் கட்சிகளால் ஒருபோதும் ஒப்புக் கொள்ள இயலாது என்பதைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஈ. வே. கி. ச. இளங்கோவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நிதியமைச்சர் அவர்களால் சபையின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மாலியக்கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். பல காலமாக மிகச் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருகிற நம்முடைய காவல்துறை இன்றைய நிலையில் அந்த நல்ல பெயருக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கிறதா என்று ஆய்வு செய்து கொள்வதில் தவறு எதுவுமில்லை யென்றே கருதுகிறேன்.

இந்த நடப்பாண்டில் நடைபெற்ற சில நிகழ்ச்சிகளை இந்தக் காவல் துறை கையாண்டவிதமும், புலனாய்வு செய்தவிதமும் கண்டிப்பாக அவர்களுக்கு மேலும் சிறப்பினைச் சேர்க்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக அரியலூரில் நடந்த ரெயில் விபத்தைப் பற்றி இங்கே கூறவேண்டும். சில வன்முறை யாளர்கள் பாலத்திற்கு வெடி குண்டு வைத்து அந்தப் பாலத்தைப் பிளந்து அந்த வழியாக வந்த ரெயிலைக் கனிழ்த்து, சில அப்பாவி உயிர்களையெல்லாம் கொன்றார்கள். அந்தக் கொலைகாரர்களை மிகக் குறுகிய நாட்களில் இந்த நாட்டிற்கு அடையாளம் காட்டிய இந்தக் காவல்துறையை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல சமீபத்தில் தமிழகத்தில் சில போராட்டங்கள் நடந்தன. அந்தப் போராட்டங்கள் மூலம் கைதான சில தலைவர்கள் தாங்கள் கைதாவதன் மூலம் மக்களிடையே மீண்டும் செல்வாக்கு கிடைக்குமென்ற நிலையில் எண்ணி, நினைத்தது ஒன்று. நடந்தது ஒன்று என்ற நிலையில்தான் விரக்தியடைந்த நிலையில்தான் வெடிகுண்டு சம்பவங்கள் தலைகாட்டின. இந்த

[திரு. ஈ. வே. கி. ச. இளங்கோவன்] [1987 மே 4]

வெடிகுண்டு சம்பவங்களை முனையிலேயே கள்ளையெறிநது, அங்கே நடைபெற்ற நகழ்ச்சிகளால் எத்தனை பொய் அரசியல் சக்திகள் பின் நின்று முடுக்கி விட்டாலும் அதைக் கண்டுபிடிக்கிற ஆற்றல் தமிழகக் காவல் துறைக்கு உண்டு என்று நிரூபித்துக் காட்டிய பிறகுதான் அந்தப் பதவி போனவர்கள், மக்களிடையே செல்வாக்கற்றுப் போனவர்கள் நிறுத்திக் கொண்டார்கள் என்பதைக் கூறிக்கொள்வதில் நான் சிறிதுகூடத் தயங்க மாட்டேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. சமீபத்திலே மே 1 ஆம் தேதி செலத்திலே பாரதப் பிரதமர், எங்களுக்கு அருமைத் தலைவரே, திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் வந்தபோது, செலத்திலே மக்கள் கடலென, மிகப் பெரிய அளவிலே திரண்ட நேரத்திலே, எந்தவிதமான அசம்பாவிதமும் நடைபெறாமல் மிக அழகாக, மிக நேர்த்தியாக அந்த நிகழ்ச்சியை இந்தக் காவல்துறையினர் நடத்திக் காட்டிய விதத்திற்காக அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாக நன்றியைச் சொல்வதோடு இவ்வளவு பெரிய பாதுகாப்பைச் செய்கின்ற, அருமையாக, மிகத் திறமையாகச் செய்கின்ற இந்தக் காவல்துறையினர், ஏன் சிறு சிறு விஷயங்களில் மட்டும் தங்களுடைய திறமையைக் காட்டத் தவறிவிடுகிறார்கள் என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக நான் சொல்வது, மிக அற்பமான விஷயமாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் பல ஆண்டுக்காலமாக, கடந்த 2, 3 ஆண்டுக்காலமாக இந்தச் சபையிலே பேசப்பட்டு வருகிற ஒரு விஷயத்தை நான் கண்டிப்பாகச் சொல்லியாக வேண்டும். இங்கே சென்ட்ரல் நிலையத்திலே வருகின்ற பிரயாணிகளை இந்த ஆட்டோக்காரர்கள் ஒழுங்காக ஏற்றிச் செல்வதில்லை. அதோடு மட்டுமல்ல, மீட்டருக்கு மேல் அதிகமாகப் பணம் வாங்குகிறார்கள். பெரிய பெரிய விஷயங்களைப் பற்றி பேசும்போது, இந்தச் சின்ன விஷயம் மிகவும் அற்பமான விஷயமாகக் கூட தெரியலாம். ஆனால் நடைமுறையில் ஆயிரக்கணக்கான பிரயாணிகள் இதனால் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லியாக வேண்டும். அங்கே வெள்ளை உடை அணிந்த காவல்துறையினர் இருந்தாலும் கூட, வருகின்ற பிரயாணிகளுக்கு ஆட்டோக்களை ஒழுங்குபடுத்துவதுபோல்

1987 மே 4] [திரு. ஈ. வே. கி. ச. இளங்கோவன்]

ஒரு பாவனையைச் செய்தாலும்கூட—ஏதோ ஒருசில ஆட்டோக்கள் ஒழுங்காகச் சென்று கொண்டு இருக்கின்றனவே தவிர—பெரும்பாலான ஆட்டோக்கள் அப்படியல்ல. எனவே அங்கேயிருக்கின்ற அந்த டிரைவர்களுடைய சாம்ராஜ்யத்தை அருள்கூர்ந்து நீங்கள் உடைக்க வேண்டும் என்று தரவே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, கள்ளச் சாராயத்தைப் பற்றியும் நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன். ஒரு இடத்திலே 4 லட்சம், 5 லட்சம் என்றெல்லாம் மக்கள் கூடுமபோது, அதைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய திறன் படைத்த நீங்கள், கள்ளச் சாராயத்தை ஏன் ஒழிக்க முடியவில்லை என்று நான் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக இந்த அரசைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஏன் என்றால், நல்ல உள்ளத்தோடு ஏழை எளியவர்கள் குடிக்கக்கூடாது என்ற நல்ல உள்ளத்தோடு மாண்புமிகு முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கள்ளச் சாராயத்தை ஒழித்தது, வெறும் செயலாகத்தான் சென்றுவிட்டதே தவிர, உண்மையான பயன் இதனால் ஏழை எளியவர்களுக்குச் செல்ல வில்லை. ஆகவே, அருள் கூர்ந்து, காவல்துறைபிரிவு இதை மிகக் கடுமையாக மனதிலே வைத்துக் கொண்டு, இந்தக் குற்றங்களைச் செய்கின்றவர்கள் எப்போர்ப்பட்ட பெரியவர்களாக இருந்தாலும் சரி—அந்தஸ்திலேயும் சரி, சமுதாயத்திலேயும் சரி, செல்வாக்கிலேயும் சரி, அரசியலிலேயும் சரி—அவர்கள் எல்லாவும் பெரியவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களைக் கண்டிப்பாகக் கைது செய்து உரிய தண்டனையை வாங்கித் தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, இந்தக் காவல்துறையைப் பொறுத்தவரையில் அதில் பணியாற்றுகிற உயர் அதிகாரிகளுடைய பதவியின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதில் எந்தவிதமான அதிகப்படியான நன்மைகளும் கண்டிப்பாக விளைந்துவிடாது என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாறாக, டி.எஸ்.பி. ரேங்கிலிருந்து, வரிசையாக Inspector, SubInspector, Head-Constable, Constable Grade I and Grade II என்று காவலர்கள் வரையில் இருக்கின்ற அந்தப் பதவிகளை நீங்கள் அதிகமான எண்ணிக்கைக்கு உயர்த்தினால்தான், நடைபெறுகின்ற குற்றங்களுக்கு ஏற்ப அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள

[திரு. ஈ. வே. கி. ச. இளங்கோவன்] [1987 மே 4]

விரும்புகிறேன். இப்போது என்ன நடக்கிறது என்றால், எங்கே குற்றங்கள் நடந்தாலும் சரி, எங்கே கலவரங்கள் நடந்தாலும் சரி, அங்கேயுள்ள காவல் நிலையத்திற்குச் செல்வோமேயானால், அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிற ஹெட்-கான்ஸ்டபிளாகட்டும், அல்லது ரைட்டராகட்டும், என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், எங்கவிடம் மேன்-பவர் இல்லை, ஃபோர்ஸ் இல்லை, அவர்கள் வந்த பிறகு நாங்கள் வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். எப்போது ஹெட்-குவார்ட்டர்சிலிருந்து ஃபோர்ஸும், மேன்-பவரும் வந்து, எப்போது இந்தக் கலகக்காரர்களை, குற்றம் செய்பவர்களைப் பிடிப்பது என்பதை உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். ஆகவே கண்டிப்பாக இந்தக் காவல் துறையிலே, டிழேயிருந்து எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, காவல்துறையை நாம் நவீனப்படுத்தியாக வேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால் They should be well-equipped and well-armed என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்னும் ஹைதர் அலி காலத்து துப்பாக்கிக் கட்டைகளை வைத்துக்கொண்டு, எத்தனை காலம் நாம் இவைகளைக் கடைப்பிடிக்கப் போகிறோம் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்து பார்க்கவேண்டும். ஏன் என்றால், தமிழகத்தில் புதிதாக வெடிகுண்டுகள் குடியேறியிருக்கின்ற இந்தக் கால கட்டத்தில், நாமும் அவர்களைச் சமாளிப்பதற்காக, Well-equipped ஆகவும், well-armed ஆகவும் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்ல. வெடிகுண்டு மூலம் அப்பாவி மக்களைக் கொலை செய்பவர்களை, மத்திய, மாநில அரசுகளின் பொதுச் சொத்துக்களுக்கு நாசம் விளைவிப்பவர்களை தயவுதாட்சண்யம் இல்லாமல், அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்களை நசுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் காவல்துறையை நவீனப்படுத்துவதற்காக, 1981-லே யிருந்து 5 ஆண்டுக்காலத்திற்கு, 1986 வரையில், மத்திய அரசு 3½ கோடி ரூபாய்க்கு மேல் உதவி செய்திருக்கிறது. அதோடு

1987 மே 4] [திரு. ஈ. வே. கி. ச. இளங்கோவன்]

மாநில அரசும் 3¼ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்து, நவீனப் படுத்துவதற்கான வழிவகையைச் செய்திருக்கிறது.

(பிற்பகல் 2-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் சிறிது நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

திரு. ஈ. வே. கி. ச. இளங்கோவன்: இந்த நிதி கண்டிப்பாகப் போதாது. இன்னும் அதிகமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்து இதை விநியோகப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலத்தான், ஓய்வு பெறுகின்ற காவலர்களுடைய நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் அரசுக்கும் மக்களுக்கும் சேவை செய்த அவர்கள் ஓய்வு பெற்றவுடனே, அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பென்ஷனைப் பார்ப்பீர்களேயானால் மிகவும் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதைப் போக்கிக்கொள்வதற்காக, தங்களுடைய வயிற்றை நிரப்பிக் கொள்வதற்காக அவர்கள் சின்னச் சின்ன வேலைகளைச் செய்கின்ற நிலையைப் பார்க்கின்றபோது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் அட்சியிலே திரு. அருள் அவர்கள் பணியிலே இருந்த காலத்திலே இப்படி ஓய்வு பெறுகின்ற காவலர்களுக்கு பென்ஷனுக்குப் பதிலாக 100 மாத ஊதியத்தை ஒட்டு மொத்தமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஒரு திட்டத்தை வைத்திருந்தார்கள். அதை ஏன் இந்த அரசு செயல்படுத்தக்கூடாது என்பதை நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தது எல்லாக் காவல் நிலையங்களிலும் நடைபெறுகின்ற யதார்த்தமான ஒரு உண்மையை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். காவல் நிலையங்களில் உபயோகப்படுத்துவதற்கு ஸ்டேசனரிகளைத் தாராளமாக அனுமதிக்க வேண்டும். தன்னுடைய சூறையைச் சொல்வதற்கு ஹவர் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்றால், முதலிலே போலீஸ்காரர்கள் கேட்பது ஒரு சூயர் பேப்பரைக் கொண்டு வா என்பது. எதற்கு இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், தாவுதி நிலையங்களிலே போதுமான ஸ்டேஷனரி

[திரு. ஈ. வே. கி. ச. இளங்கோவன்] [1987 மே 4]

இல்லை என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே தாராளமான அளவுக்கு எல்லா காவல் நிலையங்களுக்கும் ஸ்டேஷனரி தந்தாக வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, வாகன வசதிகளை இப்போது அதிகமாக, தேவைக்கு ஏற்ப கண்டிப்பாக நாம் செய்து தரவேண்டும். ஏனென்றால் குற்றம் நடந்த இடத்திற்கு அவர்கள் செல்ல வேண்டுமென்றால், யார் குற்றம் செய்யப்பட்டவராக இருக்கிறாரோ அல்லது யார் வந்து குற்றத்தைச் சொல்கிறாரோ அவர்களைக் காவல்துறையினர் கார் கொண்டு வா என்றும், டாக்கியை எடுத்துக்கொண்டு வா என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலையெல்லாம் மாற வேண்டுமென்பதோடு அங்கே காவல்துறையில் பணிபுரிகின்ற அதிகாரிகளுக்கு, குறிப்பாக, டி.எஸ்.பி. பதவியிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு வாகன வசதி செய்து தரும்போது மாதத்திற்கு 115 லிட்டர் பெட்ரோல்தான் உபயோகப்படுத்தப்படவேண்டுமென்று அரசு ஆணையொன்று இருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் அவர்களுக்கு 300 லிட்டர் பெட்ரோலாவது இருந்தால்தான் அவர்கள் தேவைக்குட்பட்ட இடங்களுக்கு, குற்றங்கள் நடைபெறும் இடங்களுக்கு உடனுக்குடனே சென்று, குற்றவாளிகளைப் பிடிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தேசிய நெடுஞ்சாலைகளில் நடைபெறுகின்ற வழிப்பறிக் கொள்ளைகள் நாளுக்குநாள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1985-ல் இத்தகைய குற்றங்கள் 415 நடைபெற்றன. ஆனால் 1986-ல் 446 ஆக இது உயர்ந்து இருக்கிறது. ஆகவே இதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு 'ஹைவேஸ் பெட்ரோல் ஸ்குவாட்' ஒன்றைக் கண்டிப்பாக அமைக்கவேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால் அந்த ஹைவேஸ் பெட்ரோல் ஸ்குவாடினே செல்லுகின்றவர்களுக்கு நாம் கண்டிப்பாக மெஷின்-கன்களை வாங்கவேண்டுமென்று இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்போல இந்த 'ஸ்குவாடினே' ஹெலிகாப்டர் விங் ஒன்றையும் கண்டிப்பாக ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். இது சமீபத்திலே விரைவாக நடைபெறுவதற்கு சாத்தியமில்லை என்றாலும்கூட இதை

1987 மே 4] [திரு. ஈ. வே. கி. ச. இளங்கோவன்]

மனதிலே வைத்து நாம் இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தாக வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, கடைசியாக, டி.ஐ.ஜி. ஆப் போலீஸ் என்று இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களுக்கு ஒருவர் இருக்கிறார். அவர்களுக்கு அதிகாரங்கள் அதிகமாக வழங்கப் படவேண்டும். ஏனென்றால், சின்னச் சின்னக் காரியங்களுக்குக் கூட சென்னைக்குத் தொடர்பு கொண்டு இருக்கின்றவர்களின் ஆணையின் பேரில்தான் செயல்படக்கூடிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. அதையும் கண்டிப்பாக மாற்றி ஆகவேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில், சத்தியமங்கலம், பங்களாபுதூர் காவல் நிலையங்களில் காவலர் மற்றும் ஆய்வாளர்கள் குடியிருப்புகள் கட்டித் தரப்பட வேண்டும். அதோடு பங்களாபுதூர் காவல் நிலையத்தில் ஒரு காம்ப்ளெண்ட் வாலையும் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் சத்தியமங்கலம் தொகுதியில் தாளவாடி மலைப் பிரதேசத்தில் புறநகர் காவல் நிலையமான ஆசனூர் காவல் நிலையத்தை 'பக்கா' காவல் நிலையமாக ஆக்குவதோடு அந்தக் காவல் நிலையத்திற்கு உடனடியாக ஒரு ஜீப் வசதியையும் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதற்கு அடித்தாற்போல், எனது தொகுதியில் கடமலைக்குன்று மலைப் பிரதேசத்தில், கடப்பூரிலே ஒரு காவல் நிலையத்தையும் கண்டிப்பாக ஏற்படுத்த வேண்டும். இது கடந்த 10 ஆண்டுகளாக இருந்து வருகின்ற கோரிக்கை, அதை இந்த ஆண்டாவது கண்டிப்பாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு சின்ன விஷயம்தான், ஈரோடு, கருங்கல்பாளையம் என்பது ஊருக்கு மையத்தில் இருக்கும் ஒரு பகுதி, அந்தப் பகுதியிலே காவல் நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு ஏறத்தாழ 10, 15 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆனால் இன்றுவரை அந்தக் காவல் நிலையத்துக்குத் தொலைபேசி இல்லை. இதைப்பற்றி பல தடவை எழுதியும்கூட தொலைபேசி வைப்பதற்கு நிதி நிலைமை சரியில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதை நான் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன். மாறாக இந்த மாதிரி சின்னச் சின்ன விஷயங்களில் கூட இந்த அரசு இவ்வளவு மெத்தனப் போக்கோடு நடந்து கொள்ளுவது சரியல்ல என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஈ. வே. கி. ச. இளங்கோவன்] [1987 மே 4]

கடைசியாக, செஞ்சியில் காவலர்களுக்கு என்று 23 வீடுகள் இருக்கின்றன. அந்த வீடுகள் இன்று விழுமோ அல்லது நாளை விழுமோ என்ற நிலையில் இருக்கின்றன. அதை மாற்றி விரைவில் புதிய வீடுகளைக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செஞ்சி தாலுக்கா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் காவல் நிலையத்தில் கைதிகளை வைக்க ஒரு லாக் அப்பை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு காவல் நிலையத்திலே Lantern and Van தேவை. வேன் இல்லாததால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. இவைகள் எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முருகானந்தம் அவர்கள் கோரிக்கைகள். அவைகளையும் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (5-5-1987) காலை 10-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-06 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7..பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

90. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இணை வேந்தரால் மூன்று உறுப் பினர்களை ஆட்சிப் பேரவைக்கும், ஒரு உறுப்பினரை ஆட்சிக் குழுவிற்கும் நியமனம் செய்வது குறித்து கல்வித் துறையின் 25-6-1986 ஆம் நாளிட்ட 47541/என்.யு./86-2 ஆம் எண் கடிதத்தில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [1982 ஆம் ஆண்டு தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 9/1982) 49 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.]

91. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வேந்தரால் ஆட்சிப் பேரவைக்கு ஒன்று உறுப்பினர்களை நியமிப்பது குறித்து கல்வித் துறையின் 30-6-1986 ஆம் நாளிட்ட 52776/என். யு. 2/86-1 ஆம் எண் கடிதத்தில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிக்கை. [1982 ஆம் ஆண்டு தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 9/1982) 49 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.]